Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/429 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 март 2016 година

за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните)

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година	L 95	1	7.4.2017 г.
►M2	Делегиран регламент (ЕС) 2018/1629 на Комисията от 25 юли 2018 година	L 272	11	31.10.2018 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 57, 3.3.2017 г., стр. 65 (2016/429)
►C2 Поправка, ОВ L 137, 24.5.2017 г., стр. 40 (2017/625)
►C3 Поправка, ОВ L 48, 11.2.2021 г., стр. 3 (2016/429)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/429 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 март 2016 година

за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните)

(текст от значение за ЕИП)

ЧАСТ I

ОБЩИ ПРАВИЛА

ГЛАВА 1

Предмет, цел, приложно поле и определения

Член 1

Предмет и цел

1. С настоящия регламент се установяват правила за профилактика и контрол на болестите по животните, които се предават на животните или на хората.

С посочените правила се уреждат:

а) степенуването по важност и категоризирането на болестите от значение за Съюза и определянето на отговорности за здравеопазването на животните (част I, членове 1—17);

б) ранното откриване, уведомяване и докладване за болести, надзорът, програмите за ликвидиране и статутът „свободен от болест“ (част II, членове 18—42);

в) осведомеността, подготвеността и контролът на болестите (част III, членове 43—83);

г) регистрацията и одобряването на животновъдни обекти и превозвачи, движението и проследимостта на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход в рамките на Съюза (част IV, членове 84—228 и част VI, членове 244—248 и 252 и—256);

д) въвеждането на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход в Съюза и износът на такива пратки от Съюза (част V, членове 229—243 и част VI, членове 244—246 и 252—256);

е) движението с нетърговска цел на домашни любимци към една държава членка от друга държава членка или трета държава или територия, (част VI, членове 244—256);

ж) спешните мерки, които да бъдат взети при извънредни положения, свързани с дадена болест (част VII, членове 257—262).

▼B

2. С посочените в параграф 1 правила:

а) се цели да се осигури:

i) подобряване на здравеопазването на животните в подкрепа на устойчиво селскостопанско производство и производство от аквакултура в Съюза;

ii) ефективното функциониране на вътрешния пазар;

iii) намаляване на неблагоприятното въздействие върху здравето на животните, общественото здраве и околната среда на:

— някои болести;

— мерките, взети за профилактика и контрол на болестите;

б) се вземат под внимание

i) връзката между здравеопазването на животните и:

— общественото здраве;

— околната среда, включително биологичното разнообразие и ценните генетични ресурси, както и въздействието вследствие на изменението на климата;

— безопасността на храните и фуражите;

— хуманното отношение към животните, включително предотвратяването на всякаква болка, уплаха или страдание при животните, които могат да бъдат избегнати;

— антимикробна резистентност;

— продоволствената сигурност;

ii) икономическите, социалните и културните последици, както и последиците за околната среда от прилагането на мерки за контрол и профилактика на болести;

iii) съответните международни стандарти.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за:

а) отглеждани и диви животни;

б) зародишни продукти;

в) продукти от животински произход;

г) странични животински продукти и производни продукти, без да се засягат правилата, установени в Регламент (ЕО) № 1069/2009;

д) съоръжения, транспортни средства, оборудване и всички други пътища на заразяване и материали, свързани или които може да бъдат свързани с разпространението на заразни болести по животните.

2. Настоящият регламент се прилага за заразни болести, включително зоонози, без да се засягат правилата, установени във:

а) Решение № 1082/2013/ЕС;

б) Регламент (ЕО) № 999/2001;

▼B

в) Директива 2003/99/ЕО;

г) Регламент (ЕО) № 2160/2003.

Член 3

Приложно поле на части IV, V и VI

1. Дял I от част IV (членове 84—171) се прилага за:

а) сухоземни животни и животни, които не са сухоземни животни, но които може да предават болести, засягащи сухоземните животни;

б) зародишни продукти от сухоземни животни;

в) продукти от животински произход от сухоземни животни.

2. Дял II от част IV (членове 172—226) се прилага за:

а) водни животни и животни, които не са водни животни, но които може да предават болести, засягащи водните животни;

б) продукти от животински произход от водни животни.

3. Дял III от част IV (членове 227 и 228) се прилага за:

а) други видове животни;

б) зародишни продукти и продукти от животински произход от другите видове животни, посочени в буква а).

4. Части IV и V не се прилагат за движението с нетърговска цел на домашни любимци, посочено в параграф 6 от настоящия член, или за движението с нетърговска цел на домашни любимци в рамките на определена държава членка.

5. Движението на домашни любимци, различно от това с нетърговска цел, се подчинява на ветеринарно-здравните изисквания, определени в части IV и V.

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с адаптациите, необходими, за да се осигури правилно прилагане на части IV и V по отношение на домашните любимци, и по-специално с цел да се отчете фактът, че домашните любимци се отглеждат от стопаните им в домакинствата.

6. Част VI се отнася само за движението с нетърговска цел на домашни любимци, което отговаря на изискванията в членове 245 и 246 по отношение на максималния брой животни, които могат да придружават собственика, и максималния брой дни, изминали между движението на собственика и движението на животните.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „животни“ означава гръбначни и безгръбначни животни;

2) „сухоземни животни“ означава птици, сухоземни бозайници, пчели и земни пчели;

▼B

3) „водни животни“ означава животни във всеки жизнен стадий, включително оплоден хайвер, сперматозоиди и гамети, от следните видове:

   а) риби, принадлежащи към надклас *Agnatha* и към класовете *Chondrichthyes Sarcopterygii* и *Actinopterygii*;

   б) водни мекотели, принадлежащи към тип *Mollusca*;

   в) ракообразни водни животни, принадлежащи към подтип *Crustacea*;

4) „други видове животни“ означава животни от видове, различни от попадащите в определението за сухоземни или водни животни;

5) „отглеждани животни“ означава животни, които са отглеждани от човека, включително — при водните животни — аквакултурни животни;

6) „аквакултура“ означава отглеждане на водни животни, като животните остават собственост на едно или повече физически или юридически лица по време на развъждането или култивирането до прибирането на добива, включително по време на прибирането на добива, с изключение на добива или улова с цел консумация от човека на диви водни животни, които впоследствие се задържат временно до умъртвяването им, без да бъдат хранени;

7) „аквакултурни животни“ означава всички водни животни, които са обект на аквакултура;

8) „диви животни“ означава животни, които не са отглеждани животни;

9) „домашни птици“ означава птици, които се развъждат или отглеждат в плен за:

   а) производството на:

      i) месо;

      ii) яйца за консумация;

      ii) други продукти;

   б) възстановяване на запасите от пернат дивеч;

   в) целите на развъждането на птици, използвани за видовете производство, посочени в букви а) и б);

10) „птици, отглеждани в плен“ означава всички птици, различни от домашните птици, които се отглеждат в плен поради причини, различни от тези по точка 9, включително отглежданите за представления, надбягвания, изложби, състезания, развъждане или продажба;

11) „домашен любимец“ е отглеждано животно от видовете, посочени в приложение I, което се отглежда за лични нетърговски цели;

12) „стопанин на домашен любимец“ означава физическо лице — което може да включва собственик на домашен любимец — отглеждащо домашен любимец;

13) „собственик на домашен любимец“ означава физическо лице, посочено като собственик в идентификационния документ, посочен в член 247, буква в), член 248, параграф 2, буква в), член 249, параграф 1, буква в) и член 250, параграф 2, буква в);

▼B

14) „движение с нетърговска цел“ е всяко движение на домашен любимец, придружаващ своя собственик по време на неговото движение, което:

а) няма за цел нито продажбата, нито друга форма на прехвърляне на собствеността върху съответния домашен любимец; и

б) е част от движението на собственика на домашния любимец,

i) извършва се или на негова пряка отговорност; или

ii) на отговорността на упълномощено лице, в случай че домашният любимец и неговият собственик са физически разделени;

15) „упълномощено лице“ е всяко физическо лице, което писмено е упълномощено от собственика да извършва от негово име движението на домашния любимец с нетърговска цел;

16) „болест“ означава появата на случаи на зараза и опаразитяване при животните, със или без клинични или патологични прояви, причинени от един или повече болестотворни агенти;

17) „болестотворен агент“ означава патогенен агент, който се предава на животните или на хората и който може да причини болест при животните;

18) „болести от списъка“ означава болестите, включени в списъка в съответствие с член 5, параграф 1;

19) „профил на болестта“ означава критериите за дадена болест, посочени в член 7, буква а);

20) „вид от списъка“ означава животински вид или група животински видове, включени в списъка по член 8, параграф 2, или, в случай на нововъзникващи болести, животински вид или групи животински видове, които отговарят на критериите за вид от списъка, установени в член 8, параграф 2;

21) „опасност“ означава болестотворен агент в животно или продукт или състояние на животно или продукт с потенциал да окаже неблагоприятно въздействие върху здравето на хората или животните;

22) „риск“ означава вероятността от настъпване на биологичните и икономическите последици от дадено неблагоприятно въздействие върху здравето на животните или общественото здраве и вероятния мащаб на това въздействие;

23) „биологична сигурност“ означава съвкупността от управленски и физически мерки, предназначени за намаляване на риска от въвеждане, развитие и разпространение на болести във, от и сред:

а) дадена животинска популация; или

б) даден животновъден обект, зона, компартмент, транспортно средство или всякакви други съоръжения, помещения или места;

24) „оператор“ означава всяко физическо или юридическо лице, което притежава животни или продукти и носи отговорност за тях, включително за кратко време, но с изключение на стопаните на домашни любимци и на ветеринарите;

25) „превозвач“ означава оператор, който транспортира животни за своя сметка или за сметка на трета страна;

26) „специалист по отглеждане на животни“ означава физическо или юридическо лице, занимаващо се професионално с животни или продукти и различно от операторите или ветеринарните лекари;

▼B

27) „животновъден обект“ означава всички помещения, структури или в случай на отглеждане на открито — всякаква среда или всяко място, в които се държат животни или зародишни продукти, на временна или постоянна основа, с изключение на:

а) домакинства, където се отглеждат домашни любимци;

б) ветеринарни кабинети или клиники;

28) „зародишни продукти“ означава:

а) семенна течност, овоцити и ембриони, предназначени за изкуствено размножаване;

б) яйца за люпене;

29) „продукти от животински произход“ означава:

а) храни от животински произход, включително мед и кръв;

б) живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи мантийни и живи морски коремоноги, предназначени за консумация от човека; както и

в) животни, различни от посочените в буква б), предназначени за подготовка с оглед да бъдат доставени живи до крайния потребител;

30) „странични животински продукти“ означава цели трупове или части от животни, продукти от животински произход или други продукти, получени от животни, които не са предназначени за консумация от човека, с изключение на зародишните продукти;

31) „производни продукти“ означава продукти, получени след един или повече видове обработка, трансформация или етапи от преработката на странични животински продукти;

32) „продукти“ означава:

а) зародишни продукти;

б) продукти от животински произход;

в) странични животински продукти и производни продукти;

▼M1

33) „официален контрол“ означава всяка форма на контрол, извършван в съответствие с Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄ на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

([1]) Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с оглед цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията, и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и решение 92/438/ЕИО на Съвета (регламент относно официалния контрол) (►C2 ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1 ◄).

▼B

34) „здравен статус“ означава статуса спрямо болестите от списъка, съответстващ на определен вид от списъка по отношение на:

а) дадено животно;

б) животните в:

i) епидемиологична единица,

ii) даден животновъден обект;

iii) дадена зона;

iv) даден компартмент;

v) дадена държава членка;

vi) дадена трета държава или територия;

35) „зона“ означава:

а) за сухоземните животни — част от държава членка, трета държава или територия с точно определени географски граници, в която се намира животинска субпопулация с отличителен здравен статус по отношение на конкретна болест или конкретни болести и която е обект на целесъобразни мерки за надзор, контрол на болести и биологична сигурност;

б) за водните животни — прилежаща хидрологична система с отличителен здравен статус по отношение на конкретна болест или конкретни болести, която образува област, представляваща едно от следните:

i) цял водосборен басейн — от извора на водния поток до устието или езерото;

ii) повече от един водосборен басейн;

iii) част от водосборен басейн — от извора на водния поток до бариера, която предотвратява въвеждането на конкретна болест или болести;

iv) част от крайбрежна област с точно географско разграничение;

v) устие с точно географско разграничение;

36) „водосборен басейн“ означава област или част от земната повърхност, ограничена от природни елементи като например хълмове или планини, към която се стичат всички течащи води;

37) „компартмент“ означава субпопулация от животни, която се намира в един или повече животновъдни обекта, а за водните животни — в един или повече животновъдни обекта за аквакултура, в рамките на обща система за управление на биологичната сигурност и с отличителен здравен статус по отношение на една или повече конкретни болести, и която е обект на целесъобразни мерки за надзор, контрол на болести и биологична сигурност;

38) „карантина“ означава държането на животни в изолация, без никакъв пряк или непряк контакт с животни извън епидемиологична единица, с цел да се гарантира, че няма разпространение на една или повече определени болести, като същевременно изолираните животни се подлагат на наблюдение за определен срок и ако е целесъобразно — на изследване и лечение;

39) „епидемиологична единица“ означава група животни, за които съществува еднаква вероятност да бъдат изложени на даден болестотворен агент;

40) „огнище“ означава официално потвърдена поява на някоя от болестите от списъка или на нововъзникваща болест у едно или повече животни в даден животновъден обект или друго място, където се отглеждат или се намират животните;

▼B

41) „ограничителна зона“ означава зона, в която се прилагат ограничения по отношение на движението на определени животни или продукти и други мерки за контрол на болести с оглед предотвратяване на разпространението на конкретна болест в области, където не се прилагат ограничения; когато е целесъобразно, дадена ограничителна зона може да включва защитни и надзорни зони;

42) „защитна зона“ означава зона около и включително района на огнище, където се прилагат мерки за контрол на болестта с цел предотвратяване на разпространението на болестта извън посочената зона;

43) „надзорна зона“ означава зона, която е установена около защитната зона и където се прилагат мерки за контрол на болест с цел предотвратяване на разпространението на болестта извън защитната зона;

44) „яйца за люпене“ означава яйца, снесени от домашни птици или от птици, отглеждани в плен, които са предназначени за инкубация;

45) „копитни животни“ означава животните, включени в списъка в приложение III;

46) „животновъден обект за зародишни продукти“ означава:

а) по отношение на сперма — животновъден обект, в който се събира, произвежда, обработва или съхранява сперма;

б) по отношение на яйцеклетки и ембриони — група професионалисти или структура под надзора на ветеринарен лекар на екипа, който е компетентен да извършва събиране, производство, обработка и съхранение на яйцеклетки и ембриони;

в) по отношение на яйца за люпене — люпилня;

47) „люпилня“ означава животновъден обект, в който се събират, съхраняват, инкубират и люпят яйца за доставка на:

а) яйца за люпене;

б) еднодневни пилета или новоизлюпени птици от други видове;

48) „обособен специализиран животновъден обект“ означава всеки постоянен, географски ограничен животновъден обект, създаден доброволно и одобрен за целите на движението, в който животните:

а) се отглеждат или развъждат с цел изложби, обучение, опазване на видовете или научни изследвания;

б) са обособени и отделени от заобикалящата ги среда; и

в) са предмет на мерки за надзор на здравеопазването на животните и биологична сигурност;

49) „операция по събиране“ означава събирането на отглеждани сухоземни животни от повече от един животновъден обект за срок, по-кратък от изисквания срок на пребиваване за съответния вид животни;

50) „срок на пребиваване“ означава минималният срок, необходим, за да се гарантира, че здравният статус на животно, въведено в животновъден обект, не е по-нисък от този в животновъдния обект;

▼M1

51) „TRACES“ означава системен компонент, интегриран в системата IMSOC, посочена в членове 131—136 от Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄;

▼B

52) „обект за храни от водни животни, в който се прилагат мерки за контрол на болести“ означава предприятие за храни, одобрено в съответствие с член 179;

▼M1

53) „официален ветеринарен лекар“ означава официален ветеринарен лекар, съгласно определението в член 3, точка 32 от Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄;

▼B

54) „официален ветеринарен лекар в трета държава или територия“ означава ветеринарен лекар в трета държава или територия, който е равностоен на официален ветеринарен лекар съгласно точка 53;

▼M1

55) „компетентен орган“ означава централният ветеринарен орган на държава членка, който отговаря за организацията на официалния контрол и другите официални дейности в съответствие с настоящия регламент и Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄, или всеки друг орган, на който е делегирана тази отговорност;

▼B

56) „компетентен орган в трета държава или територия“ означава органът в трета държава или територия, който е равностоен на компетентния орган съгласно точка 55.

ГЛАВА 2

Болести от списъка, нововъзникващи болести и видове от списъка

Член 5

Съставяне на списък на болестите

1. Предвидените в настоящия регламент правила за профилактика и контрол на болестите, които са специални за всяка болест, се прилагат за:

а) следните болести от списъка:

i) шап;

ii) класическа чума по свинете;

iii) африканска чума по свинете;

iv) високопатогенна инфлуенца по птиците;

v) африканска чума по конете; както и

б) болестите от списъка, посочени в списъка в приложение II.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 по отношение на измененията на списъка, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член.

3. Дадена болест се включва в списъка, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член, в случай че на тази болест е била направена оценка в съответствие с член 7 и тя отговаря на:

а) всички критерии по-долу:

i) научните доказателства показват, че болестта е заразна;

ii) в Съюза съществуват животински видове, които са или податливи на тази болест, или нейни преносители и резервоари;

iii) болестта има отрицателно въздействие върху здравето на животните; или представлява риск за общественото здраве поради зоонозния ѝ характер;

iv) налице са диагностични средства за болестта; както и

v) мерките за ограничаване на риска и, евентуално, надзорът над болестта са ефективни и пропорционални на рисковете, породени от болестта в Съюза; както

▼B

б) най-малко един от критериите по-долу:

i) болестта оказва или би могла да окаже значително отрицателно въздействие върху здравето на животните в Съюза, или поражда или би могла да породи значителен риск за общественото здраве поради зоонозния ѝ характер;

ii) болестотворният агент е развил резистентност към лечение и поражда значителна опасност за общественото здраве и/или здравето на животните в Съюза;

iii) болестта оказва или би могла да окаже значително отрицателно икономическо въздействие върху селскостопанското производство или производството от аквакултурата в Съюза;

iv) болестта има потенциал да причини криза или болестотворният агент би могъл да се използва за целите на биотероризма; или

v) болестта оказва или би могла да окаже значително отрицателно въздействие върху околната среда, включително биологичното разнообразие в Съюза.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със заличаването на някоя болест от списъка, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член, когато тази болест вече не отговаря на критериите, предвидени в параграф 3 от настоящия член.

5. Комисията прави преглед на вписването на всяка болест, като взема предвид последните съществени научни данни.

Член 6

Нововъзникващи болести

1. Правилата за профилактика и контрол на болести се прилагат за нововъзникващите болести, както е предвидено в настоящия регламент.

2. Болест, различна от болестите от списъка, се счита за нововъзникваща болест („нововъзникваща болест“) при условие, че има потенциал да отговаря на критериите за включване на болести в списъка, предвидени в член 5, параграф 3, и е

а) резултат от развитието или изменението на съществуващ болестотворен агент;

б) позната болест, която се разпространява към нова географска област, нов вид или нова популация;

в) диагностицирана за първи път в Съюза; или

г) причинена от непризнат или преди това непризнат болестотворен агент.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията взема необходимите мерки във връзка с нововъзникващите болести, които отговарят на критериите, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

▼B

5. Всяко задължение на операторите по отношение на нововъзникваща болест, което е установено в настоящия регламент, се прилага само ако Комисията е приела акт за изпълнение във връзка с тази болест в съответствие с параграф 3 от настоящия член, или ако болестта е от обхвата на план за действие при извънредни ситуации в съответствие с член 43.

Член 7

Параметри за оценка за включване на болести в списъка

Комисията използва следните параметри за оценка, за да определи дали дадена болест отговаря на условията, необходими за включването ѝ в списъка съгласно член 5, параграф 2:

а) профила на болестта, който включва следното:

i) животинските видове, засягани от болестта;

ii) заболяемостта и смъртността сред животинските популации в резултат на болестта;

iii) зоонозния характер на болестта;

iv) резистентността към лечение, включително антимикробната резистентност;

v) упоритото запазване на болестта сред дадена животинска популация или в околната среда;

vi) пътищата и скоростта на предаване на болестта между животните и когато това е от значение — между животните и хората;

vii) липсата или наличието и географско разпространение на болестта в Съюза, а когато болестта не се среща в Съюза — риска от нейното въвеждане в Съюза;

viii) съществуването на инструменти за диагностика и контрол на болестта;

б) въздействието на болестта върху:

i) селскостопанското производство и производството на аквакултурата и други сектори на икономиката по отношение на:

— степента на наличие на болестта в Съюза,

— производствените загуби поради болестта,

— други загуби;

ii) здравето на човека по отношение на:

— възможността за предаване на болестта между животните и хората,

— възможността за предаване на болестта между хората,

— опасността на разновидностите на болестта при хората,

— наличието на ефективно профилактично средство или медицинско лечение при хората;

iii) хуманното отношение към животните;

iv) биологичното разнообразие и околната среда;

в) нейния потенциал за създаване на кризисни положения и потенциала ѝ да бъде използвана за биотероризъм;

▼B

г) осъществимостта, наличието и ефективността на следните мерки за профилактика и контрол на болести:

i) диагностични средства и капацитет;

ii) ваксинация;

iii) медицинско лечение;

iv) мерки за биологична сигурност;

v) ограничения на движението на животни и продукти;

vi) убиване на животните;

vii) унищожаване на трупове и други странични животински продукти от значение;

д) въздействието на мерките за профилактика и контрол на болести по отношение на:

i) преките и непреките разходи за засегнатите сектори и икономиката като цяло;

ii) приемането им от обществото;

iii) хуманното отношение към засегнатите субпопулации от отглеждани и диви животни;

iv) околната среда и биологичното разнообразие.

Член 8

Съставяне на списък на видовете

1. Предвидените в настоящия регламент специални правила за всяка болест от списъка и приетите по силата на настоящия регламент правила се прилагат за видовете от списъка.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява списък на видовете съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член, който отговаря на критериите, определени в параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

В списъка се включват животинските видове или групите животински видове, които носят значителен риск от разпространение на конкретни болести от списъка, въз основа на следните критерии:

а) възприемчивостта на изложената на риск животинска популация;

б) продължителността на инкубационния период и на заразния период за съответните животни;

в) способността на съответните животни да предават указаните конкретни болести.

3. Животинските видове или групите животински видове се добавят в списъка, ако са засегнати или ако представляват риск за разпространяването на конкретна болест от списъка, тъй като:

а) са податливи на конкретна болест от списъка или научните данни показват, че е вероятно да има такава податливост; или

▼B

б) са вид — преносител или резервоар на тази болест, или научните данни показват, че е вероятно да имат такава роля.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията заличава животински видове или групи животински видове от списъка, когато:

а) съответната болест от списъка, във връзка с която е бил вписан съответният животински вид или група от животински видове, е заличена от списъка на болестите; или

б) научните данни показват, че съответният животински вид или групата животински видове вече не отговарят на критериите, установени в параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 9

Правила за профилактика и контрол на болестите, които се прилагат за различните категории болести от списъка

1. Правилата за профилактика и контрол на болестите се прилагат за болестите от списъка, както следва:

а) По отношение на болести от списъка, които не са обичайни в Съюза и за които трябва да се вземат незабавни мерки за ликвидиране възможно най-бързо след откриването им, се прилагат следните правила, според случая:

i) правилата относно осведомеността и подготвеността по отношение на болестите, предвидени в част III, дял I, (членове 43—52);

ii) мерките за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 1 (членове 53—71); както и

iii) правилата относно компартментализацията, предвидени в член 37, параграф 1;

За посочените болести от списъка в зависимост от случая се прилагат мерките, посочени в буква б), както и в букви г) и д) по целесъобразност.

б) По отношение на болестите от списъка, които следва да бъдат контролирани във всички държави членки с цел да бъдат ликвидирани в целия Съюз, се прилагат съответно следните правила:

i) правилата относно задължителните програми за ликвидиране, предвидени в член 31, параграф 1;

ii) правилата относно свободните от болест държави членки и зони, предвидени в член 36;

iii) правилата относно компартментализацията, предвидени в член 37, параграф 2;

iv) мерките за контрол на болести, предвидени в членове 72—75, членове 77—79 и членове 81 и 83.

За посочените болести от списъка се прилагат съответно и мерките, посочени в букви г) и д).

▼B

в) По отношение на болестите от списъка, които са от значение за някои държави членки и за които са необходими мерки за предотвратяване на разпространението им към части на Съюза, които официално са свободни от болестта или които имат програми за ликвидиране на съответната болест от списъка, се прилагат следните правила по целесъобразност:

i) правилата относно изборната програма за ликвидиране, предвидена в член 31, параграф 2;

ii) правилата относно свободните от болест държави членки и зони, предвидени в член 36;

iii) правилата относно компартментализацията, предвидена в член 37, параграф 2; и

iv) правилата относно мерките за контрол на болестите, предвидени в членове 76, 77, 78, 80, 82 и 83.

За посочените болести от списъка се прилагат съответно и мерките, посочени в букви г) и д).

г) По отношение на болестите от списъка, за които са необходими мерки за предотвратяване на разпространението им поради навлизането им в Съюза или поради движението им между държавите членки, се прилагат съответно следните правила:

i) правилата относно движението в рамките на Съюза, предвидени в дял I, глави 3 — 6 (членове 124—169), част IV, дял II, глави 2 и 3, 4 и 5 (членове 191—225) и част IV, глави 2 и 3 (членове 247—251); както и

ii) правилата относно въвеждането в Съюза и износа от Съюза, предвидени в част V (членове 229—243).

Болестите от списъка, посочени в букви а), б) и в), също се смятат за болести от списъка съгласно настоящата буква, както и посочените в буква д), когато рискът, породен от съответната болест, може ефективно и пропорционално да бъде ограничен чрез мерки, отнасящи се до движението на животни и продукти.

д) По отношение на болестите от списъка, за които е необходим надзор в рамките на Съюза, се прилагат следните мерки по целесъобразност:

i) правилата относно уведомяването и докладването, предвидени в част II, глава 1 (членове 18—23); както и

ii) правилата относно надзора, предвидени в част II, глава 2 (членове 24—30).

Болестите от списъка, посочени в букви а), б) и в) също се смятат за болести от списъка съгласно настоящата буква.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията определя прилагането на посочените в параграф 1 правила за профилактика и контрол на болестите по отношение на съответните болести от списъка въз основа на критериите, установени в приложение IV, и като взема предвид и последните съществени научни данни.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

3. Чрез актове за изпълнение Комисията изменя прилагането на посочените в параграф 2 правила за профилактика и контрол на болестите по отношение на съответните болести от списъка, когато съответната болест вече не отговаря на критериите, предвидени в съответния раздел от приложение IV, и като взема предвид последните съществени научни данни.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест от списъка, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение, в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

ГЛАВА 3

Отговорности за здравеопазването на животните

Раздел 1

Оператори, специалисти по отглеждане на животни и стопани на домашни любимци

Член 10

Отговорности за здравеопазването на животните и мерки за биологична сигурност

1. Операторите:

а) по отношение на отглежданите животни и продуктите, за които отговарят, носят отговорност за:

i) здравеопазването на отглежданите животни;

ii) разумното и отговорно използване на ветеринарномедицинските препарати, без да се засягат ролята и отговорността на ветеринарните лекари;

iii) свеждането до минимум на риска от разпространението на болестите;

iv) добрите животновъдни практики.

б) когато е целесъобразно, предприемат мерки за биологична сигурност по отношение на отглежданите животни и продуктите, за които отговарят, които са подходящи за:

i) видовете и категориите отглеждани животни и продукти;

ii) вида производство; както и

iii) произтичащите рискове, като вземат предвид:

— географското положение и климатичните условия, както и

— местните условия и практики;

в) когато е целесъобразно, предприемат мерки за биологична сигурност по отношение на дивите животни.

2. Специалистите по отглеждане на животни предприемат действия, за да сведат до минимум риска от разпространяване на болести в контекста на професионалните си отношения с животни и продукти.

▼B

3. Параграф 1, буква а) се прилага и за стопаните на домашни любимци.

4. Мерките за биологична сигурност, посочени в параграф 1, буква б) се изпълняват по целесъобразност чрез:

а) мерки за физическа защита, които могат да включват:

i) ограждане, прегражданe, покриване, замрежване — според случая;

ii) почистване, дезинфекция и контрол на насекомите и гризачите;

iii) при водните животни, по целесъобразност:

— мерки за водоснабдяване и отвеждане на отпадните води;

— естествени или изкуствени бариери, отделящи околните водни площи, които не позволяват на водните животни да влизат или напускат съответния животновъден обект, включително мерки срещу наводненията или инфилтрацията на вода от околните водни площи;

б) мерки за управление, които могат да включват:

i) процедури, по които животни, продукти, транспортни средства и хора могат да влизат в животновъдния обект и да излизат от него;

ii) процедури за използване на оборудването;

iii) условия на движение в зависимост от произтичащите рискове;

iv) условия за въвеждането на животни или продукти в животновъдния обект;

v) карантина, изолация или отделяне на нововъведени или болни животни;

vi) система за безопасно унищожаване на умрели животни и други странични животински продукти.

5. Операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци си сътрудничат с компетентния орган и ветеринарните лекари при прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент.

6. Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя минималните изисквания, необходими за еднаквото прилагане на настоящия член.

В тези актове за изпълнение се отразяват въпросите, посочени в параграф 1, буква б).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 11

Знания за здравеопазването на животните

1. Операторите и специалистите по отглеждането на животни притежават адекватни познания за:

а) болестите по животните, включително онези, които се предават на човека;

б) принципите на биологичната сигурност;

в) взаимодействието между здравеопазването на животните, хуманното отношение към тях и здравето на хората;

▼B

г) добрите животновъдни практики за животинските видове, за които се грижат;

д) резистентността към лечения, включително антимикробната резистентност, и последиците от нея.

2. Съдържанието и равнището на познанията, изисквани в съответствие с параграф 1, зависят от:

а) видовете и категориите отглеждани животни или продукти, за които носят отговорност съответните оператори и специалисти по отглеждане на животните; както и от характера на професионалните им отношения с тези животни или продукти;

б) вида производство;

в) изпълняваните задачи.

3. Предвидените в параграф 1 знания се придобиват по един от следните начини:

а) професионален опит или обучение;

б) съществуващи програми в сектора на селското стопанство или на аквакултурата, които са от значение за здравеопазването на животните;

в) официално образование;

г) друг вид опит или обучение, вследствие на които се достига същото ниво на знанията като посоченото в буква а), б) или в).

4. Операторите, които продават или по друг начин прехвърлят собствеността върху бъдещи домашни любимци, предоставят на бъдещия стопанин на домашния любимец основна информация по въпросите, посочени в параграф 1, отнасяща се за съответния домашен любимец.

Раздел 2

Ветеринарни лекари и специалисти в областта на здравеопазването на водните животни

Член 12

Отговорности на ветеринарните лекари и специалистите в областта на здравеопазването на водните животни

1. В хода на своите дейности, попадащи в обхвата на настоящия регламент, ветеринарните лекари:

а) вземат всички необходими мерки за предотвратяване на въвеждането, развитието и разпространението на болести;

б) предприемат действия, за да осигурят ранното откриване на болести чрез извършване на подходяща диагностика и диференциална диагностика за отхвърляне или потвърждаване наличието на дадена болест;

в) имат активна роля при:

i) повишаването на осведомеността във връзка със здравеопазването на животните, както и на осведомеността за взаимодействието между здравеопазването на животните, хуманното отношение към животните и човешкото здраве;

ii) профилактиката срещу болести;

iii) ранното откриване и бързата реакция при болести;

iv) повишаването на осведомеността във връзка с резистентността към лечения, включително антимикробната резистентност, и последиците от нея;

▼B

г) сътрудничат си с компетентния орган, операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци при прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент.

2. По отношение на водните животни специалистите в областта на здравеопазването на водните животни могат да извършват дейностите, възлагани на ветеринарните лекари съгласно настоящия регламент, при условие че те са оправомощени за целта от държавата членка в съответствие с националното ѝ право. В такъв случай параграф 1 се прилага за посочените специалисти в областта на здравеопазването на водните животни.

3. Ветеринарните лекари и специалистите в областта на здравеопазването на водните животни поддържат и развиват професионалните си способности, свързани с областите им на дейност, които попадат в обхвата на настоящия регламент.

Раздел 3

Държави членки

Член 13

Отговорности на държавите членки

1. С цел да се гарантира, че компетентният орган в областта на здравеопазването на животните е в състояние да взема необходимите и целесъобразни мерки и да извършва дейностите, изисквани по настоящия регламент, държавите членки гарантират на съответното административно равнище, че компетентният орган разполага със:

а) квалифициран персонал, съоръжения, оборудване, финансови ресурси и ефективна организация, която обхваща цялата територия на държавата членка;

б) достъп до лаборатории с квалифициран персонал, съоръжения, оборудване и финансови ресурси, необходими за да се гарантира бързата и точна диагностика и диференциална диагностика на болестите от списъка и на нововъзникващи болести;

в) достатъчно обучени ветеринарни лекари, които участват в изпълнението на посочените в член 12 дейности.

2. Държавите членки насърчават операторите и специалистите по отглеждане на животни да придобиват, поддържат и развиват адекватните знания за здравеопазването на животните, предвидени в член 11, посредством подходящи програми в сектора на селското стопанство или аквакултурата или чрез официалното образование.

Член 14

Делегиране на официални дейности от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган може да делегира една или повече от следните дейности на ветеринарни лекари, различни от официалните ветеринарни лекари:

а) практическото прилагане на мерките по програмите за ликвидиране, както е предвидено в член 32;

б) подпомагането на компетентния орган при упражняване на надзор, както е предвидено в член 26, или във връзка с програмите за надзор, предвидени в член 28;

▼B

в) дейностите, свързани със:

i) осведомеността, подготвеността и контрола на болестите съгласно предвиденото в част III относно:

— пробовземането и извършването на разследвания и епидемиологични проучвания в рамките на член 54, член 55, параграф 1, букви б)—ж) и членове 57, 73, 74, 79 и 80 в случай на съмнения за наличието на болест, както и относно актовете за изпълнение и делегираните актове, приети съгласно посочените членове,

— извършването на дейности, свързани с мерките за контрол на болестите в случай на поява на огнище на болест ►C1 , що се отнася до дейностите, изброени в член 61, член 65, параграф 1, букви а), б), д), е) и и), член 70, параграф 1, членове 79, 80, 81 и 82, както и ◄ относно актовете за изпълнение и делегираните актове, приети съгласно посочените членове,

— извършването на спешна ваксинация, в съответствие с член 69;

ii) регистрацията, одобряването, проследимостта и движението съгласно предвиденото в част IV:

iii) издаването и попълването на идентификационните документи за домашни любимци, предвидени в член 247, буква в), член 248, параграф 2, буква в), член 249, параграф 1, буква в) и член 250, параграф 2, буква в);

iv) прилагането и използването на средствата за идентификация, посочени в член 252, параграф 1, буква а), подточка ii).

2. Държавите членки могат да предвидят даването на разрешение на физически или юридически лица да извършват дейностите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), подточки i), ii) и iv), за конкретно определени задачи, за които тези лица разполагат с достатъчно специфични познания. В такъв случай параграф 1 от настоящия член и отговорностите, предвидени в член 12, се прилагат за тези лица.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с други дейности, които могат да бъдат делегирани на ветеринарните лекари в допълнение към дейностите, предвидени в параграф 1 и, по целесъобразност, необходимите обстоятелства и условия за такова делегиране.

Комисията взема предвид естеството на тези дейности и на съответните международни стандарти при приемането на такива делегирани актове.

Член 15

Информиране на обществеността

Когато са налице основателни причини за съмнение, че животни или продукти, които са с произход в рамките на Съюза или влизат отвън, може да представляват риск, компетентният орган предприема необходимите действия за осведомяване на обществеността относно естеството на риска и мерките, които са взети или предстои да бъдат взети с цел предотвратяване или контрол на съответния риск, като отчита естеството, сериозността и обхвата на риска и обществения интерес от осведомеността.

▼B

Раздел 4

Лаборатории, структури и други физически и юридически лица, които боравят с болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти

Член 16

Задължения на лаборатории, структури и други, които боравят с болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти

1. Като вземат предвид всички приложими международните стандарти, лабораториите, структурите и другите физически или юридически лица, които боравят с болестотворни агенти с цел научни изследвания, образование, диагностика или производство на ваксини и други биологични продукти:

а) вземат подходящи мерки за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие с цел предотвратяване на изпускането на болестотворните агенти и на последващия им контакт с животни извън лабораторията или други структури, които боравят с болестотворни агенти с тази цел;

б) гарантират, че движението на болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти между лабораториите или другите структури не води до риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно мерките за безопасност, целящи профилактика и контрол на болестите от списъка и нововъзникващите болести по отношение на лабораториите, структурите и другите физически или юридически лица, които боравят с болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти във връзка със:

а) мерките за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие;

б) изискванията по отношение на движението на болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти.

Член 17

Лаборатории в областта на здравеопазването на животните

1. Официалните лаборатории в областта на здравеопазването на животните, които се състоят от референтни лаборатории на Съюза, национални референтни лаборатории и национални официални лаборатории в областта на здравеопазването на животните, си сътрудничат при изпълнението на задачите и отговорностите си в рамките на мрежа от лаборатории на Съюза в областта на здравеопазването на животните.

2. Лабораториите, посочени в параграф 1, си сътрудничат, като координацията се осъществява от референтните лаборатории на Съюза, с цел да се гарантира, че надзорът, уведомяването и докладването за болести, програмите за ликвидиране, определението за статут „свободен от болест“ и движенията на животни и продукти в рамките на Съюза, както и тяхното влизане в Съюза и износът им към трети държави или територии, предвидени в настоящия регламент, се основават на съвременни, солидни и надеждни лабораторни анализи, изпитвания и диагнози.

▼B

3. Резултатите и докладите, предоставяни от официалните лаборатории, се подчиняват на принципите за професионалната тайна и поверителността и задължението за уведомяване на компетентния орган, който ги е назначил, независимо от физическото или юридическото лице, поискало лабораторните анализи, изпитвания и диагнози.

4. В случай че официална лаборатория в една държава членка провежда диагностичен анализ на проби от животни с произход от друга държава членка, тази официална лаборатория уведомява компетентния орган на държавата членка, от която произхождат пробите:

а) незабавно за всеки резултат, показващ съмнение или находка на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а);

б) без излишно забавяне за всеки резултат, показващ съмнение или находка на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква д), различна от посочените в член 9, параграф 1, буква а).

ЧАСТ II

УВЕДОМЯВАНЕ И ДОКЛАДВАНЕ ЗА БОЛЕСТИ, НАДЗОР, ПРОГРАМИ ЗА ЛИКВИДИРАНЕ, СТАТУТ „СВОБОДЕН ОТ БОЛЕСТ“

ГЛАВА 1

Уведомяване и докладване за болести

Член 18

Уведомяване в държавите членки

1. Държавите членки гарантират, че операторите и другите имащи отношение физически или юридически лица

а) незабавно уведомяват компетентния орган, когато има основание за съмнение за наличие у животните на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), или когато наличието на такава болест бъде констатирано у животните;

б) възможно най-бързо уведомяват компетентния орган, когато има основания за съмнение за наличие у животните на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква д), различна от споменатите в член 9, параграф 1, буква а), или когато наличието на такава болест е констатирано у животните.

в) уведомяват ветеринарния лекар за необичайна смъртност и други признаци за опасни болести или значително намаляване на производителността по неустановени причини с цел допълнително проучване, включително вземане на проби за лабораторно изследване, когато ситуацията го изисква.

2. Държавите членки може да решат предвидените в параграф 1, буква в) уведомления да бъдат отправяни до компетентния орган.

▼B

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) критериите за определяне дали са налице обстоятелствата, които налагат уведомяването, описано в параграф 1, буква в);

б) подробните правила относно допълнителното проучване, предвидено в параграф 1, буква в).

Член 19

Уведомяване на равнището на Съюза

1. Държавите членки уведомяват незабавно Комисията и останалите държави членки за всички огнища на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), за които се изисква незабавно уведомяване, за да се гарантира своевременното изпълнение на необходимите мерки за управление на риска, като се взема предвид профилът на болестта.

2. Предвиденото в параграф 1 уведомление съдържа следната информация относно огнището:

а) болестотворния агент и подвида, когато това е от значение;

б) съответните дати, и по-специално датата на появата на съмнението и датата на потвърждение на огнището;

в) вида и мястото на огнището;

г) евентуални свързани огнища;

д) животните, засегнати от огнището;

е) всички мерки за контрол на болестта, взети във връзка с огнището;

ж) вероятния или известния произход на болестта от списъка;

з) използваните диагностични методи.

Член 20

Докладване на равнището на Съюза

1. Държавите членки докладват на Комисията и на останалите държави членки информацията относно болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), за които:

а) не се изисква незабавно уведомяване за огнищата съгласно член 19, параграф 1;

б) се изисква незабавно уведомяване за огнищата съгласно член 19, параграф 1, но се изисква на Комисията и на държавите членки да бъде съобщена допълнителна информация относно:

i) надзора в съответствие с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 30;

ii) програма за ликвидиране в съответствие с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 35.

2. Предвидените в параграф 1 доклади включват информация относно:

а) откриването на посочените в параграф 1 болести от списъка;

▼B

б) резултатите от надзора, когато това се изисква в съответствие с правилата, приети по реда на член 29, буква г), подточка ii) или член 30, параграф 1, буква б), подточка ii);

в) резултатите от програмите за надзор, когато това се изисква в съответствие с член 28, параграф 3 и с правилата, приети по реда на член 29, буква г), подточка ii) или член 30, параграф 1, буква б), подточка ii);

г) програма за ликвидиране, когато това се изисква в съответствие с член 34 и с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 35.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с разпоредби за допълване на изискванията на параграф 2 и с докладването по други въпроси, засягащи надзора и програмите за ликвидиране, когато това е необходимо за гарантиране на ефикасното прилагане на правилата относно профилактиката и контрола на болестите, предвидени в настоящия регламент.

Член 21

Райони за уведомяване и докладване

За целите на предвидените в членове 19 и 20 уведомяване и докладване държавите членки установяват райони за уведомяване и докладване.

Член 22

Компютризирана информационна система за уведомяване и докладване за болести на равнището на Съюза

Комисията създава и управлява компютризирана информационна система за привеждане в действие на механизмите и инструментите за предвидените в членове 19, 20 и 21 изисквания относно уведомяването и докладването.

Член 23

Изпълнителни правомощия във връзка с уведомяването и докладването на равнището на Съюза и с компютризираната информационна система

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно изискванията за уведомяване и докладване и относно компютризираната информационна система, предвидени в членове 19—22, по отношение на:

а) онези болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), за които се изисква незабавно уведомяване от страна на държавите членки, както и необходимите мерки, отнасящи се до уведомлението, в съответствие с член 19;

б) информацията, която да бъде предоставяна от държавите членки при докладването, предвидено в член 20;

в) процедурите за създаване и използване на предвидената в член 22 компютризирана информационна система и преходните мерки относно прехвърлянето на данните и информацията от съществуващите системи в новата система и нейната пълна оперативност;

▼B

г) формàта и структурата на данните, които да бъдат въвеждани в предвидената в член 22 компютризирана информационна система;

д) сроковете и честотата на уведомленията и докладването, предвидени в членове 19 и 20, които да се извършват по такова време и с такава честота, че да се осигури прозрачност и своевременно прилагане на необходимите мерки за управление на риска съобразно профила на болестта и вида на огнището;

е) списъка на предвидените в член 21 райони за уведомяване и докладване.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 2

Надзор

Член 24

Задължение за надзор от страна на операторите

За целите на откриването на наличието на болести от списъка и нововъзникващи болести операторите:

а) наблюдават здравословното състояние и поведението на животните, за които носят отговорност;

б) следят за всякакви промени в обичайните параметри на производството в животновъдните обекти, при животните или зародишните продукти под тяхна отговорност, които могат да дадат основание за съмнение, че са породени от болест от списъка или нововъзникваща болест;

в) следят за необичайна смъртност и други признаци за опасни болести сред животните, за които носят отговорност.

Член 25

Посещения за проверка на здравословното състояние на животните

1. Операторите гарантират, че животновъдните обекти, за които носят отговорност, се посещават от ветеринарен лекар, когато е целесъобразно, с цел проверка на здравословното състояние на животните поради рисковете, свързани със съответния животновъден обект, като се вземат предвид:

а) вида на животновъдния обект;

б) видовете и категориите отглеждани в животновъдния обект животни;

в) епидемиологичната ситуация в зоната или региона по отношение на болестите от списъка и нововъзникващите болести, на които са податливи животните в животновъдния обект;

г) всички останали видове надзор или официален контрол, които са от значение и чийто предмет са отглежданите животни и видът животновъден обект.

▼B

Такива посещения за проверка на здравословното състояние на животните се извършват с честота, която е пропорционална на рисковете, свързани със съответния животновъден обект.

Те може да се комбинират с посещения за други цели.

2. Предвидените в параграф 1 посещения за проверка на здравословното състояние на животните се извършват с цел профилактика на болестите, по-специално чрез:

а) предоставяне на съвети на съответния оператор във връзка с биологичната сигурност и други въпроси, свързани със здравеопазването на животните, които са от значение за вида животновъден обект и за видовете и категориите отглеждани в животновъдния обект животни.

б) откриване на всякакви признаци, които показват наличието на болести от списъка или нововъзникващи болести, и информация за тях;

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя минималните изисквания, необходими за еднаквото прилагане на настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 26

Задължение за надзор от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган извършва надзор за установяване на наличието на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), и на значими нововъзникващи болести.

2. Надзорът се упражнява по начин, който гарантира своевременното откриване на наличието на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), и на нововъзникващи болести чрез събиране, сверяване и анализиране на съответната информация относно положението, свързано с болестта.

3. Компетентният орган, когато това е възможно и целесъобразно, използва резултатите от надзора, извършван от операторите, както и информацията, получена при посещенията за проверка на здравословното състояние на животните, предвидени съответно в членове 24 и 25.

4. Компетентният орган гарантира, че надзорът отговаря на изискванията, предвидени в член 27 и във всякакви правила, приети в съответствие с член 29, буква а).

5. Компетентният орган гарантира, че информацията, получена в рамките на надзора съгласно параграф 1, се събира и използва ефективно и ефикасно.

Член 27

Методология, честота и интензитет на надзора

Планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитетът, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора, предвиден в член 26, са целесъобразни и пропорционални на целите на надзора, като се вземат предвид:

а) профила на болестта;

б) свързаните рискови фактори;

▼B

в) здравният статус във:

i) държавата членка, зоната или компартмента от нея, който е обект на надзора;

ii) държавите членки и третите държави или територии, които граничат с посочената държава членка, зоната или компартмента от нея или от които в нея се въвеждат животни и продукти;

г) надзорът, извършван от операторите или от други публични органи в съответствие с член 24, включително посочените в член 25 посещения за проверка на здравословното състояние на животните.

Член 28

Програми за надзор на равнището на Съюза

1. Компетентният орган упражнява надзора, предвиден в член 26, параграф 1, в рамките на програма за надзор, когато болестта е от значение за Съюза в съответствие с член 29, буква в).

2. Държавите членки, които въвеждат програма за надзор в съответствие с параграф 1, представят тази програма на Комисията.

3. Държавите членки, които изпълняват програма за надзор в съответствие с параграф 1, представят на Комисията редовни доклади за резултатите от изпълнението посочената програма.

Член 29

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора съгласно предвиденото в член 27;

б) критериите за официалното потвърждаване и определенията на случаи на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), и когато е целесъобразно — за нововъзникващи болести;

в) критериите за установяване на значимостта на болестта, която ще бъде предмет на програма за надзор, отнасяща се за Съюза, за целите на член 30, параграф 1, буква а), като вземат предвид профила на болестта и свързаните с нея рискови фактори;

г) изискванията към програмите за надзор, предвидени в член 28, параграф 1, по отношение на:

i) съдържанието на програмите за надзор;

ii) информацията, която да бъде включена при представянето на програми за надзор в съответствие с член 28, параграф 2, и в редовните доклади в съответствие с член 28, параграф 3;

iii) срока на прилагане на програмите за надзор.

▼B

Член 30

Изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията установява изисквания относно надзора и програмите за надзор, предвидени в членове 26 и 28, и правила, приети по силата на член 29, относно:

а) определянето на това кои от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква д), да бъдат предмет на програми за надзор в съответствие с член 28, включително географския обхват на тези програми;

б) формàта и процедурите за:

i) представянето на тези програми за надзор за информация на Комисията и на останалите държави членки;

ii) докладването на Комисията за резултатите от надзора.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя критериите, които да се използват за оценка на програмите за надзор, посочени в член 28.

3. Актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 3

Програми за ликвидиране на болести

Член 31

Задължителни и изборни програми за ликвидиране на болести

1. Държавите членки, които не са свободни или за които липсват сведения, че са свободни от една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б), на цялата си територия или в зони или компартменти от нея:

а) въвеждат програма за ликвидиране на съответната болест или за доказване, че са свободни от посочената болест от списъка, която се изпълнява по отношение на засегнатите от съответната болест животински популации и обхваща съответните части от техните територии или съответните зони или компартменти от тях („задължителна програма за ликвидиране“), и която се прилага до момента, в който бъдат изпълнени условията за предоставяне на статут „свободен от болест“ за съответната територия на държавата членка или зона, съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, или за компартмента, съгласно предвиденото в член 37, параграф 2;

б) представят на Комисията за одобрение проект на задължителната програма за ликвидиране.

▼B

2. Държавите членки, които не са свободни или за които липсват сведения, че са свободни от една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква в), и които решат да въведат програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, която да бъде проведена по отношение на засегнатите от болестта животински популации и която обхваща съответните части от техните територии или зони или компартменти от тях („изборна програма за ликвидиране“), представят на Комисията проект на посочената програма за одобрение, когато съответната държава членка поиска признаването в рамките на Съюза на гаранции за здравето на животните по отношение на движението на животни или продукти.

Такава изборна програма за ликвидиране се прилага до момента, в който:

а) бъдат изпълнени условията за предоставяне на статут „свободен от болест“ на съответната територия на държавата членка или зона, съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, или компартмента, съгласно предвиденото в член 37, параграф 2;

б) бъде установено, че условията за предоставяне на статут „свободен от болест“ не могат да бъдат изпълнени и съответната програма вече не отговаря на целите си;

в) съответната държава членка оттегли програмата.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията по целесъобразност одобрява:

а) проекти на задължителни програми за ликвидиране, които са ѝ представени за одобрение в съответствие с параграф 1;

б) проекти на изборни програми за ликвидиране, които са ѝ представени за одобрение в съответствие с параграф 2,

ако са изпълнени установените в настоящата глава условия

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест от списъка, която представлява риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение, предвидени в параграф 3, буква а) от настоящия член, по реда на член 266, параграф 3.

По надлежно обосновани причини, чрез актове за изпълнение, Комисията може да одобри изменение, предложено от съответната държава членка, или да оттегли одобрението си за програми за ликвидиране, одобрени в съответствие с параграф 3, букви а) и б) от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

5. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) стратегиите за контрол на болести, междинните и крайните цели за конкретни болести и сроковете за прилагане на програмите за ликвидиране;

▼B

б) дерогациите от изискването за представяне за одобрение на програми за ликвидиране, съгласно предвиденото в параграф 1, буква б) и параграф 2 от настоящия член, когато това одобрение не е необходимо поради приемането на правила относно посочените програми в съответствие с член 32, параграф 2 и член 35;

в) информацията, която да бъде предоставена от държавите членки на Комисията и на останалите държави членки относно дерогациите от изискването за одобрение на програмите за ликвидиране, предвидени в буква б) от настоящия параграф.

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 за изменяне или прекратяване на действието на правила, приети в съответствие с буква б) от настоящия параграф.

Член 32

Мерки в рамките на задължителните и изборните програми за ликвидиране

1. Програмите за ликвидиране включват най-малко следните мерки:

а) мерки за контрол на болести за ликвидирането на болестотворния агент от животновъдните обекти, компартментите и зоните, в които се среща болестта, и за предотвратяване на повторно заразяване;

б) надзор, който да се извършва в съответствие с правилата, установени в членове 26 — 30, с цел да се докаже:

i) ефективността на мерките за контрол на болестите, предвидени в буква а);

ii) статутът „свободен от посочената болест от списъка“;

в) мерки за контрол на болести, които да бъдат взети в случай на положителни резултати от надзора.

2. С цел да се гарантира ефективността на програмите за ликвидиране, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със следните елементи:

а) мерките за контрол на болести съгласно предвиденото в параграф 1, буква а);

б) мерките за контрол на болести за избягване на повторно заразяване на целевата животинска популация със съответната болест в животновъдни обекти, зони и компартменти;

в) наблюдението, планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби;

г) мерките за контрол на болести, които да бъдат взети в случай на положителни резултати от надзора за болестите от списъка съгласно предвиденото в параграф 1, буква в);

д) критериите за ваксинация, когато това е от значение и е целесъобразно предвид въпросната болест или въпросния вид.

▼B

Член 33

Съдържание на задължителните и изборните програми за ликвидиране, представени на Комисията за одобрение

В заявленията за одобрение на задължителни и изборни програми за ликвидиране, представени на Комисията в съответствие с член 31, параграфи 1 и 2, държавите членки включват следната информация:

а) описание на епидемиологичната ситуация във връзка с болестта от списъка, обхваната от съответната задължителна или изборна програма за ликвидиране;

б) описание и граници на географската и административната област или компартмента, обхванати от програмата за ликвидиране;

в) описание на мерките за контрол на болести, включени в програмата за ликвидиране съгласно предвиденото в член 32, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 32, параграф 2;

г) описание на организацията, надзора и ролите на страните по програмата за ликвидиране;

д) очакваната продължителност на програмата за ликвидиране;

е) междинните цели и стратегиите за контрол на болести при изпълнението на програмата за ликвидиране.

Член 34

Докладване

Държавата членка, която изпълнява програма за ликвидиране, представя на Комисията:

а) доклади, осигуряващи на Комисията възможност за мониторинг на постигането на междинните цели на текущите програми за ликвидиране, посочени в член 33, буква е);

б) окончателен доклад след приключване на съответната програма за ликвидиране.

Член 35

Изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правилата относно информацията, формàта и процедурните изисквания, предвидени в членове 31—34, относно:

а) представянето за одобрение на проектите за задължителни и изборни програми за ликвидиране;

б) показателите за изпълнение;

в) докладването на Комисията и на останалите държави членки за резултатите от изпълнението на задължителните или изборните програми за ликвидиране.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

ГЛАВА 4

Статут „свободен от болест“

Член 36

Свободни от болест държави членки и зони

1. Дадена държава членка може да подаде заявление за одобрение от Комисията на статут „свободен от болест“ във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), за един или повече от съответните животински видове, за цялата си територия или за една или повече зони от нея, при условие че са изпълнени едно или повече от следните условия:

а) никъде на територията на съответната държава членка или в съответната зона или зони от обхвата на това заявление не се среща нито един от видовете от списъка за болестта, включена в заявлението;

б) за болестотворния агент се знае, че не е способен да оцелее никъде на територията на държавата членка или в съответната зона или зони, от обхвата на заявлението, според критериите, посочени в член 39, буква а), подточка ii);

в) за болест от списъка, която се предава само от вектори — не се среща нито един от векторите или се знае, че те не са способни да оцелеят никъде на територията на държавата членка, нито в съответната зона или зони, от обхвата на заявлението, според критериите, посочени в член 39, буква а), подточка ii);

г) статутът „свободен от болестта от списъка“ е доказан чрез:

i) програма за ликвидиране, която отговаря на правилата, установени в член 32, параграф 1, и на правилата, приети в съответствие с параграф 2 от посочения член; или

ii) данни за минали периоди и данни от надзора.

2. Заявленията на държавите членки за статут „свободен от болест“ включват доказателства, от които личи, че са изпълнени установените в параграф 1 условия за статут „свободен от болест“.

3. В определени конкретни случаи дадена държава членка може да подаде заявление за одобрение от Комисията на статут „свободен от болест“ във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), и по-специално за одобрение на липсата на имунизационен статут за цялата си територия или за една или повече зони от нея, при условие че са изпълнени следните условия:

а) статутът „свободен от болестта от списъка“ е доказан чрез:

i) програма за ликвидиране, която отговаря на правилата, установени в член 32, параграф 1, и на правилата, приети в съответствие с параграф 2 от посочения член; или

ii) данни за минали периоди и данни от надзора;

▼B

б) доказано е, че ваксинацията срещу болестта би довело до разходи, които надвишават разходите, произтичащи от запазване на статута „свободен от болест“, без да е проведена ваксинация.

4. Комисията одобрява чрез актове за изпълнение,, заявленията на държавите членки за статут „свободен от болест“ или за липса на имунизационен статут, когато са изпълнени условията, посочени в параграфи 1 и 2, и в зависимост от случая — в параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 37

Компартменти

1. Дадена държава членка може да подаде заявление до Комисията за признаване на статута „свободен от болест“ на компартменти във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), и за защита на статута „свободен от болест“ на съответния компартмент в случай на огнище на една или повече от посочените болести от списъка на нейната територия, при условие че:

а) въвеждането на болестта или болестите от списъка, от обхвата на заявлението, може да бъде предотвратено ефективно на равнището на компартмента, като се вземе предвид профилът на болестта;

б) компартментът, включен в заявлението, е обект на единна обща система за управление на биологичната сигурност, разработена с цел да се гарантира статутът „свободен от болест“ на всички животновъдни обекти, които са част от него; както и

в) компартментът, включен в заявлението, е одобрен от компетентния орган за целите на движението на животни и продукти от него в съответствие със:

i) членове 99 и 100 за компартменти, в които се отглеждат сухоземни животни и се съхраняват продукти от тях;

ii) членове 183 и 184 за компартменти, в които се отглеждат аквакултурни животни и се съхраняват продукти от тях.

2. Дадена държава членка може да подаде заявление до Комисията за признаване на статута „свободен от болест“ на компартменти във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), при условие че:

а) въвеждането на болестта или болестите от списъка, от обхвата на заявлението, може да бъде предотвратено ефективно на равнището на компартмента, като се вземе предвид профилът на болестта;

б) са спазени едно или повече от следните условия:

i) условията, установени в член 36, параграф 1, са изпълнени;

ii) животновъдните обекти от компартмента, посочени в заявлението, са започнали или подновили дейностите си и са създали обща система за управление на биологичната сигурност, разработена с цел да се гарантира статут „свободен от болест“ на компартмента;

▼B

в) компартментът, включен в заявлението, е обект на единна обща система за управление на биологичната сигурност, разработена с цел да се гарантира статут „свободен от болест“ на всички животновъдни обекти, които са част от него; както и

г) компартментът, включен в заявлението, е одобрен от компетентния орган за целите на движението на животни и продукти от него в съответствие със:

i) членове 99 и 100 за компартменти, в които се отглеждат сухоземни животни и се съхраняват продукти от тях;

ii) членове 183 и 184 за компартменти, в които се отглеждат аквакултурни животни и се съхраняват продукти от тях.

3. Заявленията на държавите членки за признаване на статут „свободен от болест“ на компартменти в съответствие с параграфи 1 и 2 включват доказателства, от които личи, че установените в посочените параграфи условия са изпълнени.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията:

а) признава статут „свободен от болест“ на компартментите, като при необходимост се въвеждат изменения, в случай че са изпълнени условията, установени в параграф 1 или 2 и в параграф 3;

б) определя за кои от посочените в член 9, параграф 1, букви а), б) и в) болести от списъка могат да бъдат установени компартменти със статут „свободен от болест“.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с разпоредби, допълващи разпоредбите, включени в настоящия член относно:

а) изискванията за признаване на статут „свободен от болест“ на компартментите съгласно предвиденото в параграфи 1 и 2 от настоящия член, въз основа на профила на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви а), б) и в), във връзка най-малко със:

i) резултатите от надзора и другите необходими доказателства в подкрепа на статута „свободен от болест“;

ii) мерките за биологична сигурност;

б) подробните правила за одобряване от компетентния орган на статута „свободен от болест“ на компартментите, предвидени в параграфи 1 и 2; както и

в) правилата за компартментите, които са разположени на територията на повече от една държава членка.

▼B

Член 38

Списъци на свободни от болест държави членки, зони или компартменти

Всяка държава членка, когато е приложимо, изготвя и поддържа актуален списък на територията или зоните си със статут „свободен от болест“, както е предвидено в член 36, параграфи 1 и 3, и на компартментите си със статут „свободен от болест“, както е предвидено в член 37, параграфи 1 и 2.

Държавите членки правят посочените списъци обществено достояние. Комисията съдейства на държавите членки за предоставяне на съдържащата се в тези списъци информация на разположение на обществеността, като предоставя на интернет страницата си връзки към страниците с информация в интернет, поддържани от държавите членки.

Член 39

Делегиране на правомощия във връзка със статута „свободен от болест“ на държавите членки и на зоните

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила относно статута „свободен от болест“ на държавите членки и техните зони, въз основа на профилите на различните болести, които се отнасят до:

i) критериите, които да бъдат използвани в подкрепа на твърденията на държавите членки, че не се срещат видове от списъка, нито че те са способни да оцелеят на тяхната територия, и изискваните доказателства в подкрепа на такива твърдения съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, буква а);

ii) критериите, които да бъдат използвани, както и доказателствата, изисквани в подкрепа на твърденията, че даден болестотворен агент или вектор не е способен да оцелее, съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, букви б) и в);

iii) критериите, които да бъдат използвани, и условията, които да бъдат прилагани за определяне на статута „свободен от болест“ за конкретната болест, съгласно посоченото в член 36, параграф 1, буква г);

iv) резултатите от надзора и другите необходими доказателства в подкрепа на статута „свободен от болест“;

v) мерките за биологична сигурност;

vi) ограниченията и условията за ваксинация в държавите членки и зоните от тях със статут „свободен от болест“;

vii) установяването на зони, отделящи зоните със статут „свободен от болест“ или зоните, в които се прилага програма за ликвидиране, от ограничителните зони („буферни зони“);

viii) зоните, които се намират на територията на повече от една държава членка;

▼B

б) дерогациите от изискването за одобрение от Комисията на статута „свободен от болест“ по отношение на една или повече болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, когато такова одобрение не е необходимо поради факта, че в правила, приети в съответствие с буква а) от настоящия член, са установени подробни правила относно статута „свободен от болест“;

в) информацията, която да бъде предоставена от държавите членки на Комисията и на останалите държави членки в подкрепа на декларациите относно статута „свободен от болест“, без приемането на акт за изпълнение в съответствие с член 36, параграф 4, съгласно предвиденото в буква б) от настоящия член.

Член 40

Изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява подробни изисквания относно информацията, която да бъде предоставяна от държавите членки на Комисията и на останалите държави членки в подкрепа на декларациите за статут „свободен от болест“ на територии, зони и компартменти в съответствие с членове 36—39, както и формàта и процедурите за:

а) заявленията за признаване на статут „свободен от болест“ на цялата територия на съответната държава членка или на нейни зони и компартменти;

б) обмена на информация между държавите членки и Комисията относно държави членки или техни зони или компартменти със статут „свободен от болест“.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 41

Запазване на статута „свободен от болест“

1. Държавите членки запазват статута „свободни от болест“ за своите територии, зони или компартменти единствено при условие че:

а) продължават да се спазват установените в член 36, параграф 1 и член 37, параграфи 1 и 2 условия за статут „свободен от болест“ и продължават да се изпълняват установените в съответствие с параграф 3 от настоящия член и с член 39 правила;

б) съобразно предвидените в член 27 изисквания се извършва надзор с цел да се провери дали територията, зоната или компартментът продължават да бъдат свободни от болестта от списъка, за която е одобрен или признат статутът „свободен от болест“;

в) се прилагат ограничения върху движението на животни от видовете от списъка, а където е целесъобразно — и на техни производни продукти, за болестите от списъка, за които е одобрен или признат статутът „свободен от болест“, на съответната територия, в съответната зона или компартмент в съответствие с установените в части IV и V правила;

▼B

г) се прилагат други мерки за биологична сигурност, за да се предотврати въвеждането на болестта от списъка, по отношение на която е одобрен или признат статут „свободен от болест“.

2. Държавата членка съобщава незабавно на Комисията, ако вече не са изпълнени посочените в параграф 1 условия за запазване на статута „свободен от болест“.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със следните условия за запазване на статута „свободен от болест“:

а) надзор съгласно предвиденото в параграф 1, буква б);

б) мерки за биологична сигурност съгласно предвиденото в параграф 1, буква г).

Член 42

Спиране, отнемане и възстановяване на статута „свободен от болест“

1. Когато дадена държава членка установи или има основания да се съмнява, че е нарушено което и да е от условията за запазване на нейния статут на „свободна от болест“ държава членка или на същия статут на зона или компартмент от нея, тя незабавно:

а) където е необходимо, в зависимост от риска, спира или ограничава движението на видовете от списъка във връзка с болестта от списъка, по отношение на която е одобрен или признат статут „свободна от болест“, към други държави членки, зони или компартменти с по-висок здравен статус за съответната болест от списъка;

б) прилага предвидените в част III, дял II мерки за контрол на болести, когато това е целесъобразно за предотвратяване на разпространението на дадена болест от списъка, по отношение на която е одобрен или признат статут „свободен от болест“.

2. Предвидените в параграф 1 мерки се отменят, когато при допълнително проучване бъде потвърдено, че:

а) нарушението, за което е имало съмнения, не е било налице;

б) нарушението, за което е имало съмнения, не е имало значително въздействие и съответната държава членка може да предостави гаранции, че условията за запазване на нейния статут „свободна от болест“ отново са изпълнени.

3. Когато при допълнително проучване от страна на съответната държава членка бъде потвърдено, че е имало огнище на болестта от списъка, по отношение на която е получила статута „свободна от болест“, или са допуснати други значителни нарушения на условията за запазване на статута „свободен от болест“, посочени в член 41, параграф 1, или че е много вероятно това да се е случило, държавата членка незабавно съобщава това на Комисията.

4. След получаване на информация от съответната държава членка, че условията за запазване на статута „свободен от болест“ вече не са изпълнени, чрез актове за изпълнение Комисията, без неоправдано забавяне, отнема одобрението на статута „свободен от болест“ на дадена държава членка или зона, предоставено в съответствие с член 36, параграф 4, или признаването на статута „свободен от болест“ на даден компартмент, предоставено в съответствие с член 37, параграф 4.

▼B

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

5. По надлежно обосновани наложителни причини за крайна спешност, когато посочената в параграф 3 от настоящия член болест от списъка се разпространява бързо, като носи риск от особено голямо въздействие върху здравето на животните или общественото здраве, икономиката или обществото, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 266, параграф 3.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с разпоредбите за допълване на правилата относно спирането, оттеглянето и възстановяването на статута „свободен от болест“, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

ЧАСТ III

ОСВЕДОМЕНОСТ, ПОДГОТВЕНОСТ И КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИТЕ

ДЯЛ I

ОСВЕДОМЕНОСТ И ПОДГОТВЕНОСТ ЗА БОЛЕСТИ

ГЛАВА 1

Планове за действие при извънредни положения и симулации

Член 43

Планове за действие при извънредни положения

1. След необходимите консултации с експерти и съответните заинтересовани страни държавите членки изготвят и поддържат актуализирани планове за действие при извънредни положения, а при необходимост и подробни ръководства, в които се установяват мерките, които да бъдат взети в съответната държава членка при поява на случай на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), или, в зависимост от случая, на нововъзникващи болести, с цел да се гарантира висока степен на осведоменост и подготвеност за болести и способност за бърза реакция.

2. Тези планове за действие при извънредни положения, а когато е приложимо — и подробните ръководства, обхващат най-малко следните въпроси:

а) създаване на командна верига в рамките на компетентния орган и на други публични органи с цел гарантиране на бърз и ефективен процес на вземане на решения на равнището на държавата членка и на регионално и местно равнище;

б) рамка за сътрудничество между компетентния орган и другите засегнати публични органи и съответните заинтересовани страни с цел да се гарантира съгласувано и координирано предприемане на действия;

в) достъп до:

i) съоръжения;

ii) лаборатории;

▼B

iii) оборудване;

iv) персонал;

v) финансови средства за спешни случаи;

vi) всякакви други целесъобразни материали и ресурси, необходими за бързото и ефикасно ликвидиране на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), или на нововъзникващите болести;

г) наличие на следните центрове и групи с необходимия експертен опит, които да подпомагат компетентния орган:

i) действащ главен център за контрол на болести;

ii) регионални и местни центрове за контрол на болести — в зависимост съответно от административната организация и географското положение на съответната държава членка;

iii) оперативни експертни групи;

д) изпълнение на предвидените в дял II, глава 1 мерки за контрол на болести по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), и на нововъзникващи болести;

е) разпоредби за спешна ваксинация, когато е целесъобразно;

ж) принципи за географско обозначаване на границите на ограничителните зони, установени от компетентния орган в съответствие с член 64, параграф 1;

з) координация със съседните държави членки и, където е уместно — със съседните трети държави и територии.

Член 44

Изпълнителни правомощия за плановете за действие при извънредни положения

Чрез актове за изпълнение Комисията установява необходимите мерки за изпълнението в държавите членки на предвидените в член 43, параграф 1 планове за действие при извънредни положения.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 45

Симулации

1. Компетентният орган гарантира, че редовно или на подходящи интервали се провеждат симулации във връзка с предвидените в член 43, параграф 1 планове за действие при извънредни положения с цел:

а) да се осигури висока степен на осведоменост и подготвеност за болести и способност за бърза реакция в съответната държава членка;

б) да се провери функционалността на посочените планове за действие при извънредни положения.

2. Когато е осъществимо и целесъобразно, симулациите се провеждат в тясно сътрудничество с компетентните органи на съседните държави членки и съседните трети държави и територии.

▼B

3. При поискване държавите членки предоставят на Комисията и на останалите държави членки доклад за основните резултати от проведените симулации.

4. Когато е целесъобразно и необходимо, чрез актове за изпълнение Комисията установява правила за практическо изпълнение на симулациите в държавите членки по отношение на:

а) честотата на симулациите;

б) симулациите, които включват повече от една от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 2

Употреба на ветеринарномедицински продукти за профилактика и контрол на болести

Член 46

Употреба на ветеринарномедицински продукти за профилактика и контрол на болести

1. Държавите членки могат да вземат мерки във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти за болести от списъка, за да се гарантира възможно най-ефективна профилактика или контрол на тези болести, при условие че тези мерки са подходящи или необходими.

Посочените мерки може да включват следното:

а) забраните и ограниченията на употребата на ветеринарномедицински продукти;

б) задължителната употреба на ветеринарномедицински продукти.

2. Когато определят дали и по какъв начин да се употребяват ветеринарномедицински продукти като мерки за профилактика и контрол на конкретна болест от списъка държавите членки вземат предвид следните критерии:

а) профила на болестта;

б) географското разпространение на болестта от списъка във:

i) съответната държава членка;

ii) Съюза;

iii) съседни трети държави и територии, когато това е от значение;

iv) трети държави и територии, от които в Съюза се внасят животни и продукти;

в) наличието и ефективността на съответните ветеринарномедицински продукти и свързаните с тях рискове;

г) наличието на диагностични тестове за откриване на инфекции у животни, лекувани със съответните ветеринарномедицински продукти;

▼B

д) въздействието върху икономиката, обществото, хуманното отношение към животните и околната среда на употребата на съответните ветеринарномедицински продукти в сравнение с други налични стратегии за профилактика и контрол на болести.

3. Държавите членки вземат целесъобразни профилактични мерки във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти за научни изследвания или за целите на тяхното разработване и изпитване при контролирани условия с цел опазване на здравето на животните и общественото здраве.

Член 47

Делегиране на правомощия във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264, които биха могли да представляват подходящи и необходими мерки, както е посочено в член 46, по отношение на:

а) забраните и ограниченията на употребата на ветеринарномедицински продукти;

б) специалните условия за употребата на ветеринарномедицински продукти за конкретна болест от списъка;

в) мерките за ограничаване на риска, целящи предотвратяване на разпространението на болести от списъка чрез животни, лекувани с ветеринарномедицинските продукти, или чрез продукти от такива животни;

г) надзора на конкретни болести от списъка след употребата на ваксини и други ветеринарномедицински продукти.

2. При установяване на предвидените в параграф 1 от настоящия член. правила Комисията взема предвид критериите, предвидени в член 46, параграф 2.

3. За правилата, приети в съответствие с параграф 1 от настоящия член, се прилага предвидената в член 265 процедура, когато в случай на нововъзникващи рискове това е необходимо по наложителни причини за спешност.

ГЛАВА 3

Банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви

Член 48

Създаване на банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. За болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), ваксинацията против които не е забранена с делегиран акт, приет в съответствие с член 47 Комисията може да създаде банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и да отговаря за тяхното управление с цел съхранение и подмяна на запасите от един или повече от следните биологични продукти:

а) антигени;

б) ваксини;

▼B

в) изходен материал за производство на ваксини;

г) диагностични реактиви.

2. Комисията гарантира, че банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, предвидени в параграф 1:

а) съхраняват достатъчни запаси от съответния вид антигени, ваксини, изходен материал за производство на ваксини и диагностични реактиви за конкретната болест от списъка, като се вземат предвид потребностите на държавите членки в контекста на плановете за действие при извънредни положения, предвидени в член 43, параграф 1;

б) получават редовни доставки и своевременно подменят антигените, ваксините, изходния материал за производство на ваксини и диагностичните реактиви;

в) се поддържат и местят в съответствие със съответните изисквания за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие, предвидени в член 16, параграф 1, и в съответствие с делегираните актове, приети в съответствие с член 16, параграф 2.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) управлението, съхраняването и подмяната на запасите на банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви съгласно предвиденото в параграфи 1 и 2 от настоящия член;

б) изискванията за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие във връзка с дейността на тези банки, като се спазват изискванията, предвидени в член 16, параграф 1 и се вземат предвид делегираните актове, приети в съответствие с член 16, параграф 2.

Член 49

Достъп до банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. Комисията предвижда при поискване и при условие че има налични запаси, посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти от банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви да бъдат доставяни:

а) на първо място, на държавите членки; и

б) на трети държави и територии, при условие че основната цел на тези доставки е да се предотврати разпространението на дадена болест в Съюза.

2. В случай на ограничена наличност на запаси Комисията дава предимство за достъпа до запасите, които се доставят съгласно параграф 1, въз основа на:

а) обстоятелствата във връзка с болестта, при които е отправено искането;

б) съществуването на национална банка за антигени, ваксини и диагностични реактиви в държавата членка или третата държава или територия, която е отправила искането;

в) съществуването на мерки на Съюза за задължителна ваксинация, установени в делегираните актове, приети в съответствие с член 47.

▼B

Член 50

Изпълнителни правомощия във връзка с банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, като по отношение на посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти уточнява:

а) кои от посочените биологични продукти да бъдат включени в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и за кои от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а);

б) видовете посочени биологични продукти, които да бъдат включени в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, и в какво количество за всяка конкретна болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), за която съществува съответната банка;

в) изискванията във връзка с доставката, съхранението и подмяната на посочените биологични продукти;

г) доставянето на посочените биологични продукти от банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви на държавите членки и на трети държави и територии;

д) процедурните и техническите изисквания за включването на посочените биологични продукти в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и за искането на достъп до тях.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), която представлява риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

Член 51

Поверителност на информацията във връзка с банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

Информацията относно количествата и подвидовете на посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти, съхранявани в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, се третира от Комисията като класифицирана информация и не се публикува.

Член 52

Национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. Държавите членки, които са създали национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви за болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а), за които съществуват банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични

▼B

реактиви, гарантират, че техните национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви отговарят на изискванията за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие, установени в член 16, параграф 1, буква а), и в делегираните актове, приети в съответствие с член 16, параграф 2 и член 48, параграф 3, буква б).

2. Държавите членки предоставят на Комисията актуална информация относно:

а) съществуването или създаването на националните банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви, посочени в параграф 1;

б) видовете антигени, ваксини, изходен материал за производство на ваксини и диагностични реактиви, както и количествата от тях, съхранявани в тези банки;

в) всички промени в дейността на тези банки.

Тази информация се третира като класифицирана информация от Комисията и не се публикува.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила, с които да се уточнят съдържанието, честотата и форматът на подаване на информацията, предвидена в параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ДЯЛ II

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ

ГЛАВА 1

Мерки за контрол на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а)

Раздел 1

Мерки за контрол на болести при съмнение за болест от списъка при отглеждани животни

Член 53

Задължения по отношение на операторите и други заинтересовани физически и юридически лица

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при отглеждани животни, в допълнение към изпълнението задължението за уведомяване, предвидено в член 18, параграф 1, и до вземането на каквито и да било мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган в съответствие с член 54, параграф 1 и член 55, параграф 1 държавите членки вземат мерки, за да се гарантира, че операторите и другите заинтересовани физически и юридически лица предприемат целесъобразните мерки за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, букви в), г) и д), за да предотвратят разпространението на съответната болест от списъка от засегнатите животни, животновъдни обекти и места, за които носят отговорност, по други незасегнати животни или по хората.

▼B

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробни правила за допълване на мерките за контрол на болести, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Член 54

Проучване от компетентния орган при съмнение за болест от списъка

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган незабавно извършва проучване, за да потвърди или отхвърли наличието на съответната болест от списъка.

2. За целите на предвиденото в параграф 1 проучване, когато е целесъобразно, компетентният орган осигурява:

а) извършване от официални ветеринарни лекари на клиничен преглед на представителна извадка от отглежданите животни от видовете от списъка за конкретната болест от списъка;

б) вземане от официални ветеринарни лекари на подходящи проби от посочените отглеждани животни от видовете от списъка, както и други проби за изследване в лаборатории, определени за целта от компетентния орган;

в) тези определени за целта лаборатории извършват изследванията за потвърждаване или отхвърляне на наличието на конкретната болест от списъка.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила за допълване на правилата относно проучванията от компетентните органи, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Член 55

Предварителни мерки за контрол на болести от компетентните органи

1. При съмнение за наличие на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган провежда следните предварителни мерки за контрол на болести, при спазване на националните изисквания за получаване на достъп до частни жилища, до получаване на резултатите от проучването, предвидено в член 54, параграф 1, и до провеждане на мерките за контрол на болести, предвидени в член 61, параграф 1:

а) поставя под официален надзор съответния животновъден обект, предприятие за храни или фуражи или обект за странични животински продукти, или друго място, където има съмнение, че се е появила болестта, включително местата, където може да е възникнала конкретната болест, за която има съмнение;

▼B

б) изготвя инвентарен списък на:

i) отглежданите животни в съответния животновъден обект, предприятие за храни или фуражи или обект за странични животински продукти, или на друго място;

ii) продуктите в животновъдния обект, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти, или на друго място, когато това е от значение за разпространението на съответната болест от списъка;

в) осигурява прилагането на целесъобразни мерки за биологична сигурност за предотвратяване на разпространението на съответния болестотворен агент от списъка по други видове животни или по хората;

г) когато това е целесъобразно за предотвратяване на допълнителното разпространение на болестотворния агент, осигурява изолирането на отглежданите животни от видовете от списъка за съответната болест от списъка и предотвратяването на контакта им с дивите животински видове;

д) ограничава движението на отглеждани животни, продукти и, ако е целесъобразно — хора, транспортни средства и всякакви материали или други средства, чрез които болестотворният агент може да се е разпространил към или от животновъдния обект, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или друго място, където има съмнение за наличието на съответната болест от списъка, доколкото това е необходимо за предотвратяване на разпространението ѝ;

е) като отчита предвидените в раздел 4 от настоящата глава мерки за контрол на болести, взема всякакви други необходими мерки за контрол на болести във връзка със:

i) провеждането на проучването от компетентния орган, предвидено в член 54, параграф 1, и прилагането на мерките за контрол на болести, предвидени в букви а)—г) от настоящия параграф, в други животновъдни обекти, предприятия за храни или фуражи или обекти за странични животински продукти или други места;

ii) определянето на временни ограничителни зони, които да са съобразени с профила на болестта;

ж) започва епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила, допълващи установените в параграф 1 от настоящия член правила, по отношение на конкретните и подробни мерки за контрол на болести, които да бъдат взети в зависимост от болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), въз основа на съответните рискове за:

а) вида или категорията на съответните животни;

б) вида на съответното производство.

▼B

Член 56

Преразглеждане и разширяване на обхвата на предварителните мерки за контрол на болести

Предвидените в член 55, параграф 1 мерки за контрол на болести:

а) се преразглеждат от компетентния орган, по целесъобразност, в съответствие с констатациите от:

i) проучването, предвидено в член 54, параграф 1;

ii) епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1;

б) при необходимост биват допълнително разширявани, за да включат други места, съгласно посоченото в член 55, параграф 1, буква а).

Раздел 2

Епидемиологично проучване

Член 57

Епидемиологично проучване

1. При потвърждение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при животните компетентният орган извършва епидемиологично проучване.

2. Целта на предвиденото в параграф 1 епидемиологично проучване е:

а) да бъде установен вероятният произход на съответната болест от списъка и начините за нейното разпространение;

б) да се изчисли времето, през което болестта от списъка вероятно е съществувала;

в) да се установят животновъдните обекти и епидемиологичните единици в тях, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или всяко друго място, където може да са се инфектирали, опаразитили или заразили животни от видовете от списъка с болестта от списъка, за която има съмнение;

г) да се получи информация за движението на отглеждани животни, хора, продукти, транспортни средства, всякакви материали или други средства, чрез които болестотворният агент може да е бил разпространен през съответния период преди уведомяването за съмнението или потвърждението на болестта от списъка;

д) да се получи информация за вероятното разпространение на болестта от списъка в заобикалящата среда, включително присъствието и географското разпространение на вектори на болестта.

▼B

Раздел 3

Потвърждение на болести при отглеждани животни

Член 58

Официално потвърждение от компетентния орган за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а)

1. Компетентният орган потвърждава официално дадена болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а) въз основа на следната информация:

а) резултатите от клиничните прегледи и лабораторните изследвания, предвидени в член 54, параграф 2;

б) предварителните или окончателните резултати от епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1;

в) други налични епидемиологични данни.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изискванията, които да бъдат изпълнени за официалното потвърждение, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Член 59

Отмяна на предварителните мерки за контрол на болести при отхвърляне на наличието на болестта от списъка

Компетентният орган продължава да прилага предвидените в член 55, параграф 1 и член 56 предварителни мерки за контрол на болести до отхвърляне на наличието на съответната посочена в член 9, параграф 1, буква а) болест от списъка въз основа на информацията, посочена в член 58, параграф 1 или на правилата, приети в съответствие с член 58, параграф 2.

Раздел 4

Мерки за контрол на болести при потвърждение на болест при отглеждани животни

Член 60

Незабавни мерки за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган

При официално потвърждение в съответствие с член 58, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган незабавно:

а) обявява животновъдния обект, предприятието за храни или фуражи, обекта за странични животински продукти или друго място за официално заразено със съответната болест от списъка;

б) определя подходяща ограничителна зона за съответната болест от списъка;

в) изпълнява плана за действие при извънредни положения, предвиден в член 43, параграф 1, за да гарантира пълна координация на мерките за контрол на болести.

▼B

Член 61

Засегнати животновъдни обекти и други места

1. В случай на поява на огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при отглеждани животни, компетентният орган незабавно взема една или няколко от следните мерки за контрол на болести, при спазване на националните изисквания за получаване на достъп до частни жилища, в даден животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място, посочено в член 60, буква а), с цел да се избегне по-нататъшното разпространение на съответната болест от списъка:

а) налагане на ограничения на движението на хора, животни, продукти, транспортни средства или всякакви други материали или вещества, които може да са заразени и да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;

б) умъртвяване и обезвреждане или клане на животни, които може да са заразени или да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;

в) съответно унищожаване, преработка, трансформиране или обработка на продукти, фуражи или всякакви други вещества, или обработка на оборудване, транспортни средства, растения или растителни продукти или води, които може да са заразени, с цел да се гарантира, че са унищожени всякакви болестотворни агенти или вектори на болестотворния агент;

г) ваксинация или третиране с други ветеринарномедицински продукти на отглеждани животни в съответствие с член 46, параграф 1 и член 69, и с делегирани актове, приети в съответствие с член 47;

д) изолиране, поставяне под карантина или третиране на животни и продукти, които е вероятно да са заразени и да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;

е) почистване, дезинфекция, контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност, които да се приложат за засегнатия животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или други места с цел свеждане до минимум на риска от разпространение на болестта от списъка;

ж) вземане на достатъчно на брой подходящи проби, необходими за извършването на предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване;

з) лабораторно изследване на пробите;

и) всякакви други подходящи мерки.

2. При определяне кои от предвидените в параграф 1 мерки за контрол на болести е целесъобразно да бъдат предприети, компетентният орган взема предвид следното:

а) профила на болестта;

б) вида на производството и епидемиологичните единици в засегнатия животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място.

▼B

3. Компетентният орган разрешава повторното заселване на съответния животновъден обект, или на всяко друго място едва когато:

а) всички целесъобразни мерки за контрол на болести и лабораторни изследвания, предвидени в параграф 1, са приключили успешно;

б) е изминало достатъчно време, така че да се предотврати повторното заразяване на засегнатия животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място с болестта от списъка, която е била причина за огнището, посочено в параграф 1.

Член 62

Епидемиологично свързани животновъдни обекти и места

1. Компетентният орган разширява обхвата на мерките за контрол на болести, предвидени в член 61, параграф 1, към други животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места или транспортни средства, за които предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване, резултатите от клиничните или лабораторните изследвания или други епидемиологични данни дават основания за съмнение, че към, от или през тях се разпространява болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), по отношение на която са взети такива мерки.

2. Ако предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване покаже, че вероятният произход на болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), е друга държава членка, или че е вероятно съответната болест от списъка да се е разпространила към друга държава членка, компетентният орган уведомява без забавяне тази държава членка и Комисията.

3. В случаите, посочени в параграф 2, компетентните органи на различните държави членки си сътрудничат в рамките на допълнително епидемиологично проучване и при прилагането на мерки за контрол на болести.

Член 63

Делегиране на правомощие по отношение на мерките за контрол на болести в засегнати и епидемиологично свързани животновъдни обекти и други места

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила относно мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган в съответствие с членове 61 и 62 в засегнати и епидемиологично свързани животновъдни обекти, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места по отношение на някоя болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), включително правила кои мерки за контрол на болестите, посочени в член 61, параграф 1, да се прилагат във връзка с всяка от болестите в списъка.

С посочените подробни правила се уреждат следните въпроси:

а) предвидените в член 61, параграф 1, букви а)—д) условия и изисквания по отношение на мерките за контрол на болести;

б) процедурите за почистване, дезинфекция и контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност, предвидени в член 61, параграф 1, буква е), като се указва, където е целесъобразно, използването на биоциди за целта;

▼B

в) предвидените в член 61, параграф 1, букви ж)—з) условия и изисквания по отношение на вземането на проби и лабораторните изследвания;

г) предвидените в член 61, параграф 3 подробни условия и изисквания по отношение на повторното заселване;

д) изпълнението на предвидените в член 62 необходими мерки за контрол на болести в епидемиологично свързани животновъдни обекти, други места и транспортни средства.

Член 64

Определяне на ограничителни зони от компетентния орган

1. Когато е целесъобразно, компетентният орган определя ограничителна зона, посочена в член 60, параграф б), около засегнатия животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място, където се е появило огнището на посочената в член 9, параграф 1, буква а) болест от списъка при отглеждани животни, като взема предвид:

а) профила на болестта;

б) географското положение на ограничителната зона;

в) екологичните и хидрологичните фактори в ограничителната зона;

г) метеорологичните условия;

д) наличието, географското разпространение и вида на векторите в ограничителната зона;

е) резултатите от епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1, и други проведени изследвания и епидемиологични данни;

ж) резултатите от лабораторни изследвания;

з) приложените мерките за контрол на болести;

и) други епидемиологични фактори от значение.

Когато е целесъобразно, ограничителната зона включва защитна зона и надзорна зона с определен размер и конфигурация.

2. Компетентният орган извършва непрекъсната оценка и преглед на положението и, когато е целесъобразно с оглед предотвратяване на разпространението на болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а):

а) адаптира границите на ограничителната зона;

б) определя допълнителни ограничителни зони.

3. Когато ограничителните зони по параграф 1 се намират на територията на повече от една държава членка, компетентните органи на посочените държави членки си сътрудничат при определянето им.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробни правила за определянето и промяната на ограничителните зони, включително на защитните и надзорните зони.

▼B

Член 65

Мерки за контрол на болести в ограничителна зона

1. С цел предотвратяване на допълнителното разпространение на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при спазване на националните изисквания за получаване на достъп до частни жилища, компетентният орган осигурява вземането на една или повече от следните мерки за контрол на болести в съответната ограничителна зона:

а) идентификация на животновъдни обекти, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места, където има отглеждани животни от видовете от списъка за съответната болест от списъка;

б) посещения на животновъдни обекти, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места, където има отглеждани животни от видовете от списъка за съответната болест от списъка, и при необходимост, прегледи, вземане на проби и лабораторно изследване на взетите проби;

в) налагане на условия за движението на хора, животни, продукти, фураж, транспортни средства или всякакви други материали или вещества, които може да са заразени или да допринесат за разпространението на съответната болест от списъка в ограничителните зони и от тях, и за транспортирането през ограничителните зони;

г) установяване на изисквания по отношение на биологичната сигурност при:

i) производството, преработката и разпространението на продукти от животински произход;

ii) събирането и обезвреждането на странични животински продукти;

iii) събирането, съхраняването и боравенето със зародишни продукти.

д) ваксинация и третиране с други ветеринарномедицински продукти на отглежданите животни в съответствие с член 46, параграф 1, и с делегираните актове, приети в съответствие с член 47;

е) почистване, дезинфекция, контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност;

ж) определяне или, когато е целесъобразно, одобряване на предприятие за храни с оглед на клането на животни или третирането на продукти от животински произход, които произхождат от ограничителната зона;

з) установяване на изисквания по отношение на идентификацията и проследяването на движението на животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

и) други необходими мерки за биологична сигурност и за ограничаване на риска с цел свеждане до минимум на рисковете от разпространение на съответната болест от списъка.

2. Компетентният орган:

а) взема всички необходими мерки за изчерпателно уведомяване на лицата в ограничителната зона за действащите ограничения и естеството на мерките за контрол на болести;

▼B

б) налага необходимите задължения на операторите с цел предотвратяване на допълнителното разпространение на съответната болест от списъка.

3. При определяне кои от предвидените в параграф 1 мерки за контрол на болести да бъдат предприети, компетентният орган взема предвид следното:

а) профила на болестта;

б) вида на производството;

в) осъществимостта, наличието и ефективността на посочените мерки за контрол на болести.

Член 66

Задължения на операторите във връзка с движението в ограничителните зони

1. В ограничителните зони по член 64, параграф 1 операторите преместват отглежданите животни и съхраняваните продукти единствено с разрешението на компетентния орган и в съответствие с дадени от него инструкции.

2. Операторите, които отглеждат животни и съхраняват продукти в ограничителна зона по член 64, параграф 1 уведомяват компетентния орган за всяко планирано преместване на отглежданите животни и съхраняваните продукти в рамките на ограничителната зона или извън нея. Доколкото компетентният орган е наложил задължения за уведомяване в съответствие с член 65, параграф 2, буква б), съответните оператори правят уведомлението съгласно тези задължения.

Член 67

Делегиране на правомощия във връзка с мерките за контрол на болести в ограничителните зони

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила относно мерките за контрол на болести, които да бъдат взети в ограничителните зони в съответствие с член 65, параграф 1 за всяка болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), включително правилата кои мерки за контрол на болестите, посочени в член 65, параграф 1, да се прилагат при всяка от болестите в списъка.

С посочените подробни правила се уреждат следните въпроси:

а) предвидените в член 65, параграф 1, букви а), в), г), д), ж), з) и и) условия и изисквания по отношение на мерките за контрол на болести;

б) процедурите за почистване, дезинфекция, контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност, предвидени в член 65, параграф 1, буква е), като се указва, където е целесъобразно, използването на биоциди за целта;

в) необходимият надзор, който да бъде осъществяван след прилагането на мерките за контрол на болести и лабораторните изследвания, предвидени в член 65, параграф 1, буква б);

▼B

г) други специфични мерки за контрол на болести за ограничаване на разпространението на конкретни болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква а).

Член 68

Поддържане на мерките за контрол на болести в ограничителните зони и делегирани актове

1. Компетентният орган продължава да прилага предвидените в настоящия раздел мерки за контрол на болести докато бъдат изпълнени следните условия:

а) приключване на изпълнението на мерките за контрол на болести, целесъобразни за посочената в член 9, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени ограниченията;

б) извършване на окончателното почистване, дезинфекция, контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност, съгласно изискванията за:

i) посочената в член 9, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени ограниченията;

ii) засегнатите видове отглеждани животни;

iii) вида производство;

в) осъществяване на подходящ надзор в ограничителната зона по отношение съответно на посочената в член 9, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени мерките за контрол на болести, и на съответния вид животновъден обект или място, чрез който се потвърждава ликвидирането на съответната болест от списъка.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила за мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член, относно:

а) окончателните процедури за почистване, дезинфекция, контрол на насекомите и гризачите или други необходими мерки за биологична сигурност, като се указва, където е целесъобразно, използването на биоциди за целта;

б) планирането, средствата, методите, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора с цел възстановяване на статута „свободен от болест“ след появата на огнището;

в) повторното заселване на съответната ограничителна зона след изпълнението на предвидените в параграф 1 от настоящия член мерки за контрол на болести, като се вземат предвид условията за повторно заселване, предвидени в член 61, параграф 3.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила за мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган съгласно предвиденото в параграф 1 във връзка с други мерки за контрол на болести, необходими с цел възстановяване на статута „свободен от болест“.

▼B

Член 69

Спешна ваксинация

1. Когато това е от значение за ефективния контрол на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), по отношение на която се прилагат мерките за контрол на болести, компетентният орган може:

а) да изготви план за ваксинация;

б) да определи зони за ваксинация.

2. При вземането на решение относно предвидените в параграф 1 план за ваксинация и определяне на зони за ваксинация, компетентният орган взема предвид следното:

а) изискванията за спешна ваксинация, установени в предвидените в член 43 планове за действие при извънредни ситуации;

б) изискванията за употребата на ваксини, предвидени в член 46, параграф 1, и в делегираните актове, приети в съответствие с член 47.

3. Предвидените в параграф 1, буква б) от настоящия член. зони за ваксинация отговарят на изискванията по отношение на мерките за ограничаване на риска с цел предотвратяване на разпространението на болести от списъка и надзора съгласно установеното в делегираните актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1, букви в) и г).

Раздел 5

Диви животни

Член 70

Диви животни

1. В случай че компетентният орган на засегната държава членка има съмнения или официално потвърди наличието на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), при диви животни, той:

а) извършва надзор сред популацията от диви животни, когато това е от значение за конкретната болест от списъка;

б) предприема необходимите мерки за профилактика и контрол на болестта.

2. Мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1, буква б) от настоящия член, може да включват една или повече от мерките, съдържащи се в членове 53—69, като при тях се взема предвид профилът на болестта и засегнатите диви животни, както и рискът от предаване на болестите на животни и хора.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) критериите и процедурите за наблюдение в съответствие с параграф 1, буква а) от настоящия член, в случай на официално потвърждение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), в съответствие с член 27;

▼B

б) подробните правила в допълнение на мерките за профилактика и контрол на болестите, които трябва да бъдат предприети в съответствие с параграф 1, буква б) от настоящия член в случай на официално потвърждение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а).

При приемането на посочените актове Комисията взема предвид профила на болестта и видовете от списъка за болестта от списъка, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Раздел 6

Допълнителни мерки за контрол на болести, предприемани от държавите членки, координация от комисията и временни специални правила за контрол на болестите

Член 71

Допълнителни мерки за контрол на болести, координация на мерките и временни специални правила за контрол на болестите във връзка с раздели 1—5 (членове 53—70)

1. Държавите членки може да предприемат мерки за контрол на болести в допълнение към предвидените в член 55, член 61, параграф 1, член 62, член 65, параграфи 1 и 2 и член 68, параграф 1 и в делегираните актове, приети в съответствие с член 63, член 67 и член 68, параграф 2, при условие че тези мерки са съобразени с правилата на настоящия регламент и са необходими и пропорционални с оглед контрол на разпространението на болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), като вземат предвид:

а) конкретните епидемиологични обстоятелства;

б) вида на съответните животновъдни обекти, други места и производство;

в) видовете и категориите на съответните животни;

г) икономическите или социалните условия.

2. Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за:

а) мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган съгласно предвиденото в членове 58, 59, 61, 62, 64 и 65, член 68, параграф 1, член 69 и член 70, параграфи 1 и 2, както и в делегираните актове, приети в съответствие с членове 63 и 67, член 68, параграф 2 и член 70, параграф 3;

б) всички взети от тях допълнителни мерки за контрол на болести съгласно предвиденото в параграф 1.

3. Комисията извършва преглед на положението, свързано с болестта, и на мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган, както и на всички допълнителни мерки за контрол на болести, взети от съответната държава членка в съответствие с настоящата глава, и чрез актове за изпълнение може да установи специални мерки за контрол на болести за определен срок при условия, които са съобразени с епидемиологичната ситуация, в случай че:

а) бъде установено, че посочените мерки за контрол на болести не са подходящи предвид епидемиологичната ситуация;

▼B

б) се окаже, че болестта от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква а), се разпространява въпреки взетите в съответствие с настоящата глава мерки за контрол на болести.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

ГЛАВА 2

Мерки за контрол на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в)

Раздел 1

Мерки за контрол на болести при съмнение за болест при отглеждани животни

Член 72

Задължения по отношение на оператори и други заинтересовани физически и юридически лица във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б)

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б), при отглеждани животни в допълнение към изпълнението на задължението за уведомяване, предвидено в член 18, параграф 1, и до вземането на каквито и да било мерки за контрол на болести от компетентния орган в съответствие с член 74, параграф 1 държавите членки вземат мерки, за да се гарантира, че операторите и другите заинтересовани физически и юридически лица предприемат мерки за контрол на болести, предвидени в член 74, параграф 1, буква а) и в делегираните актове, приети съгласно член 74, параграф 4, за да предотвратят разпространението на съответната болест от списъка от засегнатите животни, животновъдни обекти и други места, за които носят отговорност, по други незасегнати животни или по хората.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробни правила за допълване на мерките за контрол на болести, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Член 73

Проучване от компетентния орган при съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б)

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б), при отглеждани животни компетентният орган незабавно извършва проучване, за да потвърди или отхвърли наличието на съответната болест от списъка.

▼B

2. За целите на предвиденото в параграф 1 проучване, компетентният орган осигурява:

а) извършване от официални ветеринарни лекари на клиничен преглед на представителна извадка от отглежданите животни от видовете от списъка за конкретната болест от списъка;

б) вземане от официални ветеринарни лекари на подходящи проби от посочените отглеждани животни от видовете от списъка, както и други проби за изследване в лаборатории, определени за целта от компетентния орган;

в) тези определени за целта лаборатории извършват изследванията за потвърждаване или отхвърляне на наличието на конкретната болест от списъка.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила за допълване на правилата относно проучването, предвидено в параграф 1 от настоящия член.

Член 74

Предварителни мерки за контрол на болести от компетентния орган за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б)

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б), при отглеждани животни компетентният орган предприема следните предварителни действия за контрол на болести, при спазване на националните изисквания за получаване на достъп до частни жилища, до получаване на резултатите от проучването, предвидено в член 73, параграф 1, и до провеждане на мерките за контрол на болести, предвидени в член 79:

а) прилага мерки за контрол на болести с оглед ограничаване на разпространението на съответната болест от списъка извън засегнатата територия, животновъден обект, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място;

б) когато е необходимо, започва епидемиологично проучване, като взема предвид правилата за такива проучвания, предвидени в член 57, параграф 1.

2. В допълнение към мерките, посочени в параграф 1, компетентният орган може, да вземе допълнителни предварителни мерки за контрол на болести, в случаите, посочени в този параграф, при условие че посочените мерки зачитат разпоредбите на настоящия регламент и са в съответствие с правото на Съюза.

3. Предвидените в параграфи 1 и 2 предварителни мерки за контрол на болести са целесъобразни и пропорционални на риска, породен от конкретната болест от списъка, като се взема предвид следното:

а) профила на болестта;

б) засегнатите отглеждани животни;

в) здравния статус на държавата членка, зоната, компартмента или животновъдния обект, където има съмнения за наличие на болестта от списъка;

▼B

г) предварителните мерки за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1 и член 56, и всички делегирани актове, приети в съответствие с член 55, параграф 2.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно правилата за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б), които да заменят правилата, предвидени в параграф 1 от настоящия член, като вземат предвид въпросите, посочени в параграф 3, във връзка със:

а) предварителните мерки за контрол на болести, които да бъдат предприемани с оглед предотвратяване на разпространението на болестите от списъка съгласно предвиденото в параграф 1, буква а);

б) прилагането на предвидените в параграф 1, буква а) предварителни мерки за контрол на болести за други животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места;

в) определянето на временни ограничителни зони, които са целесъобразни предвид профила на болестта.

Член 75

Преразглеждане и разширяване на обхвата на предварителните мерки за контрол на болести за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б)

Предвидените в член 74, параграф 1 мерки за контрол на болести:

а) се преразглеждат от компетентния орган по съответния ред съобразно констатациите от проучването, предвидено в член 73, параграф 1, а когато има такова — и от епидемиологичното проучване, предвидено в член 74, параграф 1, буква б);

б) при необходимост биват разширявани, за да включат други места съгласно посоченото в член 74, параграф 4, буква б).

Член 76

Задължения на операторите и други заинтересовани физически и юридически лица и мерки, предприемани от компетентния орган при съмнение за наличие на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква в)

1. При съмнение за наличие на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в), в държава членка, която е избрала програмата за ликвидиране, обхващаща съответните части от територията ѝ или зони или компартменти от нея, съгласно предвиденото в член 31, параграф 2, държавата членка взема мерки да гарантира, че операторите и другите заинтересовани физически и юридически лица предприемат подходящи мерки, както е предвидено в член 72, параграф 1, до приемането на мерки за контрол на болестта от компетентния орган в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

▼B

2. Компетентният орган на държава членка, която е избрала ликвидирането на болест от списъка, посочена в параграф 1, в случай че има съмнения за наличие на въпросната болест при отглеждани животни:

а) извършва незабавно проучване, за да потвърди или отхвърли наличието на съответната болест от списъка в съответствие с член 73, параграфи 1 и 2;

б) до получаване на резултатите от проучването, предвидено в буква а), и до провеждане на мерките за контрол на болестта в съответствие с член 80, параграф 1, изпълнява предварителните мерки за контрол на болести, предвидени в член 74, параграфи 1 и 2.

3. Компетентният орган преразглежда и разширява обхвата на предварителните мерки за контрол на болести, посочени в параграф 2, буква б), в съответствие с член 75.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат за държавите членки или зоните, които са получили статут „свободен от болест“, за да запазят този статут, в съответствие с член 36 или за компартментите — в съответствие с член 37, параграф 2.

5. На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно определянето на подробни правила, допълващи правилата по отношение на:

а) мерките за контрол на болести съгласно предвиденото в параграф 1;

б) проучването, предвидено в параграф 2, буква а);

в) предварителните мерки за контрол на болести, които да бъдат вземани с оглед предотвратяване на разпространението на болести от списъка съгласно предвиденото в параграф 2, буква б).

Раздел 2

Потвърждаване на болест при отглеждани животни

Член 77

Официално потвърждение на болест от компетентния орган

1. Компетентният орган потвърждава официално дадена болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б) или в), въз основа на следната информация:

а) резултатите от клиничните прегледи и лабораторните изследвания, предвидени в член 73, параграф 2;

б) епидемиологичното проучване, предвидено в член 74, параграф 1, буква б), когато това е от значение;

в) други налични епидемиологични данни.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изискванията, които да бъдат изпълнени за официалното потвърждение, посочено в параграф 1.

▼B

Член 78

Отмяна на предварителните мерки за контрол на болести при отхвърляне на наличието на болест

Компетентният орган продължава да прилага предвидените в член 74, параграф 1, член 75 и член 76, параграф 2, буква б) предварителни мерки за контрол на болести до отхвърляне на наличието на въпросните болести от списъка в съответствие с член 77, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 77, параграф 2.

Раздел 3

Мерки за контрол на болести при потвърждение на болест при отглеждани животни

Член 79

Предварителни мерки за контрол на болести от компетентния орган за болестите от списъка,посочени в член 9, параграф 1, буква б)

При официално потвърждение в съответствие с член 77, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б), при отглеждани животни компетентният орган за държавата членка, зоната или компартмента, в зависимост от огнището:

а) прилага мерките за контрол на болестта, съдържащи се в задължителната програма за ликвидиране, предвидена в член 31, параграф 1 за тази болест от списъка; или

б) когато държавата членка или зоната, или компартментът са получили статут „свободен от болест“ съгласно съответно член 36 или член 37:

i) предприема една или повече от мерките, изложени в членове 53—69, пропорционално на риска, породен от въпросната болест от списъка; и

ii) когато е необходимо — започва задължителна програма за ликвидирането на тази болест от списъка.

Член 80

Мерки за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква в)

1. При официално потвърждение в съответствие с член 77, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в), при отглеждани животни в държава членка, която е избрала програма за ликвидиране, обхващаща съответните части от територията ѝ или зони или компартменти от нея, съгласно предвиденото в член 31, параграф 2, в зависимост от болестта от списъка и нейното огнище, компетентният орган прилага мерките за контрол на болести, установени в тази изборна програма за ликвидиране.

▼B

2. Компетентният орган може да вземе мерки за контрол на болестите, в допълнение към предвидените в параграф 1, които могат да включват една или повече от мерките, определени в членове 53—69, и са пропорционални на риска, породен от конкретната болест от списъка, като при вземането им се отчитат:

а) профилът на болестта;

б) засегнатите отглеждани животни;

в) икономическото и социалното им въздействие.

3. При официално потвърждение в съответствие с член 77, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в), при отглеждани животни в държава членка, зона или компартмент, които са получили статут „свободен от болест“ в съответствие с член 36 или член 37, и за да се запази този статут, компетентният орган взема една или повече от мерките, изложени в членове 53—69. Тези мерки са пропорционални на риска, породен от конкретната болест от списъка, като в тях се вземат предвид:

а) профилът на болестта;

б) засегнатите отглеждани животни;

в) икономическото и социалното им въздействие.

Раздел 4

Диви животни

Член 81

Мерки за контрол на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б), при диви животни

В случай че компетентният орган на засегнатата държава членка има съмнения или официално потвърди наличието на огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б), при диви животни, на цялата ѝ територия или в съответната област или зона, в зависимост от огнището, той:

а) прилага мерките за контрол на болестта, съдържащи се в задължителната програма за ликвидиране, предвидена ►C3 в член 31, параграф 1 ◄ за тази болест от списъка; или

б) поставя началото на задължителна програма за ликвидиране, когато програмата за ликвидиране, предвидена в член 31, параграф 1 за съответната болест от списъка, още не е прилагана [поради отсъствието или неналичието на тази болест преди това] и ако мерките за дивите животни са необходими с цел контрол и предотвратяване на разпространението на тази болест.

Член 82

Мерки за контрол на болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква в), при диви животни

1. В случай че даден компетентен орган има съмнения или потвърди официално наличието на дадена болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в), при диви животни и засегнатата държава членка е избрала ликвидиране на въпросната

▼B

болест и ако в изборната програма за ликвидиране, предвидена в член 31, параграф 2, се съдържат мерки за диви животни за съответната болест от списъка, компетентният орган прилага мерките за контрол на болести, установени в тази изборна програма за ликвидиране, на цялата територия на съответната държава членка, област или зона, даващи основание за посоченото съмнение или предмет на официалното потвърждение.

2. Компетентният орган може да вземе мерки за контрол на болестите, в допълнение към предвидените в параграф 1, които могат да включват една или повече от мерките, определени в членове 53—69, и са пропорционални на риска, породен от конкретната болест от списъка, като при вземането им се отчитат:

а) профилът на болестта;

б) засегнатите диви животни и рискът от предаване на болестта на животни и хора; както и

в) икономическото, социалното и екологичното въздействие.

3. При официално потвърждение за огнище на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в), при диви животни в държава членка, зона или компартмент, които са получили статут „свободен от болест“ в съответствие с член 36 или член 37, и за да се запази този статут, компетентният орган взема една или повече от мерките, изложени в членове 53—69. Тези мерки са пропорционални на риска, породен от конкретната болест от списъка, като в тях се вземат предвид:

а) профилът на болестта;

б) засегнатите диви животни и рискът от предаване на болестта на животни и хора;

в) значението на наличието на болестта при дивите животни във връзка със здравния статус на отглежданите животни; както и

г) икономическото, социалното и екологичното въздействие.

Раздел 5

Координация от страна на комисията и временни специални правила относно контрола на болести

Член 83

Мерки за координация от страна на Комисията и временни специални правила във връзка с раздели 1—4

1. Държавите членки уведомяват Комисията за:

а) мерките за контрол на болести, предприети от техните компетентни органи в съответствие с член 77, параграф 1, членове 78, 79 и 81 и с делегираните актове, приети в съответствие с член 77, параграф 2, във връзка с болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б);

б) мерките за контрол на болести, предприети от техните компетентни органи в съответствие с член 77, параграф 1, член78, член 80, параграф 1 и член 82 и с делегираните актове, приети в съответствие с член 77, параграф 2, във връзка с болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква в).

▼B

2. Комисията извършва преглед на положението, свързано с болестта, и на мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган, в съответствие с настоящата глава и чрез актове за изпълнение може да установи специални правила относно мерките за контрол на болести за ограничен период от време по отношение на дадена болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б) или буква в), при условия, съобразени с епидемиологичната ситуация, в случай че:

а) бъде установено, че посочените мерки за контрол на болести, взети от съответния компетентен орган, не са подходящи предвид епидемиологичната ситуация;

б) се окаже съответно, че въпросната болест от списъка се разпространява въпреки взетите в съответствие с настоящата глава мерки за контрол на болести.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

3. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква б) или в), която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

ЧАСТ IV

РЕГИСТРАЦИЯ, ОДОБРЕНИЕ, ПРОСЛЕДЯЕМОСТ И ДВИЖЕНИЕ

ДЯЛ I

СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ, ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД ОТ СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ

ГЛАВА 1

Регистрация, одобряване, водене на дневник и регистри

Раздел 1

Регистрация на животновъдни обекти и някои видове оператори

Член 84

Задължение на операторите да регистрират животновъдните обекти

1. За целите на регистрацията на животновъдните им обекти в съответствие с член 93 операторите на животновъдни обекти, в които се отглеждат сухоземни животни или се събират, произвеждат, преработват или съхраняват зародишни продукти, преди да започнат посочените дейности:

а) уведомяват компетентния орган за всички животновъдни обекти, за които носят отговорност;

▼B

б) предоставят на компетентния орган следната информация:

i) наименованието и адреса на съответния оператор;

ii) местоположението на животновъдния обект и описание на съоръженията му;

iii) категориите, видовете и броя или количествата на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти в животновъдния обект, които те възнамеряват да отглеждат, и капацитета на животновъдния обект;

iv) вида животновъден обект; както и

v) други аспекти на животновъдния обект, които са от значение за целите на определяне на свързания с него риск.

2. Операторите на животновъдни обекти, посочени в параграф 1, информират компетентния орган за:

а) всякакви промени в съответния животновъден обект във връзка с данните, посочени в параграф 1, буква б);

б) всяко прекратяване на дейността на съответния оператор или животновъден обект.

3. От животновъдни обекти, които подлежат на одобрение в съответствие с член 94, параграф 1, не се изисква да предоставят информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Член 85

Дерогации от задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти

Чрез дерогация от член 84, параграф 1 държавите членки могат да освобождават от изискването за регистрация някои категории животновъдни обекти, които представляват незначителен риск, в съответствие с акт за изпълнение, приет съгласно член 86, параграф 2. Държавите членки информират Комисията за тези освобождавания.

Член 86

Изпълнителни правомощия във връзка със задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която да бъде предоставяна от операторите за целите на регистрацията на животновъдните обекти съгласно предвиденото в член 84, параграф 1, включително сроковете, в които да бъде предоставена тази информация.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно видовете животновъдни обекти, които държавите членки могат да освободят от изискването за регистрация в съответствие с член 85 въз основа на:

а) видовете, категориите и броя на отглежданите сухоземни животни и зародишни продукти в съответния животновъден обект и капацитета на животновъдния обект;

б) вида животновъден обект; както и

▼B

в) движението на отглежданите сухоземни животни или зародишните продукти към и от животновъдния обект.

3. Актовете за изпълнение, посочени в настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 87

Задължения за регистрация на превозвачите на отглеждани копитни животни и делегирани актове

1. За целите на регистрацията в съответствие с член 93 превозвачите на отглеждани копитни животни, участващи в транспортирането на такива животни между държавите членки или между държава членка и трета държава, преди да започнат посочените дейности:

а) уведомяват компетентния орган за своята дейност;

б) предоставят на компетентния орган следната информация:

i) наименованието и адреса на съответния превозвач;

ii) категориите, видовете и броя на отглежданите копитни животни, които възнамеряват да транспортират;

iii) вида на транспорта;

iv) транспортното средство.

2. Посочените в параграф 1 превозвачи информират компетентния орган относно:

а) всякакви промени във връзка с данните, посочени в параграф 1, буква б);

б) всяко прекратяване на транспортната дейност.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с допълването на предвидените в параграф 1 от настоящия член правила, съгласно които се изисква други видове превозвачи, чиято транспортна дейност представлява специфичен и значителен рискове за определени видове или категории животни, да предоставят информацията за целите на регистрацията на тяхната дейност.

Член 88

Дерогации от задължението за регистрация на превозвачите на отглеждани копитни животни

Чрез дерогация от член 87, параграф 1 държавите членки могат да освобождават от изискването за регистрация някои категории превозвачи, чиято транспортна дейност представлява незначителен риск, в съответствие с акт за изпълнение, приет съгласно член 89, параграф 2. Държавите членки информират Комисията за тези освобождавания.

Член 89

Изпълнителни правомощия във връзка със задължението за регистрация на превозвачите

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която да бъде предоставяна от превозвачите за целите на регистрацията на тяхната дейност съгласно предвиденото в член 87, параграфи 1 и 3, включително сроковете, в които да бъде предоставена тази информация.

▼B

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно видовете превозвачи, които държавите членки могат да освободят от изискването за регистрация в съответствие с член 86 въз основа на:

а) разстоянията, на които те транспортират съответните копитни животни; както и

б) категориите, видовете и броя на транспортираните от тях копитни животни.

3. Актовете за изпълнение, посочени в настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 90

Задължение за регистрация на операторите, извършващи операции по събиране, независимо от животновъдни обекти

1. За да бъдат регистрирани в съответствие с член 93, преди да започнат дейността си операторите, извършващи операции по събиране на отглеждани копитни животни и домашни птици, независимо от животновъдни обекти, включително онези, които купуват и продават животни, предоставят на компетентния орган информация относно:

а) наименованието и адреса на съответния оператор;

б) видовете и категориите отглеждани копитни животни и домашни птици, обхванати от дейността им.

2. Операторите, посочени в параграф 1, информират компетентния орган относно:

а) всякакви промени в данните, посочени в параграф 1;

б) всяко прекратяване на дейността от съответния оператор.

Член 91

Дерогации от задължението за регистрация на операторите, извършващи операции по събиране

Чрез дерогация от член 90, параграф 1 държавите членки могат да освободят от изискването за регистрация някои категории оператори, извършващи операции по събиране, които представляват незначителен риск, в съответствие с акт за изпълнение, приет съгласно член 92, параграф 2. Държавите членки информират Комисията за тези освобождавания.

Член 92

Изпълнителни правомощия във връзка със задължението за регистрация на операторите, извършващи операции по събиране

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която да бъде предоставяна от операторите за целите на регистрацията, както е предвидено в член 90, параграф 1, включително сроковете, в които да бъде предоставена тази информация.

▼B

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно видовете оператори, които държавите членки могат да освободят от изискването за регистрация в съответствие с член 91, при условие че дейността на тези оператори представлява незначителен риск и въз основа на видовете, категориите и броя на отглежданите сухоземни животни, от обхвата на дейността им.

3. Актовете за изпълнение, посочени в настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 93

Задължения на компетентния орган във връзка с регистрацията

Компетентният орган вписва:

а) животновъдните обекти в регистъра, предвиден в член 101, параграф 1, когато съответният оператор е предоставил изискваната в съответствие с член 84, параграф 1 информация;

б) превозвачите в регистъра, предвиден в член 101, параграф 1, когато съответният превозвач е предоставил изискваната в съответствие с член 87, параграф 1 и 3 информация;

в) операторите, извършващи операции по събиране независимо от животновъдни обекти, в регистъра, предвиден в член 101, параграф 1, когато съответният оператор е предоставил изискваната в съответствие с член 90, параграф 1 информация.

Компетентният орган определя отделен регистрационен номер на всеки животновъден обект, превозвач и оператор, посочен в първа алинея, букви а)—в).

Раздел 2

Одобрение на определени видове животновъдни обекти

Член 94

Одобрение на определени видове животновъдни обекти и делегирани актове

1. Операторите на следните видове животновъдни обекти подават заявление до компетентния орган за одобрение в съответствие с член 96, параграф 1 и не започват своята дейност до одобряването на техния животновъден обект в съответствие с член 97, параграф 1:

а) животновъдни обекти за операции по събиране на копитни животни и домашни птици, от които посочените животни се придвижват към друга държава членка или които получават животни от друга държава членка;

б) животновъдни обекти за зародишни продукти за говеда, свине, овце, кози и еднокопитни животни, от които зародишни продукти от посочените животни се придвижват към друга държава членка;

▼B

в) люпилни, от които се придвижват към друга държава членка яйца за люпене или домашни птици;

г) животновъдни обекти, в които се отглеждат домашни птици, от които се придвижват към друга държава членка домашни птици, предназначени за различни от клане цели, или яйца за люпене;

д) всеки друг вид животновъдни обекти за отглеждани сухоземни животни, който представлява значителен риск и чието одобрение се изисква в съответствие с правилата, установени в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 3, буква б) от настоящия член.

2. Операторите прекратяват дейността в животновъден обект, посочен в параграф 1, когато:

а) компетентният орган спре действието на одобрението или го отнеме в съответствие с член 100, параграф 2; или

б) в случай на условно одобрение, издадено в съответствие с член 99, параграф 3, съответният животновъден обект не изпълни останалите изисквания, посочени в член 99, параграф 3, и не получи окончателно одобрение в съответствие с член 97, параграф 1.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) дерогации от изискването операторите на видовете животновъдни обекти, посочени в параграф 1, букви а)—г), да подават до компетентния орган заявление за одобрение, когато съответните животновъдни обекти представляват незначителен риск;

б) видовете животновъдни обекти, които трябва да бъдат одобрени в съответствие с параграф 1, буква д);

в) специалните правила относно прекратяването на дейностите на животновъдните обекти за зародишни продукти, посочени в параграф 1, буква б).

4. При приемането на делегираните актове, предвидени в параграф 3, Комисията използва за основа на тези актове на следните критерии:

а) видовете и категориите отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти в даден животновъден обект;

б) броя на видовете и броя на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти в даден животновъден обект;

в) вида на животновъдния обект и вида на производството; както и

г) движението на отглежданите сухоземни животни или зародишните продукти към и от посочените видове животновъдни обекти.

Член 95

Одобрение на статут на обособен специализиран животновъден обект

Операторите на животновъдни обекти, които желаят да получат статут на обособен специализиран животновъден обект:

а) подават до компетентния орган заявление за одобрение в съответствие с член 96, параграф 1;

▼B

б) придвижват отглеждани животни към или от животновъдния си обект в съответствие с изискванията, предвидени в член 137, параграф 1 и с евентуалните делегирани актове, приети в съответствие с член 137, параграф 2, едва след като техният животновъден обект получи одобрение на този статут от компетентния орган в съответствие с членове 97 и 99.

Член 96

Задължение на операторите да предоставят информация с оглед получаване на одобрение и актове за изпълнение

1. За целите на заявлението си за одобряване на животновъден обект, предвидено в член 94, параграф 1 и член 95, буква а), операторите предоставят на компетентния орган следната информация за:

а) наименованието и адреса на съответния оператор;

б) местоположението на съответния животновъден обект и описание на неговите съоръжения;

в) категориите, видовете и броя на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти, съхранявани в животновъдния обект, от значение за одобряването;

г) вида на животновъдния обект;

д) други аспекти на животновъдния обект, свързани с неговите специфични характеристики, които са от значение за определяне на свързания с него риск, ако има такъв.

2. Операторите на животновъдни обекти, посочени в параграф 1, информират компетентния орган за:

а) всякакви промени в животновъдните обекти по отношение на данните, посочени в параграф 1, буква а), б) и в);

б) всяко прекратяване на дейността на съответния оператор или животновъден обект.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която да бъде предоставена от операторите в заявлението за одобрение на животновъдните им обекти в съответствие с параграф 1, както и сроковете, в които да бъде предоставена информацията, посочена в параграф 1 и параграф 2, буква б).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 97

Издаване на одобрение на животновъдни обекти, условия за одобрение и делегирани актове

1. Компетентните органи издават одобрение на животновъдни обекти съгласно предвиденото в член 94, параграф 1 и член 95, буква а), когато животновъдните обекти:

а) отговарят, когато е приложимо, на следните изисквания по отношение на:

i) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, предвидени в член 10, параграф 1, буква б) и в правилата, приети в съответствие с член 10, параграф 2;

▼B

ii) изискванията относно надзора, предвидени в член 24, а когато това е от значение за съответния вид животновъден обект и свързания с него риск — и в член 25;

iii) воденето на дневник, предвидено в членове 102 и 103, и правилата, приети в съответствие с членове 106 и 107;

б) разполагат със съоръжения и оборудване, които:

i) са подходящи за намаляване до приемливо ниво на риска от внасяне и разпространение на болести, като се взема предвид съответният вид животновъден обект;

ii) са с подходящ капацитет предвид съответния брой на отглежданите сухоземни животни или обем на зародишните продукти;

в) не представляват неприемлив риск от гледна точка на разпространението на болести, като се вземат предвид въведените мерки за ограничаване на риска;

г) разполагат с добре обучен персонал за целите на функционирането на съответния животновъден обект;

д) имат въведена система, която позволява на съответния оператор да докаже пред компетентния орган спазването на правилата от букви а)—г).

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, посочени в параграф 1, буква а), подточка i);

б) надзора, посочен в параграф 1, буква а), подточка ii);

в) съоръженията и оборудването, посочени в параграф 1, буква б);

г) отговорностите, компетентността и специализираното обучение на персонала и ветеринарните лекари, предвидени в параграф 1, буква г) за функционирането на животновъдни обекти за зародишни продукти и животновъдни обекти за дейности по събиране на копитни животни и домашни птици;

д) необходимия надзор от страна на компетентния орган над животновъдните обекти за зародишни продукти и животновъдните обекти за дейности по събиране на копитни животни и домашни птици.

3. При установяване на правилата в делегираните актове, приемани в съответствие с параграф 2, Комисията използва за основа на тези правила следните елементи:

а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект;

б) видовете и категориите отглеждани в животновъдния обект сухоземни животни, които са от значение за одобрението;

в) съответния вид производство;

г) обичайните схеми на движение за вида животновъден обект и видовете и категориите животни, отглеждани в съответните животновъдни обекти.

▼B

Член 98

Обхват на одобрението на животновъдни обекти

В одобрението на даден животновъден обект, издадено в съответствие с член 97, параграф 1 вследствие на заявление, представено в съответствие с член 94, параграф 1 или член 95, буква а), компетентният орган изрично посочва:

а) за кой от видовете животновъдни обекти, посочени в член 94, параграф 1, член 95 и правилата, приети в съответствие с член 94, параграф 3, буква б), се отнася одобрението;

б) за кои видове и категории отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти от същите видове се отнася одобрението.

Член 99

Процедури за издаване на одобрение от компетентния орган

1. Компетентният орган въвежда процедури, които да бъдат следвани от операторите при подаване на заявление за одобрение на техните животновъдни обекти в съответствие с член 94, параграф 1, член 95 или член 96, параграф 1.

2. При получаване на заявление от оператор, подадено в съответствие с член 94, параграф 1 или член 95, буква а), компетентният орган извършва посещение на място.

3. При условие че изискванията, посочени в член 97 и в параграфи 1 и 2 от настоящия член, са изпълнени, компетентният орган издава одобрението.

4. В случай че даден животновъден обект не отговаря на всички изисквания за одобрение, посочени в член 97, компетентният орган може да издаде условно одобрение на този животновъден обект, ако въз основа на заявлението на съответния оператор и последващото посещение на място, както е предвидено в параграф 2 от настоящия член, се окаже, че обектът отговаря на всички основни изисквания, които дават достатъчно гаранции, че той не представлява съществен риск.

5. Когато компетентният орган е издал условно одобрение в съответствие с параграф 4 от настоящия член, той издава пълно одобрение едва когато при ново посещение на място в животновъдния обект, извършено в срок от три месеца от датата на издаване на условното одобрение, или от документацията, предоставена от оператора в рамките на три месеца от тази дата, е видно, че животновъдният обект отговаря на всички изисквания за одобрение, предвидени в член 97, параграф 1, както и на правилата, приети в съответствие с член 97, параграф 2.

Ако посещението на място или посочената в първата алинея документация покажат, че е налице безспорен напредък, но обектът все още не отговаря на всички изисквания, компетентният орган може да удължи срока на валидност на условното одобрение. Срокът на валидност на условното одобрение обаче не може да превишава общо шест месеца.

▼B

Член 100

Преразглеждане, спиране на действието и отнемане на одобрения от компетентния орган

1. Компетентният орган прави редовен преглед, на подходящи интервали в зависимост от свързания риск, на одобренията на животновъдни обекти, издадени в съответствие с членове 97 и 99.

2. Когато компетентен орган установи сериозни пропуски в животновъден обект във връзка със спазването на изискванията, установени в член 97, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 97, параграф 2, и операторът на обекта не е в състояние да предостави подходящи гаранции, че съответните пропуски ще бъдат отстранени, компетентният орган започва процедури за отнемане на одобрението на животновъдния обект.

Компетентният орган обаче може да спре действието на одобрението на даден животновъден обект вместо да го отнеме, когато операторът е в състояние да докаже, че съответните пропуски ще бъдат отстранени в разумен срок.

3. Одобрение може да бъде издадено отново след отнемането му или действието му да бъде възобновено след спирането му в съответствие с параграф 2 единствено след като компетентният орган прецени, че животновъдният обект изцяло отговаря на всички изисквания по настоящия регламент, които се отнасят за съответния вид животновъден обект.

Раздел 3

Регистри на компетентния орган

Член 101

Регистри, поддържани от компетентния орган

1. Всеки компетентен орган създава и поддържа актуализирани регистри на:

а) всички животновъдни обекти и оператори, регистрирани от него в съответствие с член 93;

б) всички животновъдни обекти, одобрени от него в съответствие с членове 97 и 99.

Той предоставя регистъра, посочен в първа алинея, букви а) и б), на разположение на Комисията и на компетентните органи на останалите държави членки, доколкото съдържащата се в него информация е от значение за движението на отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти от тях между държавите членки.

Той предоставя регистъра на одобрените животновъдни обекти, посочен в първа алинея, буква б), на разположение на обществеността, доколкото съдържаща се в него информация е от значение за движението на отглеждани от тях сухоземни животни и зародишни продукти от тях между държавите членки.

2. Когато е уместно и приложимо, компетентният орган може да съчетае регистрацията, посочена в параграф 1, първа алинея, буква а), и одобрението, посочено в параграф 1, първа алинея, буква б), с регистрация за други цели.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264, относно подробната информация, която да бъде включена в регистрите, предвидени в параграф 1, първа алинея, букви а) и б), както и публичния достъп до регистъра, предвиден в параграф 1, първа алинея, буква б).

▼B

Раздел 4

Водене на дневник

Член 102

Задължение на операторите на животновъдни обекти, различни от животновъдни обекти за зародишни продукти, да водят дневник

1. Операторите на животновъдни обекти, за които се прилага изискването за регистрация в съответствие с член 93 или за одобрение в съответствие с член 97, параграф 1, водят и съхраняват дневник, който съдържа най-малко следната информация:

а) видовете, категориите, броя и когато това е приложимо — идентификацията на отглежданите сухоземни животни в техния животновъден обект;

б) движението на отглежданите сухоземни животни към и от техния животновъден обект, като се посочва съответно:

i) мястото им на произход или местоназначение;

ii) датата на движението;

в) документите, които се изисква да придружават отглежданите сухоземни животни, пристигащи в животновъдния обект или заминаващи от него в съответствие с член 112, буква б), член 113, параграф 1,буква б), член 114, параграф 1, буква в), член 115, буква б), член 117, буква б), член 143, параграфи 1 и 2 и член 164, параграф 2, както и с правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120 и член 144, параграф 1, букви б) и в);

г) смъртността на отглежданите сухоземни животни в животновъдния обект;

д) мерки за биологична сигурност, надзор, лечение, резултати от проведени изследвания и друга имаща отношение информация съобразно:

i) видовете и категориите отглеждани в животновъдния обект сухоземни животни;

ii) вида производство;

iii) вида и размера на животновъдния обект;

е) резултатите от всички посещения за проверка на здравословното състояние на животните, изисквани в съответствие с член 25, параграф 1.

Дневниците се водят и поддържат на хартиен носител или в електронен вид.

2. Животновъдни обекти, които представляват нисък риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, могат да бъдат освободени от съответната държава членка от изискването да водят дневници за цялата или за част от информацията, посочена в параграф 1.

3. Операторите на животновъдни обекти водят предвидените в параграфи 1 и 2 дневници в съответния животновъден обект и:

а) при поискване ги представят незабавно на компетентния орган;

▼B

б) ги съхраняват за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-кратък от три години.

4. Чрез дерогация от параграф 3 операторите могат да бъдат освободени от задължението да водят дневници за някои или всички елементи, предвидени в параграф 1, когато съответният оператор:

а) има достъп до посочената в член 109 компютризирана база данни за съответните видове и в базата данни вече се съдържа информацията, която трябва да бъде включена в дневника; както и

б) въвежда актуализираната информация направо в компютризираната база данни.

Член 103

Задължение за водене на дневник за животновъдни обекти за зародишни продукти

1. Операторите на животновъдни обекти за зародишни продукти водят и съхраняват дневник, който съдържа най-малко следната информация:

а) породата, възрастта, идентификацията и здравния статус на животните донори, използвани за производството на зародишни продукти;

б) времето и мястото на добиване и преработка и съхранение на добити, произведени или преработени зародишни продукти;

в) идентификацията на зародишните продукти и подробна информация за тяхното местоназначение, ако са налични сведения за него;

г) документите, които се изисква да придружават зародишните продукти, пристигащи в съответния животновъден обект или заминаващи от него в съответствие с член 162 и член 164, параграф 2 и с правилата, приети в съответствие с член 162, параграфи 3 и 4;

д) когато е от значение — резултатите от клиничните и лабораторните изследвания;

е) използваните лабораторни техники.

2. Животновъдни обекти, които носят нисък риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, могат да бъдат освободени от съответната държава членка от изискването да водят дневници за цялата или за част от информацията, посочена в параграф 1.

3. Операторите на животновъдни обекти за зародишни продукти съхраняват предвидените в параграфи 1 и 2 дневници в техния животновъден обект и:

а) при поискване ги представят незабавно на компетентния орган;

б) ги съхраняват за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-кратък от три години.

▼B

Член 104

Задължение за водене на дневник от превозвачите

1. Превозвачите водят и съхраняват дневник, който съдържа най-малко следната информация:

а) посетените от тях животновъдни обекти;

б) категориите, видовете и броя на транспортираните от тях отглеждани сухоземни животни;

в) почистването, дезинфекцията и дезинсекцията на транспортните средства;

г) данни за документите, придружаващи съответните животни, включително номерата на документите.

Дневниците се водят и поддържат на хартиен носител или в електронен вид.

2. Животновъдни обекти, които носят нисък риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, могат да бъдат освободени от съответната държава членка от изискването да водят дневници за цялата или за част от информацията, посочена в параграф 1.

3. Превозвачите съхраняват предвидените в параграфи 1 и 2 дневници:

а) по такъв начин, че при поискване да могат да ги представят незабавно на компетентния орган;

б) за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-кратък от три години.

Член 105

Задължение за водене на дневник от операторите, извършващи операции по събиране

1. Операторите, извършващи операции по събиране, за които се прилага изискването за регистрация в съответствие с член 93, водят и съхраняват дневник, който съдържа най-малко следната информация:

а) видовете, категориите, броя и идентификацията на отглежданите сухоземни животни, за които носят отговорност;

б) движението на отглежданите сухоземни животни, за които носят отговорност, като посочват съответно:

i) мястото им на произход или местоназначение;

ii) датата на движението;

в) документите, които се изисква да придружават отглежданите сухоземни животни, за чийто превоз отговарят в съответствие с член 112, буква б), член 113, параграф 1, буква б), член 114, параграф 1, буква в), член 115, буква б), член 117, буква б), член 143, параграфи 1 и 2 и член 164, параграф 2, както и с правилата, приети съгласно членове 118 и 120 и член 144, параграф 1, букви б) и в);

▼B

г) смъртността на отглежданите сухоземни животни, за които носят отговорност; както и

д) мерки за биологична сигурност, надзор, лечение, резултати от проведени изследвания и друга информация от значение в зависимост от видовете и категориите отглеждани сухоземни животни, за които носят отговорност.

Дневниците се водят и поддържат в електронен вид.

2. Операторите, чиито дейности представляват нисък риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, могат да бъдат освободени от съответната държава членка от изискването да водят дневници за цялата или за част от информацията, посочена в параграф 1.

3. Операторите:

а) предоставят при поискване дневниците, посочени в параграф 1, на компетентния орган;

б) съхраняват дневниците за минимален срок, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Член 106

Делегиране на правомощия във връзка с воденето на дневник

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата за допълване на изискванията относно воденето на дневник, предвидени в членове 102, 103, 104 и 105, по отношение на:

а) информацията, която да бъде записвана в допълнение към предвидената в член 102, параграф 1, член 103, параграф 1, член 104, параграф 1 и член 105, параграф 1;

б) допълнителните изисквания за водене на дневник по отношение на зародишни продукти след прекратяване на дейността на животновъдния обект, в който зародишните продукти са събрани, произведени или преработени.

2. При установяване на правилата, които се залагат в делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията използва за основа на тези правила следните елементи:

а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект или дейност;

б) видовете и категориите отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти, които се намират в съответния животновъден обект или са транспортирани от или към този обект;

в) вида на производството в животновъдния обект или вида дейност;

г) обичайните схеми на движение и категориите на съответните животни;

д) броя на отглежданите сухоземни животни или обема на зародишните продукти, за които отговорност носи съответният оператор.

▼B

Член 107

Изпълнителни правомощия относно освобождаването от изискванията за водене на дневник

Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно видовете животновъдни обекти и оператори, които държавите членки могат да освободят от изискванията за водене на дневник, предвидени в членове 102, 103, 104 и 105 по отношение на:

а) животновъдни обекти, в които се отглеждат малък брой отглеждани сухоземни животни или малък обем зародишни продукти, или превозвачи, които боравят със или транспортират малък брой такива животни или продукти;

б) видове или категории отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти.

При приемането на тези актове за изпълнение от Комисията за основа на актовете служат критериите, предвидени в член 106, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 2

Изисквания за проследимост на отглежданите сухоземни животни и зародишните продукти

Раздел 1

Отглеждани сухоземни животни

Член 108

Отговорности на държавите членки за създаване на система за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни

1. Държавите членки въвеждат система за идентификация и регистрация на онези видове отглеждани сухоземни животни, за които се изисква такава система от настоящия регламент и от правилата, приети в съответствие с него. В тази система се предвижда, когато е уместно, вписване на движението на такива животни.

2. При създаването на системата, посочена в параграф 1, държавите членки вземат предвид:

а) съответните видове или категории на отглежданите сухоземни животни;

б) риска, свързан с този вид или категория.

3. Предвидената в параграф 1 система включва следните елементи:

а) средствата за идентифициране на отглежданите отделно или на групи сухоземни животни;

б) идентификационните документи, документи относно движението, както и други документи за идентифициране и проследяване на отглежданите сухоземни животни, посочени в член 110;

▼B

в) актуални дневници в животновъдните обекти съгласно предвиденото в член 102, параграф 1, букви а) и б);

г) компютърната база данни с информация за отглежданите сухоземни животни, предвидена в член 109, параграф 1.

4. Предвидената в параграф 1 система се проектира така, че да:

а) осигурява ефективното прилагане на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;

б) улеснява проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение в държавите членки и между тях, както и въвеждането им в Съюза;

в) осигурява ефективна оперативна съвместимост, интеграция и съгласуваност на елементите на системата;

г) се гарантира, че системата е адаптирана в подходяща степен към:

i) компютризираната информационна система за уведомяване и докладване в Съюза, предвидена в член 22;

ii) TRACES;

д) осигурява съгласуван подход към различните животински видове, попадащи в обхвата на системата.

5. Когато е целесъобразно, държавите членки могат:

а) да използват цялата предвидена в параграф 1 система или част от нея за цели, различни от посочените в параграф 4, букви а) и б);

б) да обединят идентификационните документи, документите относно движението и другите видове документи, посочени в член 110, с ветеринарните здравни сертификати или личната декларация, предвидени в член 143, параграфи 1 и 2, в член 151, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 144, параграф 1, букви б) и в) и член 151, параграфи 3 и 4;

в) да определят или оправомощят друг орган или физическо лице да осигури практическото прилагане на системата за идентификация и регистрация, предвидена в параграф 1 от настоящия член, включително за издаване на идентификационни документи и изготвяне на образци съгласно предвиденото в член 110, параграф 1, буква а), параграф 1, буква б) и параграф 1, буква в).

Член 109

Задължение на държавите членки за създаване и поддържане на компютърна база данни с информация за отглежданите сухоземни животни

1. Държавите членки създават и поддържат компютърна база данни, в която се въвежда най-малко:

а) следната информация във връзка с отглежданите говеда:

i) индивидуалната им идентификация съгласно предвиденото в член 112, буква а);

▼B

ii) животновъдните обекти, в които се отглеждат животните;

iii) движението им към животновъдните обекти и от тях;

б) следната информация във връзка с отглежданите овце и кози:

i) информация за тяхната идентификация, както е предвидено в член 113, параграф 1, буква а), и броя животни в животновъдните обекти, в които се отглеждат;

ii) животновъдните обекти, в които се отглеждат животните;

iii) движението им към животновъдните обекти и от тях;

в) следната информация относно отглежданите свине:

i) информация за тяхната идентификация, както е предвидено в член 115, и броя животни в животновъдния обект, в който се отглеждат;

ii) животновъдните обекти, в които се отглеждат животните;

iii) движението им към животновъдните обекти и от тях;

г) следната информация във връзка с отглежданите еднокопитни животни:

i) уникалния им код съгласно предвиденото в член 114;

ii) метода на идентификация, предвиден в член 114, параграф 1, буква б), свързващ съответното животно с идентификационния документ, посочен в подточка iii), където е приложимо;

iii) съответните идентификационни данни от идентификационния документ, посочен в член 114, параграф 1, буква в), както е определено в правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120;

iv) животновъдните обекти, в които животните се отглеждат обичайно;

д) информацията във връзка с отглеждани сухоземни животни от видове, различни от посочените в букви а), б), в) и г) от настоящия параграф, ако това е предвидено в правилата, приети в съответствие с параграф 2.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с въвеждането при необходимост на информация относно животински видове, различни от посочените в параграф 1, букви а), б) в) и г) от настоящия член, в компютърната база данни, предвидена в посочения параграф, поради конкретен и значителен риск, свързан с посочените животински видове, за да:

а) осигури ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и мерки за контрол на болестите;

б) се улесни проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение между държавите членки, както и въвеждането им в Съюза.

▼B

Член 110

Задължение на компетентния орган във връзка с идентификационните документи, документите относно движението и други видове документи за идентифициране и проследяване на отглеждани сухоземни животни

1. Всеки компетентен орган:

а) издава идентификационни документи за отглеждани сухоземни животни, когато такива документи се изискват съгласно член 114, параграф 1, буква в) и член 117, буква б) и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120;

б) издава идентификационни документи за говеда, както се изисква съгласно член 112, буква б), освен ако държавите членки обменят данни в електронен вид с други държави членки в рамките на система за електронен обмен, от датата, на която Комисията е признала пълната оперативност на системата;

в) изготвя образци на документи относно движението и други видове документи за идентифициране и проследяване на отглеждани сухоземни животни, ако се изискват съгласно член 113, параграф 1, буква б), член 115, буква б), член 117, буква б) и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120.

2. Параграф 1, буква б) не е пречка държавите членки да приемат национални правила относно издаването на паспорти за животни, които не са предназначени за движение между държавите членки.

Член 111

Обществено достъпна информация относно средствата за идентификация

Всеки компетентен орган информира Комисията за и предоставя публично достъпна информация относно:

а) звената за контакт във връзка с компютърните бази данни, създадени от държавите членки в съответствие с член 109, параграф 1;

б) органите или структурите, отговарящи за издаването на идентификационни документи, документи относно движението и други видове документи в съответствие с член 110, като се взема предвид член 108, параграф 5, буква в);

в) средствата за идентификация, които да се използват за всеки вид и категория отглеждани сухоземни животни в съответствие с член 112, буква а), член 113, параграф 1, буква а), член 114, параграф 1, член 115, буква а), член 117, буква а) и всякакви правила, приети в съответствие с членове 118 и 120;

г) указания формат за издаване на посочените в член 110 идентификационни документи и други видове документи.

▼B

Член 112

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани говеда

Операторите, отглеждащи говеда:

а) гарантират, че отглежданите животни са индивидуално идентифицирани посредством средства за физическа идентификация;

б) гарантират, че когато отглежданите животни се придвижват между държавите членки, компетентният орган, определеният орган или оправомощеният орган по произход им издава идентификационен документ, освен ако са спазени условията по член 110, параграф 1, буква б);

в) гарантират, че идентификационният документ:

i) се съхранява, попълва правилно и актуализира от съответния оператор; както и

ii) придружава отглежданите сухоземни животни при тяхното движение, когато този документ се изисква съгласно буква б);

г) предават в компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1 информацията за движението на отглежданите животни от съответния животновъден обект и към него, както и всяко раждане и смърт в животновъдния обект.

Член 113

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани овце и кози

1. Операторите, отглеждащи овце и кози:

а) гарантират, че всяко от отглежданите животни е идентифицирано посредством средства за физическа идентификация;

б) гарантират, че при движение на отглежданите животни извън животновъдния обект, в който се отглеждат, в рамките на съответната държава членка, те се придружават от правилно попълнен документ относно движението, основан на образеца, изготвен от компетентния орган в съответствие с член 110;

в) предават в компютърната система, предвидена в член 109, параграф 1, информация за движението на отглежданите животни от животновъдните обекти и към тях.

2. Държавите членки могат да освободят операторите от изискването отглежданите овце и кози да бъдат придружавани от документи относно движението при движение на тяхната територия, при условие че:

а) информацията, съдържаща се в съответния документ относно движението, е въведена в компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1;

б) системата за идентификация и регистрация на отглеждани овце и кози осигурява ниво на проследимост, равностойно на осигуряваното от документите относно движението.

▼B

Член 114

Задължения на операторите във връзка с идентификацията и регистрацията на отглеждани еднокопитни животни

1. Операторите, отглеждащи еднокопитни, гарантират, че животните са индивидуално идентифицирани чрез:

а) уникален код, вписан в компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1;

б) средство за физическа идентификация или друг метод, с помощта на който безпогрешно да се осигурява връзката между отглежданото животно и идентификационния документ, предвиден в буква в) от настоящия параграф и издаден от компетентния орган в съответствие с член 110;

в) правилно попълнен уникален доживотен идентификационен документ.

2. Операторите, отглеждащи еднокопитни животни, гарантират, че информацията за тях се предава в компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1.

Член 115

Задължения на операторите във връзка с идентификацията и регистрацията на отглеждани свине

Операторите, отглеждащи свине:

а) гарантират, че всяко от отглежданите животни е идентифицирано чрез средство за физическа идентификация;

б) гарантират, че при движение извън животновъдния обект, в който се отглеждат, в рамките на съответната държава членка, отглежданите животни се придружават от правилно попълнен документ относно движението, основан на образеца, изготвен от компетентния орган в съответствие с член 110, параграф 1, буква б);

в) предават в компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1, информация за животновъдния обект, в който се отглеждат тези животни.

Член 116

Дерогации по отношение на движението на отглеждани свине

Чрез дерогация от член 115, буква б) държавите членки могат да освободят операторите от изискването да гарантират, че при движение в съответната държава членка отглежданите свине се придружават от правилно попълнени документи относно движението, основани на образеца, изготвен от компетентния орган, при условие че:

а) информацията, която се съдържа в документите относно движението, е въведена в компютърната база данни, създадена от държавата членка в съответствие с член 109, параграф 1;

▼B

б) системата за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни от рода на свинете осигурява ниво на проследимост, равностойно на осигуряваното от документите относно движението.

Член 117

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни

Операторите гарантират, че отглежданите сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни, отговарят на следните изисквания, когато това се изисква съгласно правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120:

а) идентифицирани са — индивидуално или групово;

б) придружени са от правилно попълнени и актуализирани идентификационни документи, документи относно движението или други документи за идентифициране и проследяване на животни, както е целесъобразно за съответния животински вид.

Член 118

Делегиране на правомощия във връзка с идентификацията и регистрацията

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробни изисквания за средствата и методите за идентификация на отглеждани сухоземни животни, предвидени в член 112, буква а), член 113, параграф 1, буква а), член 114, параграф 1, член 115, буква а) и член 117, буква а), включително прилагането и използването им;

б) информацията, която трябва да бъде включена в:

i) компютърната база данни, предвидена в член 109, параграф 1, букви а) — г);

ii) идентификационните документи и документите относно движението, предвидени в член 112, буква б), член 113, параграф 1, букви а) и б), член 114, параграф 1, буква в) и член 115, буква б);

в) правилата относно обмена на електронни данни между компютърните бази данни на държавите членки, както е посочено в член 110, параграф 1, буква б).

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните изисквания за средства и методи за идентифициране, алтернативни на посочените в параграф 1, буква а) от настоящия член, както и относно изключения и специални разпоредби за определени категории животни или обстоятелствата и условията за такива освобождавания;

▼B

б) специалните разпоредби за идентификационните документи или документите относно движението, предвидени в член 112, буква б), член 113, параграф 1, буква б), член 114, параграф 1, буква в), член 115, буква б) и член 117, буква б), които да придружават животните при тяхното движение;

в) подробните изисквания за идентифицирането и регистрацията на отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни, когато това е необходимо, като се вземат предвид рисковете, породени от съответния вид, с цел да се:

i) осигури ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;

ii) улесни проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение в държавите членки и между тях, както и въвеждането им в Съюза;

г) информацията, която трябва да бъде включена в:

i) компютърните бази данни, предвидени в член 109, параграф 1, буква д);

ii) идентификационните документи и документите относно движението, предвидени в член 117, буква б);

д) правилата за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни, посочени в членове 112—117, след въвеждането им в Съюза.

3. При установяването на правилата, които се залагат в делегираните актове, предвидени в настоящия член, Комисията използва за основа на тези правила съображенията, предвидени в член 119, параграф 2.

Член 119

Делегиране на правомощия във връзка с дерогациите от изискванията за проследимост

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогациите за операторите от предвидените в членове 112, 113, 114 и 115 изисквания по отношение на идентификацията и регистрацията:

а) в случаи, в които един или повече от елементите, изброени в член 108, параграф 3, не са необходими, за да бъдат спазени изискванията, предвидени в член 108, параграф 4, букви а) и б); и

б) ако се гарантира посредством други мерки за проследимост, въведени от държавите членки, че степента на проследимост на съответните животни не е изложена на риск,

както и с преходните мерки, необходими за практическото прилагане на такива дерогации.

2. При установяването на правилата, които се залагат в делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията използва за основа на тези правила следните съображения:

а) видовете и категориите на съответните отглеждани сухоземни животни;

▼B

б) рисковете, свързани с тези отглеждани сухоземни животни;

в) броя животни в съответните животновъдни обекти;

г) вида производство в животновъдния обект, в който се отглеждат сухоземните животни;

д) схемите на движение на съответните видове и категории отглеждани сухоземни животни;

е) съображенията във връзка със защитата и опазването на съответните видове отглеждани сухоземни животни;

ж) ефективността на останалите елементи за проследимост, включени в системата за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни, посочена в член 108, параграф 3.

Член 120

Изпълнителни правомощия във връзка с проследимостта на отглеждани сухоземни животни

1. Чрез актове за изпълнение Комисията приема правила:

а) за еднаквия достъп до данни, съдържащи се в компютърните бази данни, и техническите спецификации и оперативните правила на компютърните бази данни, посочени в член 109, параграф 1, букви а)—г);

б) за техническите условия и ред за обмен на данни в електронен вид между компютърните бази данни на държавите членки и признаването на пълната оперативност на системите за обмен на данни, както е посочено в член 110, параграф 1, буква б).

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да предвижда правила:

а) за единното прилагане на системата за идентификация и регистрация, предвидена в член 108, параграф 1, за различните видове или категории отглеждани сухоземни животни с цел да се осигури ефикасното ѝ функциониране;

б) за единното прилагане на член 108, параграф 5, буква в) относно оправомощените органи или физически лица, както е посочено в член 108, параграф 5, и условията за тяхното определяне;

в) за техническите спецификации и процедури, форматите, образците и оперативните правила за средствата и методите на идентифициране, включително:

i) срокове за прилагане на средствата и методите за идентификация;

ii) отстраняването, изменението или замяната на средствата и методите за идентификация и крайните срокове за такива операции; както и

iii) конфигурацията на идентификационния код;

г) за техническите спецификации, форматите и оперативните правила, приложими за идентификационните документи и документите за движение, предвидени в член 112, буква б), член 113, параграф 1, буква б), член 114, параграф 1, буква в), член 115, буква б) и член 117, буква б);

▼B

д) за еднаквия достъп до данни, съдържащи се в компютърните бази данни, и техническите спецификации и оперативните правила на компютърните бази данни, посочени в член 109, параграф 1, буква д);

е) за сроковете, задълженията и процедурите за предаване на информация от операторите или други физически или юридически лица и за регистрацията на отглеждани сухоземни животни в компютърната база данни;

ж) за насоките и процедурите за електронна идентификация на животни, когато това е от значение;

з) за практическото прилагане на освобождаването от изискванията за идентификация и регистрация, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 119, параграф 1.

3. Актовете за изпълнение, посочени в настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Раздел 2

Зародишни продукти

Член 121

Изисквания за проследимост на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни

1. Операторите, произвеждащи, преработващи или съхраняващи зародишни продукти, маркират тези продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни по начин, който позволява те да бъдат ясно проследени до:

а) животните донори;

б) датата на добиване; както и

в) животновъдните обекти за зародишни продукти, в които са добити, произведени, преработени и съхранявани.

2. Предвидената в параграф 1 маркировка се проектира така, че да осигурява:

а) ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;

б) проследимостта на зародишните продукти, тяхното движение в държавите членки и между тях и въвеждането им в Съюза.

Член 122

Делегиране на правомощия във връзка с изискванията за проследимост на зародишните продукти

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изискванията за проследимост на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни — говеда, кози, овце, свине и еднокопитни животни — с които се допълват правилата, установени в член 121.

▼B

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264, относно изискванията за проследимост на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, кози, овце, свине и еднокопитни животни, когато това е необходимо за:

а) ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;

б) проследимостта на зародишните продукти, тяхното движение в държавите членки и между тях и въвеждането им в Съюза.

3. При приемането на делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията използва като основа на тези актове следните елементи:

а) видовете отглеждани сухоземни животни, от които произхождат зародишните продукти;

б) здравния статус на животните донори;

в) рисковете, свързани със зародишните продукти;

г) вида зародишни продукти;

д) вида добиване, производство, преработка и съхранение на зародишните продукти;

е) схемите на движение на съответните видове и категории отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти от тях;

ж) съображенията във връзка със защитата и опазването на различните видове отглеждани сухоземни животни;

з) други елементи, които е възможно да допринесат за проследимостта на зародишните продукти.

Член 123

Изпълнителни правомощия във връзка с изискванията за проследимост на зародишните продукти

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила във връзка със:

а) техническите изисквания и спецификации по отношение на маркирането, предвидени в член 121, параграф 1;

б) оперативните изисквания по отношение на проследимостта, предвидени в делегираните актове, приети в съответствие с член 122, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

ГЛАВА 3

Движение на отглеждани сухоземни животни в рамките на Съюза

Раздел 1

Общи изисквания по отношение на движението

Член 124

Общи изисквания по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че движението на отглежданите сухоземни животни не застрашава здравния статус на местоназначението по отношение на:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

б) нововъзникващи болести.

2. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни от животновъдните им обекти и получават такива животни само ако животните отговарят на следните условия:

а) идват от животновъдни обекти, които отговарят на едно от следните условия:

i) били са регистрирани от компетентния орган в съответствие с член 93;

ii) били са одобрени от компетентния орган в съответствие с член 97, параграф 1 и член 98, ако това се изисква съгласно член 94, параграф 1 или член 95; или

iii) били са освободени от изискването за регистрация, предвидено в член 84;

б) отговарят на изискванията за идентификация и регистрация, предвидени в членове 112, 113, 114, 115 и 117 и в правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120.

Член 125

Мерки за профилактика на болести, приложими по отношение на транспорта

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, необходими, за да се гарантира, че:

а) здравният статус на отглежданите сухоземни животни не е изложен на риск по време на транспортирането;

б) операциите във връзка с транспортирането на отглеждани сухоземни животни не водят до потенциално разпространение към животни и хора на болестите от списъка, посочен в член 9, параграф 1, буква г);

в) е извършено почистване и дезинфекция на оборудването и транспортните средства и е осъществен контрол по отношение на насекомите и гризачите, като са взети и други подходящи мерки за биологична сигурност съобразно рисковете, свързани със съответните операции във връзка с транспортирането.

▼B

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) условията и изискванията за почистване и дезинфекция на оборудването и транспортните средства и контрола по отношение на насекомите и гризачите, както и използването на биоциди за целта;

б) други подходящи мерки за биологична сигурност съгласно предвиденото в параграф 1, буква в) от настоящия член.

Раздел 2

Движение между държавите членки

Член 126

Общи изисквания по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни между държавите членки

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни към друга държава членка само ако съответните животни отговарят на следните условия:

а) не показват признаци на болест;

б) идват от регистриран или одобрен животновъден обект:

i) в който не е налице необичайна смъртност по неустановени причини;

ii) който не подлежи на ограничения за движение, засягащи видовете, които предстои да бъдат придвижвани в съответствие с правилата, установени в член 55, параграф 1, член 61, параграф 1, буква а), член 62, член 65, параграф 1, буква в), член 74, параграф 1, член 79 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2, или спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако не са предоставени дерогации по отношение на ограниченията на движението съгласно посочените правила;

iii) който не е разположен в ограничителна зона съгласно правилата, установени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 64 и 65, член 74, параграф 1, член 79 и в правилата, приети в съответствие с член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2, или спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако не са предоставени дерогации съгласно посочените правила;

в) през подходящ период от време преди датата на планираното придвижване към друга държава членка не са били в контакт с отглеждани сухоземни животни, за които се прилагат ограниченията на движението, посочени в буква б), подточки ii) и iii), или с отглеждани сухоземни животни от видовете от списъка, които са с по-нисък здравен статус, като по този начин е сведена до минимум възможността да бъдат разпространени болести, като се вземат предвид следните елементи:

i) инкубационният период и пътищата за предаване на съответните болести от списъка и нововъзникващи болести;

▼B

ii) съответният вид животновъден обект;

iii) видовете и категорията на придвижваните отглеждани сухоземни животни;

iv) други епидемиологични фактори;

г) отговарят на съответните изисквания, предвидени в раздели 3—8 (членове 130—154).

2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че отглежданите сухоземни животни, придвижвани към друга държава членка, се изпращат директно до местоназначението в тази друга държава членка, освен ако е необходимо спиране на място за почивка с оглед на хуманното отношение към животните.

Член 127

Задължения на операторите на местоназначението

1. Операторите на животновъдни обекти и кланици, приемащи отглеждани сухоземни животни от друга държава членка:

а) проверяват дали:

i) са налице средствата или методите за идентификация, предвидени в член 112, буква а), член 113, параграф 1, буква а), член 114, параграф 1, букви а) и б), член 110, буква а), член 117, буква а) и в правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120;

ii) са налице и правилно попълнени идентификационните документи, предвидени в член 112, буква б), член 113, параграф 1, буква б), член 114, параграф 1, буква в), член 117, буква б) и в правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120;

б) проверяват дали са налице ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 143 и в правилата, приети в съответствие с член 144, параграф 1, букви б) и в), или личните декларации, предвидени в член 151 и в правилата, приети в съответствие с член 151, параграфи 3 и 4;

в) след проверка на получените отглеждани сухоземни животни, информират компетентния орган на местоназначението за всякакви нередности, свързани със:

i) получените отглеждани сухоземни животни;

ii) средствата или методите за идентификация, посочени в буква а), подточка i);

iii) документите, посочени в буква а), подточка ii), и буква б).

2. В случай на нередности съгласно посоченото в параграф 1, буква в) операторът изолира животните, при които е констатирана нередността, докато компетентният орган на местоназначението вземе решение по отношение на тях.

▼B

Член 128

Забрана за движение на отглеждани сухоземни животни с цел ликвидиране на болести извън територията на държава членка

Операторите не придвижват отглеждани сухоземни животни, предназначени за клане с цел ликвидиране на болести като част от програма за ликвидиране на болести съгласно член 31, параграфи 1 или 2, в друга държава членка освен ако държавата членка на местоназначение и — където е приложимо — държавата членка на преминаване, дадат предварително разрешение за придвижването.

Член 129

Общи изисквания, приложими по отношение на операторите във връзка с движението на отглеждани сухоземни животни, преминаващи през държави членки, но предназначени за износ от Съюза към трети държави или територии

Операторите гарантират, че отглежданите сухоземни животни, предназначени за износ към трета държава или територия и преминаващи през територията на друга държава членка, отговарят на изискванията, установени в членове 124, 125, 126 и 128.

Раздел 3

Специфични изисквания по отношение на движението на копитни животни и домашни птици към други държави членки

Член 130

Движение на отглеждани копитни животни и домашни птици към други държави членки

Операторите придвижват отглеждани копитни животни и домашни птици от животновъден обект в една държава членка към друга държава членка само ако по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), тези животни отговарят на следните условия:

а) към момента на движение не показват клинични симптоми или признаци на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

б) преминали са подходящ период на пребиваване съобразно болестите от списъка, като се отчитат видовете и категориите на отглежданите копитни животни и домашните птици, които предстои да бъдат придвижвани;

в) през период от време, съобразен с болестите от списъка и видовете и категориите копитни животни или домашни птици, които предстои да бъдат придвижвани, в животновъдния обект на произход не са били въвеждани отглеждани копитни животни или домашни птици, когато изискване в този смисъл е предвидено в правилата, приети в съответствие с член 131 или член 135;

г) приема се, че животните не представляват значителен риск от разпространение към местоназначението на болестите от списъка, въз основа на:

i) здравния статус спрямо болестите от значение за видовете или категориите на придвижваните отглеждани копитни животни и домашни птици при отчитане на здравния статус на местоназначението;

▼B

ii) резултатите от лабораторни изследвания или други прегледи, необходими, за да се дадат гаранции за здравния статус, който се изисква за движението;

iii) извършването на ваксинации или други мерки за профилактика на болести или за ограничаване на риска, насочени към намаляване на разпространението на съответната болест към местоназначението или мястото на преминаване.

Член 131

Делегиране на правомощия по отношение на движението на отглеждани копитни животни и домашни птици към други държави членки

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) периодите на пребиваване, посочени в член 130, буква б);

б) предвидения в член 130, буква в) период, необходим, за да се ограничи въвеждането на отглеждани копитни животни или домашни птици в животновъдния обект, преди да бъде извършено движението;

в) предвидените в член 130, буква г) допълнителни изисквания, гарантиращи, че отглежданите копитни животни и домашни птици не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

г) други необходими мерки за ограничаване на риска, с които се допълват изискванията, установени в член 130.

2. При установяването на правилата, които се залагат в делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията използва за основа на тези правила следните съображения:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г) и имащи значение за видовете от списъка или категорията на придвижваните отглеждани копитни животни или домашни птици;

б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), в животновъдните обекти, компартменти, зони и държави членки на произход и местоназначение;

в) съответния вид животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;

г) съответния вид движение;

д) видовете и категориите отглеждани копитни животни или домашни птици, които предстои да бъдат придвижени;

е) възрастта на придвижваните отглеждани копитни животни или домашни птици;

ж) други епидемиологични фактори.

▼B

Член 132

Отглеждани копитни животни и домашни птици, придвижвани към друга държава членка и предназначени за клане

1. Операторите на кланици, приемащи отглеждани копитни животни и домашни птици от друга държава членка, извършват клането на посочените животни възможно най-скоро след тяхното пристигане и най-късно в срока, определен в делегираните актове, които се приемат в съответствие с параграф 2.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със срока за клане, предвиден в параграф 1 от настоящия член.

Раздел 4

Операции по събиране на отглеждани копитни животни и домашни птици

Член 133

Дерогация за операциите по събиране

1. Чрез дерогация от член 126, параграф 2 операторите могат да подлагат отглежданите копитни животни и домашни птици на максимум три операции по събиране по време на дадено движение от държава членка на произход до друга държава членка.

2. Операциите по събиране, предвидени в параграф 1 от настоящия параграф, се провеждат само в животновъдни обекти, одобрени за целта в съответствие с член 97, параграф 1 и член 99, параграфи 3 и 4.

Държавите членки на произход обаче могат да позволят дадена операция по събиране на тяхна територия да се извърши в транспортно средство, като отглежданите копитни животни или домашни птици се събират директно от животновъдните обекти на произход, при условие че животните не се разтоварват отново по време на посочената операция и преди да пристигнат:

а) в животновъдния обект или на крайното местоназначение; или

б) при следващата операция по събиране в животновъден обект, одобрен за целта в съответствие с член 97, параграф 1 и член 99, параграфи 4 и 5.

Член 134

Изисквания по отношение на профилактиката на болестите при операции по събиране

Операторите, извършващи операции по събиране, гарантират, че:

а) събраните отглеждани копитни животни и домашни птици имат един и същ здравен статус; когато това не е така, за всички такива събрани животни се прилага по-ниският здравен статус;

▼B

б) отглежданите копитни животни и домашни птици са събрани и придвижени до крайното им местоназначение в друга държава членка възможно най-скоро след напускане на животновъдния обект на произход и най-късно в срока, определен в делегираните актове, които се приемат в съответствие с член 135, буква в);

в) са взети необходимите мерки за биологична сигурност, за да се гарантира, че събраните отглеждани копитни животни и домашни птици:

i) не влизат в контакт с отглеждани копитни животни или домашни птици с по-нисък здравен статус;

ii) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред отглежданите копитни животни или домашни птици на мястото на извършване на операцията по събиране;

г) отглежданите копитни животни и домашни птици са идентифицирани, когато това се изисква съгласно настоящия регламент, и се придружават от следните документи:

i) идентификационните документи и документите относно движението, предвидени в член 112, буква б), член 113, параграф 1, буква б), член 114, параграф 1,буква в), член 115, буква б), член 117, буква б) и в правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120, освен ако са предвидени дерогации в съответствие с член 113, параграф 2 и член 119;

ii) ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 143 и член 144, параграф 1, буква в), освен ако са предвидени дерогации в правилата, приети в съответствие с член 144, параграф 1, буква а);

iii) личната декларация, предвидена в член 151.

Член 135

Делегиране на правомощия във връзка с операциите по събиране

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) специалните правила по отношение на операциите по събиране, ако са налице други мерки за ограничаване на риска в допълнение към предвидените в член 134, букви б) и в);

б) критериите, съгласно които държавите членки на произход може да позволят операциите по събиране да се извършват в транспортните средства съгласно предвиденото в член 133, параграф 2;

в) периода между момента на заминаване на отглежданите копитни животни или домашни птици от животновъдния обект на произход и момента на тяхното заминаване от мястото на извършване на операцията по събиране към крайното местоназначение в друга държава членка, съгласно посоченото в член 134, буква б);

г) подробни правила относно мерките за биологична сигурност, предвидени в член 134, буква в).

▼B

Раздел 5

Движение на отглеждани сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, към други държави членки

Член 136

Движение на отглеждани сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, към други държави членки, делегирани актове

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, от животновъден обект в една държава членка към друга държава членка само ако тези животни не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), на местоназначението.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните правила, имащи за цел да се гарантира, че отглежданите сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), предвидени в параграф 1 от настоящия член.

3. При установяването на подробните правила в делегираните актове, предвидени в параграф 2, Комисията използва за основа на тези правила следните съображения:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г) и имащи значение за видовете от списъка или категорията на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;

б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), в животновъдните обекти, компартменти, зони и държави членки на произход и на местоназначението;

в) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;

г) вида движение съобразно крайното предназначение на животните на местоназначението;

д) видовете и категориите на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;

е) възрастта на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;

ж) други епидемиологични фактори.

▼B

Раздел 6

Дерогации и допълнения по отношение на мерките за ограничаване на риска при движение на отглеждани сухоземни животни

Член 137

Отглеждани сухоземни животни, предназначени за обособени специализирани животновъдни обекти; делегирани актове

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни към обособен специализиран животновъден обект само ако тези животни отговарят на следните условия:

а) произхождат от друг обособен специализиран животновъден обект;

б) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред видовете от списъка или категориите животни в обособения специализиран животновъден обект на местоназначението, освен ако това движение е разрешено с научна цел.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни в обособени специализирани животновъдни обекти в допълнение към предвидените в параграф 1 от настоящия член;

б) специалните правила относно движението на отглеждани сухоземни животни към обособени специализирани животновъдни обекти, ако са налице мерки за ограничаване на риска, гарантиращи, че това движение не представлява значителен риск за здравето на отглежданите сухоземни животни в обособения специализиран животновъден обект и заобикалящите го животновъдни обекти.

Член 138

Движение на отглеждани сухоземни животни за научни цели; делегирани актове

1. Със съгласието на компетентния орган на мястото на произход компетентният орган на местоназначението може да разреши движението за научни цели на отглеждани сухоземни животни към територията на държавата членка по местоназначение, когато движението не отговаря на изискванията, установени в раздели 1 — 5 (членове 124 — 136), с изключение на членове 124 и 125, член 126, параграф 1, буква б), подточка ii) и член 127.

2. Компетентният орган на местоназначението предоставя предвидените в параграф 1 дерогации само ако са изпълнени следните условия:

а) компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход:

i) са съгласували условията за това движение;

ii) гарантират, че са взети необходимите мерки за ограничаване на риска, така че движението на животните да не застрашава здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

▼B

iii) при необходимост са уведомили компетентния орган на държавите членки на преминаване за предоставената дерогация и условията, при които тя е предоставена; както и

б) движението на животните се извършва под надзора на компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход и, когато е приложимо, на компетентния орган на държавата членка на преминаване.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата за предоставяне от компетентните органи на дерогации, които допълват дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 139

Дерогации относно употребата за развлекателни дейности, спортни и културни прояви, работата в близост до границите и пашата

1. Компетентният орган на местоназначението може да предостави дерогация от изискванията на раздели 2 — 5 (членове 126 — 136), с изключение на член 126, параграф 1, букви а), б) и в) и членове 127 и 128, за движението в рамките на Съюза на отглеждани сухоземни животни между държавите членки, ако то е предназначено за:

а) развлекателни дейности в близост до границите;

б) изложби, спортни, културни и подобни прояви, организирани в близост до границите;

в) паша на отглеждани сухоземни животни на пасища, споделени между държавите членки; или

г) работа на отглеждани сухоземни животни в близост до границите на държавите членки.

2. Предоставените от компетентния орган на местоназначението дерогации относно движението на отглеждани сухоземни животни за целите, предвидени в параграф 1, се съгласуват между държавите членки на произход и на местоназначение и се вземат подходящи мерки за ограничаване на риска, за да се гарантира, че движението не представлява значителен риск.

3. Посочените в параграф 2 държави членки информират Комисията за предоставянето на дерогации, предвидено в параграф 1.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата за предоставяне на дерогации от компетентния орган на местоназначението, които допълват предвидените в параграф 1 от настоящия член.

▼B

Член 140

Делегиране на правомощия във връзка с циркове, изложби, спортни прояви, развлекателни дейности, зоопаркове, зоомагазини, приюти за животни и търговски обекти на едро

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) специфични изисквания, с които се допълват правилата, установени в раздели 2—5 (членове 126—136), относно движението на отглеждани сухоземни животни за следните цели:

i) в рамките на циркове, зоопаркове, зоомагазини, приюти за животни и търговски обекти на едро;

ii) изложби и спортни, културни и подобни прояви;

б) дерогации от раздели 2—5 (членове 126—136), с изключение на член 126, параграф 1, букви а), б) и в) и членове 127 и 128 относно движението на отглежданите сухоземни животни, посочени в буква а) от настоящия член.

Член 141

Изпълнителни правомощия за приемане на временни правила във връзка с движението на определени видове или категории отглеждани сухоземни животни

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи временни правила, допълващи или заместващи предвидените в настоящата глава, по отношение на движението на определени видове или категории отглеждани сухоземни животни, ако:

а) изискванията по отношение на движението, предвидени в член 130, член 132, параграф 1, членове 133 и 134, член 136, параграф 1, член 137, параграф 1, член 138, параграфи 1 и 2, член 139 и в правилата, приети в съответствие с член 131, параграф 1, член 132, параграф 2, член 135, член 136, параграф 2, член 137, параграф 2, член 138, параграф 3, член 139, параграф 4 и член 140, не ограничават ефективно рисковете, свързани с движението на такива животни; или

б) изглежда, че болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), се разпространяват въпреки изискванията по отношение на движението, установени в съответствие с раздели 1—6 (членове 124—142).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болести със значимо отражение, и като се отчитат въпросите, посочени в член 142, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

▼B

Член 142

Въпроси, които да бъдат взети под внимание при приемането на предвидените в настоящия раздел делегирани актове и актове за изпълнение

При установяването на правилата, които се залагат в делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в член 137, параграф 2, член 138, параграф 3, член 139, параграф 4 и членове 140 и 141, Комисията използва за основа на тези правила следните елементи:

а) рисковете, свързани с движението, посочено в изброените разпоредби;

б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), на местата на произход и преминаване и на местоназначението;

в) видовете от списъка за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

г) мерките за биологична сигурност, въведени на местата на произход, на преминаване и на местоназначение;

д) всички специфични условия в животновъдните обекти, при които се отглеждат сухоземните животни;

е) специфичните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект и съответните видове и категории отглеждани сухоземни животни;

ж) други епидемиологични фактори.

Раздел 7

Ветеринарно здравно сертифициране

Член 143

Задължения на операторите да гарантират, че животните се придружават от ветеринарен здравен сертификат

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни от посочените по-долу видове и категории към друга държава членка, ако тези животни се придружават от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 149, параграф 1:

а) копитни животни;

б) домашни птици;

в) отглеждани сухоземни животни, различни от копитни животни и домашни птици, предназначени за обособен специализиран животновъден обект;

г) отглеждани сухоземни животни, различни от посочените в букви а), б) и в) от настоящия параграф, ако това се изисква съгласно делегираните актове, приети в съответствие с член 144, параграф 1, буква в).

▼B

2. В случаите, когато е разрешено отглежданите сухоземни животни да напускат ограничителната зона, предвидена в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56 и член 64, параграф 1, и подлежат на мерките за контрол на болестите, предвидени в член 55, параграф 1, член 65, параграф 1, член 74, параграф 1, член 79, или член 80 или в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4, член 83, параграф 3 или член 259; и тези животни са от видове, подлежащи на посочените мерки за контрол на болестите, операторите придвижват такива отглеждани сухоземни животни в рамките на дадена държава членка или от една държава членка към друга, само когато придвижваните животни се придружават от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 149, параграф 1.

Компетентният орган може да реши, че не е необходимо да се издава такъв сертификат при движение на отглеждани сухоземни животни в рамките на тази държава членка, когато по преценка на посочения орган съществува алтернативна система, гарантираща проследимостта на животните от пратката и съответствието им с ветеринарно-здравните изисквания при такова движение.

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният здравен сертификат, посочен в параграф 1 от настоящия член, придружава отглежданите сухоземни животни от мястото на техния произход до крайното им местоназначение, освен ако са предвидени специални мерки в правилата, приети в съответствие с член 147.

Член 144

Делегиране на правомощия по отношение на задълженията на операторите да гарантират, че животните се придружават от ветеринарен здравен сертификат

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) дерогациите от изискванията за ветеринарен здравен сертификат, предвидени в член 143, параграф 1, за движение на отглеждани сухоземни животни, които не представляват значителен риск от разпространение на болести, предвид:

i) видовете или категориите на придвижваните отглеждани сухоземни животни и болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), по отношение на които животните са видове от списъка;

ii) методите на отглеждане на посочените видове и категории отглеждани сухоземни животни и вида производство;

iii) предназначението на отглежданите сухоземни животни; или

iv) местоназначението на отглежданите сухоземни животни, включително случаите, когато местоназначението им се намира в държавата членка, в която е и мястото им на произход, като се преминава през друга държава членка, за да се достигне до местоназначението.

▼B

б) специалните правила относно ветеринарното здравно сертифициране, предвидени в член 143, параграф 1, когато са предприети конкретни мерки за ограничаване на риска във връзка с надзора или биологичната сигурност, като са взети предвид въпросите, предвидени в параграф 2 от настоящия член, и гарантиращи:

i) проследимостта на придвижваните отглеждани сухоземни животни;

ii) че придвижваните отглеждани сухоземни животни отговарят на ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението, предвидени в раздели 1—6 (членове 124—142);

в) изискванията за ветеринарно здравно сертифициране при движение на видове и категории отглеждани сухоземни животни, различни от посочените в член 143, параграф 1, букви а), б) и в), ако ветеринарното здравно сертифициране е наложително, за да се гарантира, че съответното движение отговаря на ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението, установени в раздели 1—6 (членове 124—142).

2. При установяването на специалните правила, предвидени в параграф 1, буква б), Комисията взема предвид следните въпроси:

а) преценката на компетентния орган за мерките за биологична сигурност, въведени от операторите съгласно предвиденото в член 10, параграф 1, буква б) и във всякакви правила, приети в съответствие с член 10, параграф 6;

б) способността на компетентния орган да предприеме, доколкото е необходимо и целесъобразно, мерки и дейности, изисквани от настоящия регламент, съгласно предвиденото в член 13, параграф 1;

в) степента на знания за здравеопазването на животните съгласно предвиденото в член 11 и поощренията в този смисъл съгласно предвиденото в член 13, параграф 2;

г) извършването на посещенията за проверка на здравословното състояние на животните, предвидени в член 25, или друг целесъобразен надзор или официален контрол на място;

д) изпълнението от страна на компетентния орган на неговите задължения по системата на Съюза за уведомяване и докладване, предвидени в членове 19—22 и в правилата, приети в съответствие с член 20, параграф 3 и член 23;

е) провеждането на надзора, предвиден в член 26, и на програмите за надзор, предвидени в член 28 и в правилата, приети в съответствие с членове 29 и 30.

3. При определянето на изискванията за ветеринарно здравно сертифициране, предвидени в параграф 1, буква в), Комисията взема под внимание въпросите, посочени в параграф 1, буква а), подточки i)—iv).

▼B

Член 145

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати

1. Посоченият в член 143 ветеринарен здравен сертификат съдържа най-малко следната информация:

а) животновъдния обект или мястото на произход, животновъдния обект на местоназначението или друг вид местоназначение и, където е приложимо, животновъдните обекти, в които се извършват операциите по събиране или почивката на отглежданите сухоземни животни;

б) транспортните средства и превозвача;

в) описание на отглежданите сухоземни животни;

г) броя на отглежданите сухоземни животни;

д) идентификацията и регистрацията на отглежданите сухоземни животни, когато това се изисква съгласно членове 112, 113, 114, 115 и 117 и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120, освен ако са предвидени дерогации в съответствие с член 119; и

е) информацията, необходима, за да се докаже, че отглежданите сухоземни животни отговарят на съответните ветеринарно-здравни изисквания във връзка с видовете движение, предвидени в раздели 1—6 (членове 124—142).

2. Ветеринарният здравен сертификат може да включва друга информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

Член 146

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение във връзка със съдържанието на ветеринарните здравни сертификати

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила относно съдържанието на ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 145, параграф 1 за различните видове и категории отглеждани сухоземни животни и за конкретните видове движение, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 147;

б) допълнителната информация, която да се включва във ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 145, параграф 1.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни здравни сертификати. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 147

Делегиране на правомощия по отношение на специфични видове движение на отглеждани сухоземни животни

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със специфичните мерки за дерогация или в допълнение към задължението на операторите да гарантират, че животните се придружават от

▼B

ветеринарния здравен сертификат, предвиден в член 143 и в правилата, приети в съответствие с член 144, относно следните видове движение на отглеждани сухоземни животни:

а) движение на отглеждани копитни животни и домашни птици, преминаващи през операциите по събиране, предвидени в член 133, преди да достигнат крайното си местоназначение;

б) движение на отглеждани сухоземни животни, които се налага да бъдат върнати на мястото на произход или преместени на друго място поради една или повече от следните причини:

i) предвиденото пътуване е било прекъснато неочаквано от съображения за хуманно отношение към животните;

ii) непредвидени инциденти или събития по време на пътуването;

iii) те са отхвърлени на местоназначението в дадена държава членка или на външната граница на Съюза;

iv) те са отхвърлени на дадено място на събиране или за почивка;

v) те са отхвърлени в трета държава или територия;

в) движение на отглеждани сухоземни животни, предназначени за изложби и спортни, културни и подобни прояви, и последващото им връщане на мястото им на произход.

Член 148

Задължения на операторите да си сътрудничат с компетентния орган за целите на ветеринарното здравно сертифициране

Операторите:

а) предоставят на компетентния орган цялата информация, необходима за попълването на ветеринарния здравен сертификат, предвиден в член 143, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 146, параграф 1 или член 147, преди планираното движение;

б) при необходимост гарантират, че отглежданите сухоземни животни биват подложени на предвидените в член 149, параграф 3 проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки.

Член 149

Отговорности на компетентния орган във връзка с ветеринарното здравно сертифициране

1. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен здравен сертификат за движението на отглеждани сухоземни животни, когато такъв се изисква съгласно член 143 или делегираните актове, приети в съответствие с член 144, параграф 1, при условие че са спазени следните изисквания по отношение на движението:

а) предвидените в член 124, член 125, параграф 1, членове 126, 128, 129,130, 133 и 134, член 136, параграф 1, член 137, параграф 1 и членове 138 и 139;

▼C1

б) предвидените в делегираните актове, приети в съответствие с член 125, параграф 2, член 131, параграф 1, член 135, член 136, параграф 2, член 137, параграф 2, член 138, параграф 3, член 139, параграф 4 и член 140;

▼B

в) предвидените в актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 141.

2. Ветеринарните здравни сертификати:

а) се проверяват, подпечатват и подписват от официалния ветеринарен лекар;

б) остават валидни за периода, предвиден в правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква в), по време на който отглежданите сухоземни животни, обхванати от сертификата, продължават да отговарят на съдържащите се в него гаранции за здравето на животните.

3. Преди да подпише ветеринарния здравен сертификат, съответният официален ветеринарен лекар проверява дали отглежданите сухоземни животни, обхванати от сертификата, отговарят на изискванията на настоящата глава, като извършва проверките по документи, проверките за идентичност и физическите проверки съгласно предвиденото в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 4.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 за установяване на правила относно:

а) видовете проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи по отношение на различните видове и категории отглеждани сухоземни животни, които трябва да се извършват от официалния ветеринарен лекар съгласно параграф 3, за да се провери съответствието с изискванията на настоящата глава;

б) сроковете за извършване на тези проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи и за издаването на ветеринарни здравни сертификати от официалния ветеринарен лекар, преди да бъде извършено движението на пратките отглеждани сухоземни животни;

в) срока на валидност на ветеринарните здравни сертификати.

Член 150

Електронни ветеринарни здравни сертификати

Електронните ветеринарни здравни сертификати, издадени, обработени и предадени посредством информационната система TRACES, могат да заменят придружаващите ветеринарни здравни сертификати, предвидени в член 149, параграф 1, ако:

а) тези електронни здравни сертификати съдържат цялата информация, изисквана за образеца на ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 145 и правилата, приети в съответствие с член 146;

б) проследимостта на отглежданите сухоземни животни и връзката между тези животни и електронния ветеринарен здравен сертификат е гарантирана;

▼B

в) компетентните органи на държавите членки на произход, преминаване и местоназначение могат да получат достъп до електронните документи във всеки момент по време на транспортирането.

Член 151

Лична декларация от оператора за движение към други държави членки

1. Операторите на мястото на произход издават лична декларация за движението на отглеждани сухоземни животни от мястото им на произход в една държава членка до тяхното местоназначение в друга държава членка и гарантират, че декларацията придружава животните, ако не се изисква те да бъдат придружавани от ветеринарен здравен сертификат, предвиден в член 143, параграфи 1 и 2.

2. Предвидената в параграф 1 лична декларация съдържа следната информация относно отглежданите сухоземни животни:

а) мястото им на произход, местоназначението им и, когато е приложимо, местата на събиране или почивка;

б) транспортните средства и превозвача;

в) описание на отглежданите сухоземни животни, видовете, категорията и количеството им;

г) идентификацията и регистрацията, когато това се изисква в съответствие с членове 112, 113, 114, 115 и член 117, буква а), както и с правилата, приети в съответствие с членове 118 и 120;

д) информацията, необходима, за да се докаже, че отглежданите сухоземни животни отговарят на ветеринарно-здравните изисквания във връзка с видовете движение, предвидени в раздели 1—6 (членове 124—142).

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила относно съдържанието на личната декларация, предвидена в параграф 2 от настоящия член, за различните видове и категории животни;

б) информацията, която трябва да се съдържа в личната декларация наред с предвидената в параграф 2 от настоящия член.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на личните декларации, предвидени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Раздел 8

Уведомяване за движение на отглеждани сухоземни животни към други държави членки

Член 152

Задължения на операторите във връзка с уведомяването за движение на отглеждани сухоземни животни към други държави членки

Операторите, които не са превозвачи, уведомяват компетентния орган в своята държава членка на произход, преди планираното придвижване на отглеждани сухоземни животни от същата държава членка към друга, като:

а) животните трябва да бъдат придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с членове 149 и 150 и с правилата, приети в съответствие с член 149, параграф 4;

б) животните трябва да бъдат придружени от ветеринарен здравен сертификат за отглеждани сухоземни животни, ако са придвижвани от ограничителна зона и подлежат на мерки за контрол на болестите, съгласно посоченото в член 143, параграф 2;

в) чрез дерогация животните не подлежат на ветеринарното здравно сертифициране, предвидено в член 144, параграф 1, буква а), или подлежат на специалните правила, предвидени в член 144, параграф 1, буква б);

г) се изисква уведомяване съгласно делегираните актове, приети в съответствие с член 154, параграф 1.

За целите на първа алинея от настоящия член операторите предоставят на компетентния орган на своята държавата членка на произход цялата информация, необходима му за да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на отглежданите сухоземни животни в съответствие с член 153, параграф 1.

Член 153

Отговорности на компетентния орган за уведомяване на други държави членки за движението

1. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на отглеждани сухоземни животни, както е посочено в член 152.

2. Посоченото в параграф 1 уведомяване се извършва преди началото на съответното движение и, когато е възможно, посредством системата TRACES.

3. Държавите членки определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение съгласно предвиденото в параграф 1.

4. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган на държавата членка на произход може да разреши на съответния оператор да предостави на компетентния орган на държавата членка на местоназначение частично или пълно уведомление за движението на отглеждани сухоземни животни посредством системата TRACES.

▼B

Член 154

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно уведомяването за движение от операторите и компетентния орган

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) изискването операторите предварително да уведомяват в съответствие с член 152 за движението на отглеждани сухоземни животни между държавите членки за видове и категории животни, различни от посочените в букви а) и б) от същия член, ако е необходимо да бъде проследено това движение на указаните категории и видове животни, за да се гарантира спазването на ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението, установени в раздели 1—6 (членове 124—142);

б) информацията, необходима за да бъде подадено уведомление за движението на отглеждани сухоземни животни съгласно предвиденото в членове 152 и 153;

в) извънредните процедури за уведомяване за движение на отглеждани сухоземни животни в случай на прекъсвания на електрозахранването и други смущения в системата TRACES;

г) предвидените в член 153, параграф 3 изисквания държавите членки да определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

а) подробностите относно уведомленията за движение на отглеждани сухоземни животни, подавани от:

i) операторите към компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 152;

ii) компетентния орган на държавата членка на произход към държавата членка на местоназначение в съответствие с член 153;

б) крайните срокове за:

i) предоставянето от страна на оператора на необходимата информация, посочена в член 152, на компетентния орган на държавата членка на произход;

ii) посоченото в член 153, параграф 1 уведомяване от компетентния орган на държавата членка на произход за движение на отглеждани сухоземни животни.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

ГЛАВА 4

Движение на диви сухоземни животни

Член 155

Диви сухоземни животни

1. Операторите придвижват диви животни от местообитание в една държава членка към местообитание или животновъден обект в друга държава членка само ако:

а) движението на дивите животни от тяхното местообитание се извършва така, че те да не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), или нововъзникващи болести по трасето и на местоназначението;

б) дивите животни не идват от местообитание в ограничителни зони, за които се прилагат ограничения на движението по отношение на животинския вид, към който спадат, поради поява на някоя от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), или на нововъзникваща болест, както е предвидено в член 70, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 70, параграф 3, буква б), член 71, параграф 3 и член 83, параграф 3, или на спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако са предоставени дерогации съгласно посочените правила;

в) дивите животни са придружени от ветеринарен здравен сертификат или други документи, ако е необходимо ветеринарно здравно сертифициране, за да се гарантира, че са спазени ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението, предвидени в букви а) и б) от настоящия параграф и в правилата, приети в съответствие с член 156, параграф 1, букви в) и г);

г) подадено е уведомление за движението от компетентния орган на държавата членка на произход до компетентния орган на държавата членка на местоназначение, когато се изисква ветеринарно здравно сертифициране съгласно правилата, приети в съответствие с член 156, параграф 1, буква в); и

д) компетентният орган на държавата членка на произход и компетентният орган на държавата членка на местоназначение са дали съгласие за такова движение.

2. Ако ветеринарното здравно сертифициране се изисква съгласно правилата, приети в съответствие с член 156, параграф 1, буква в), по отношение на движението на диви сухоземни животни се прилагат изискванията, предвидени в членове 145, 148, член 149, параграфи 1, 2 и 3, член 150 и в правилата, приети в съответствие с членове 146 и 147 и член 149, параграф 4.

3. Ако се изисква уведомление за движение в съответствие с параграф 1, буква г) от настоящия член, по отношение на движението на диви сухоземни животни се прилагат изискванията, предвидени в членове 152 и 153, както и в делегираните актове, приети съгласно член 154, параграф 1.

▼B

Член 156

Предоставяне на правомощия във връзка с движението на диви сухоземни животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) предвидените в член 155, параграф 1, букви а) и б) ветеринарно-здравни изисквания във връзка с движението на диви сухоземни животни;

б) ветеринарно-здравните изисквания във връзка с въвеждането на диви сухоземни животни при тяхното придвижване от дивата среда в животновъдни обекти;

в) видовете движение на диви сухоземни животни или случаите, когато това движение трябва да се придружава от ветеринарен здравен сертификат или друг документ, и изискванията относно съдържанието на тези сертификати или други документи;

г) уведомяването от компетентния орган на държавата членка на произход до компетентния орган на държавата членка на местоназначение в случай на движение на диви сухоземни животни между държавите членки, както и във връзка с информацията, която се включва в това уведомление.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно изискванията, предвидени в член 155 и в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 1 от настоящия член относно:

а) образците на ветеринарните здравни сертификати и другите документи, които се изисква да придружават движението на дивите сухоземни животни, ако това е предвидено в делегирани актове, приети в съответствие с параграф 1, буква в) от настоящия член;

б) данните на уведомлението, което се изпраща от компетентния орган на държавата членка на произход, и крайния срок за подаване на такива уведомления, когато са предвидени съгласно правилата, приети в съответствие с параграф 1, буква г) от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 5

Движение на зародишни продукти в рамките на Съюза

Раздел 1

Общи изисквания

Член 157

Общи изисквания по отношение на движението на зародишни продукти

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че движението на зародишни продукти не застрашава здравния статус на отглежданите сухоземни животни на местоназначението по отношение на:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

▼B

б) нововъзникващи болести.

2. Операторите придвижват зародишни продукти от своите животновъдни обекти и получават такива продукти само ако тези продукти отговарят на следните условия:

а) идват от животновъдни обекти, които са:

i) вписани в регистъра на животновъдните обекти от компетентния орган в съответствие с член 93, първа алинея, буква а) и за които не е предоставена дерогация от държавата членка на произход в съответствие с член 85;

ii) одобрени от компетентния орган в съответствие с член 97, параграф 1, ако такова одобрение се изисква съгласно член 94, параграф 1 или член 95;

б) отговарят на изискванията за проследимост, предвидени в член 121, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 122, параграф 1.

3. Операторите отговарят на изискванията, предвидени в член 125, относно транспортирането на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни.

4. Операторите не придвижват зародишни продукти от животновъден обект в една държавата членка към животновъден обект в друга държава членка освен ако не са получили изрично разрешение от компетентния орган на държавата членка на местоназначение за това движение, в случай че е налице изискване зародишните продукти да бъдат унищожени с цел ликвидиране на болест като част от програма за ликвидиране, предвидена в член 31, параграф 1 или 2.

Член 158

Задължения на операторите на местоназначението

1. Операторите на животновъдни обекти на местоназначението, получаващи зародишни продукти от животновъден обект в друга държава членка:

а) проверяват за наличие на:

i) маркировка в съответствие с член 121 и с правилата, приети съгласно член 122;

ii) ветеринарни здравни сертификати съгласно предвиденото в член 161;

б) след проверка на получените зародишни продукти, информират компетентния орган на местоназначението за всякакви нередности, свързани със:

i) получените зародишни продукти;

ii) маркировката, посочена в буква а), подточка i);

iii) наличието на ветеринарните здравни сертификати, посочени в буква а), подточка ii).

▼B

2. В случай на нередност съгласно посоченото в параграф 1, буква б), операторът съхранява отделно зародишните продукти, докато компетентният орган вземе решение по отношение на тях.

Раздел 2

Движение към други държави членки на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици

Член 159

Задължения на операторите във връзка с движението към други държави членки на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и зародишни продукти от домашни птици към други държави членки само ако посочените зародишни продукти отговарят на следните условия:

а) те са добити, произведени, преработени и съхранявани в животновъден обект за зародишни продукти, одобрен за тази цел в съответствие с член 97, параграф 1 и член 99;

б) те са добити от животни донори, които отговарят на нужните ветеринарно-здравни изисквания, за да се гарантира, че зародишните продукти не разпространяват болестите от списъка;

в) те са добити, произведени, преработени, съхранявани и транспортирани по начин, който гарантира, че продуктите не разпространяват болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква г).

2. Операторите не придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и зародишни продукти от домашни птици, от животновъден обект за зародишни продукти, който подлежи на ограничения на движението, засягащи съответните видове от списъка в съответствие със:

а) член 55, параграф 1, букви а), в) и д), член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 74, параграф 1 и членове 79 и 80;

б) правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2; както и със

в) спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и с правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако в правилата, приети в съответствие с член 258, са предвидени дерогации.

Ограниченията, предвидени в настоящия параграф, не се прилагат за случаите, в които зародишните продукти са събрани преди появата на съответното огнище и тези продукти са били съхранявани отделно от други зародишни продукти.

▼B

Член 160

Делегиране на правомощия във връзка с движението към други държави членки на зародишни продукти от отглеждани говеда, свине, овце, кози и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с ветеринарно-здравните изисквания при движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици към други държави членки, предвидени в член 159, за да установи:

а) правилата във връзка с добиването, производството, преработката и съхранението на зародишни продукти от посочените видове отглеждани животни в одобрени животновъдни обекти съгласно посоченото в член 159, параграф 1, буква а);

б) ветеринарно-здравните изисквания, предвидени в член 159, параграф 1, буква б) по отношение на отглежданите животни донори, както и относно изолирането или поставянето под карантина на тези животни;

в) лабораторни и други видове изследвания, които трябва да се извършат по отношение на отглежданите животни донори и зародишните продукти;

г) ветеринарно-здравните изисквания във връзка с предвидените в член 159, параграф 1, буква в) добиване, производство, преработка, съхранение или други видове процедури и транспортиране;

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с ветеринарно-здравните изисквания при движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици към други държави членки, предвидени в член 159, в които посочва дерогациите за операторите от правилата, предвидени в член 159, като се вземат предвид рисковете, свързани с такива зародишни продукти, както и всички взети мерки за ограничаване на риска.

Раздел 3

Ветеринарно здравно сертифициране и уведомяване за движение

Член 161

Задължения на операторите във връзка с ветеринарното здравно сертифициране при движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици, делегирани актове

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и зародишни от домашни птици към друга държава членка само ако посочените продукти са придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с параграф 3;

▼B

2. В случаите, при които е разрешено зародишните продукти от отглеждани животни да напуснат ограничителна зона, подлежаща на:

а) мерките за контрол на болестите, предвидени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 56, 64 и 65, член 74, параграф 1, член 79 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2; или

б) спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259,

и зародишните продукти са от видове, подлежащи на тези мерки за контрол на болестите или спешни мерки, операторите придвижват такива зародишни продукти в рамките на държава членка или от една държава членка към друга само когато те са придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 149, параграф 1, освен ако са предоставени дерогации от изискването за ветеринарно здравно сертифициране съгласно правилата, посочени в настоящата алинея.

Компетентният орган може да реши, че не е необходимо да се издава такъв сертификат при движение на зародишни продукти в рамките на тази държава членка, когато по преценка на посочения орган съществува алтернативна система, гарантираща проследимостта на зародишните продукти от пратката и съответствието им с ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението.

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният здравен сертификат, посочен в параграф 1, придружава зародишните продукти от тяхното място на произход до местоназначението им.

4. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен здравен сертификат за движението на зародишните продукти, посочени в параграф 1, при условие че са били спазени съответните изисквания, посочени в част IV, дял I, глава 5.

5. По отношение на ветеринарното здравно сертифициране на зародишните продукти, посочени в параграф 1 от настоящия член, се прилагат членове 148, 149 и 150 и правилата, приети в съответствие с членове 146, 147 и член 149, параграф 4, а по отношение на личната декларация за движение на зародишни продукти се прилагат член 151, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 151, параграф 3.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогациите от изискванията за ветеринарен здравен сертификат, предвидени в параграф 1 от настоящия член, по отношение на движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици, които не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, предвид:

а) естеството на съответните зародишни продукти или на животинските видове, от които са добити;

▼B

б) методите на производство и преработка, използвани в животновъдния обект за зародишни продукти;

в) предназначението на зародишните продукти;

г) алтернативните мерки за ограничаване на риска, въведени за съответния вид и категория зародишни продукти и животновъден обект за зародишни продукти.

д) местоназначението на зародишните продукти, когато местоназначението им се намира в държавата членка, в която е и мястото им на произход, но зародишните продукти преминават през друга държава членка, за да достигнат до местоназначението си.

Член 162

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати

1. Ветеринарният здравен сертификат за зародишни продукти, предвиден в член 161, съдържа най-малко следната информация:

а) животновъден обект на произход и животновъден обект на местоназначение на зародишните продукти;

б) вид зародишни продукти и видове отглеждани животни донори;

в) обем или брой на зародишните продукти;

г) маркировка на зародишните продукти, когато се изисква такава в съответствие с член 121, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 122, параграф 1;

д) информацията, необходима за да се докаже, че зародишните продукти от пратката отговарят на изискванията по отношение на движението за съответните животински видове, предвидени в членове 157 и 159 и в правилата, приети в съответствие с член 160.

2. Ветеринарният здравен сертификат за зародишни продукти, предвиден в член 161, може да включва и информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с информацията, която да бъде включена във ветеринарните здравни сертификати в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно ветеринарното здравно сертифициране на различните видове зародишни продукти и животински видове.

5. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни здравни сертификати за зародишни продукти. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Член 163

Уведомяване за движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици към други държави членки

1. Операторите:

а) информират компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да предприемат планираното придвижване на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици към друга държава членка, когато:

i) е налице изискване зародишните продукти да са придружени от ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 161, параграф 1 или параграф 2;

ii) се изисква уведомяване за движението на зародишни продукти съгласно делегираните актове, приети в съответствие с параграф 5, буква а) от настоящия член, като се вземе предвид параграф 3 от настоящия член;

б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на зародишните продукти в съответствие с параграф 2.

2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява — преди извършване на движението и по възможност посредством системата TRACES — компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици съгласно правилата, приети в съответствие с параграфи 5 и 6.

3. При управлението на уведомленията за движение държавите членки използват регионите, определени в съответствие с член 153, параграф 3.

4. По отношение на уведомяването за зародишни продукти операторите прилагат член 153, параграф 4.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) изискването операторите предварително да уведомяват за движението на зародишни продукти между държавите членки в съответствие с параграф 1, буква а), подточка ii) от настоящия член, когато проследимостта на движението е необходима, за да се гарантира спазването на ветеринарно-здравните изисквания във връзка с движението, установени в раздели 1 и 2 (членове 157—160);

б) информацията, необходима, за да бъде подадено уведомление за движението на зародишни продукти съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член;

в) извънредните процедури за уведомяване за движение на зародишни продукти в случай на прекъсвания на електрозахранването и други смущения в системата TRACES.

▼B

6. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

а) предоставянето на информация за движението на зародишни продукти, която операторите подават към компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с параграф 1;

б) уведомяването от компетентния орган на държавата членка на произход до държавата членка на местоназначение за движението на зародишни продукти което в съответствие с параграф 2;

в) крайните срокове за:

i) предоставяне на информацията, посочена в параграф 1, която операторът подава на компетентния орган на държавата членка на произход;

ii) уведомяването от компетентния орган на държавата членка на произход за движение на зародишни продукти, посочено в параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Раздел 4

Движение към други държави членки на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици

Член 164

Зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и зародишни продукти от домашни птици

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и зародишни продукти от домашни птици, към други държави членки само ако тези продукти не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред видове от списъка на местоназначението, като се отчита здравният статус на местоназначението.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с ветеринарно-здравните изисквания, ветеринарното здравно сертифициране и изискванията за уведомяване при движение на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни и на зародишни продукти от домашни птици, като се вземат предвид следните въпроси:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), за съответните видове от списъка;

б) видовете животни, от които са добити зародишните продукти, и вида на зародишните продукти;

▼B

в) здравният статус на мястото на произход и на местоназначението;

г) видът добиване, производство, преработка и съхранение;

д) други епидемиологични фактори.

3. Ако се изисква ветеринарно здравно сертифициране и уведомяване за движението на зародишни продукти в съответствие с параграф 2:

а) по отношение на сертифицирането се прилагат правилата, предвидени в членове 161, параграфи 1—5, член 162, параграфи 1 и 2 и правилата, приети в съответствие с член 161, параграф 6 и член 162, параграфи 3 — 5;

б) по отношение на уведомяването за движението се прилагат правилата, предвидени в член 163, параграфи 1, 2 и 4, и правилата, приети съгласно член 163, параграф 5.

Раздел 5

Дерогации

Член 165

Зародишни продукти, предназначени за научни цели и делегирани актове

1. При условие че компетентният орган на мястото на произход даде съгласие, компетентният орган на местоназначението може да разреши движението за научни цели на зародишни продукти на територията на държавата членка по местоназначение, когато движението им не отговаря на изискванията по членове 159—164.

2. Компетентните органи предоставят предвидените в параграф 1 дерогации само ако са изпълнени следните условия:

а) компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход:

i) са съгласували условията за планираното движение;

ii) гарантират, че са взети необходимите мерки за ограничаване на риска, така че движението да не застрашава здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

iii) при необходимост са уведомили компетентния орган на държавата членка на преминаване за дерогацията и условията, при които тя е предоставена;

б) движението се извършва под надзора на компетентните органи на мястото на произход и на местоназначението, и когато е приложимо, на компетентните органи на държавите членки на преминаване.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата за предоставяне на дерогации от компетентните органи, които допълват предвидените в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

▼B

ГЛАВА 6

Производство, преработка и разпространение на продукти от животински произход в рамките на Съюза

Член 166

Общи задължения на операторите във връзка със здравеопазването на животните и делегирани актове

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че на нито един етап от производството, преработката и разпространението им в Съюза продуктите от животински произход не разпространяват:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), като се отчита здравният статус на мястото на производство, на преработка или на местоназначение;

б) нововъзникващи болести.

2. Операторите гарантират, че продуктите от животински произход не идват от животновъдни обекти или предприятия за храни и не са получени от животни, идващи от животновъдни обекти, по отношение на които се прилагат:

а) спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 или в правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако в правилата, приети в съответствие с член 259, не са предвидени дерогации от изискванията на параграф 1от настоящия член;

б) ограничения на движението, приложими по отношение на отглеждани сухоземни животни и продукти от животински произход съгласно предвиденото в член 32, параграф 1, буква в), член 55, параграф 1, буква д), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 76, параграф 2, буква б) и параграф 3, членове 79 и 81, член 82, параграфи 2 и 3, както и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4, член 76, параграф 5 и член 83, параграф 2, освен ако в посочените правила са предвидени дерогации от тези ограничения на движението.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно подробни изисквания, допълващи изискванията, посочени:

а) в параграф 1 от настоящия член относно превантивните мерки, включително мерките за ограничаване на риска, и в параграф 2, буква б) от настоящия член относно ограниченията на движението на продукти от животински произход; и

б) мерките за ограничаване на риска от продукти от животински произход.

4. При приемането на делегираните актове, посочени в параграф 3, Комисията основава тези актове на:

а) съответните болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и видовете, които те засягат; и

б) свързаните с тях рискове.

▼B

Член 167

Задължения на операторите във връзка с ветеринарните здравни сертификати и делегирани актове

1. Операторите придвижват посочените по-долу продукти от животински произход в рамките на дадена държава членка или към друга държава членка само ако продуктите са придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден в съответствие с параграф 3 от компетентния орган на държавата членка на произход:

а) продукти от животински произход:

i) за които е разрешено да бъдат придвижени от ограничителна зона, подлежаща на спешните мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 259;

ii) с произход от животински видове, подлежащи на посочените спешни мерки;

б) продукти от животински произход:

i) за които е разрешено да бъдат придвижени от ограничителна зона, подлежаща на мерки за контрол на болести в съответствие с член 32, параграф 1, член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 64, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а) и членове 79 и 80 и с всякакви правила, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 63, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2;

ii) с произход от животински видове,за които се прилагат посочените мерки за контрол на болестите.

Компетентният орган може да реши, че не е необходимо да се издава такъв сертификат при движение на продукти от животински произход в рамките на тази държава членка, когато по преценка на посочения орган съществува алтернативна система, гарантираща проследимостта на продуктите от пратката и съответствието им с ветеринарно-здравните изисквания при такова движение.

2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният здравен сертификат, посочен в параграф 1, придружава продуктите от животински произход от тяхното място на произход до местоназначението им.

3. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен здравен сертификат за движението на продуктите от животински произход, упоменати в параграф 1, при условие че посочените в настоящия член изисквания са били спазени.

4. По отношение на ветеринарното здравно сертифициране за движението на продукти от животински произход, посочено в параграф 1 от настоящия член, се прилагат членове 148, 149 и 150 и правилата, приети в съответствие с членове 146 и 147 и член 149, параграф 4.

▼B

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогациите от изискванията за ветеринарен здравен сертификат, предвиден в параграф 1 от настоящия член, и условията за такива дерогации по отношение на движението на продукти от животински произход, които не представляват значителен риск от разпространение на болести с оглед на:

а) съответните видове продукти от животински произход;

б) приложените по отношение на продуктите от животински произход мерки за ограничаване на риска, с помощта на които се намаляват рисковете от разпространение на болести;

в) предназначението на продуктите от животински произход;

г) местоназначението на продуктите от животински произход.

Член 168

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Ветеринарният здравен сертификат за продукти от животински произход, предвиден в член 167, параграф 1, съдържа най-малко следната информация:

а) животновъдния обект или място на произход и животновъдния обект на местоназначение или друг вид местоназначение;

б) описание на съответните продукти от животински произход;

в) количество на продуктите от животински произход;

г) идентификация на продуктите от животински произход, когато се изисква такава съгласно член 65, параграф 1, буква з) или съгласно правилата, приети в съответствие с член 67, втора алинея, буква а);

д) информацията, необходима, за да се докаже, че продуктите от животински произход отговарят на изискванията по отношение на ограничението за движение, предвидени в член 166, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 166, параграф 3.

2. Ветеринарният здравен сертификат, посочен в параграф 1, може да включва и информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с информацията, която да се съдържа във ветеринарните здравни сертификати съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно посочените в параграф 1 от настоящия член образци на ветеринарни здравни сертификати за продукти от животински произход. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Член 169

Уведомяване за движението на продукти от животински произход към други държави членки

1. Операторите:

а) информират компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да предприемат планираното придвижване на продукти от животински произход, когато се изисква пратките да са придружени от ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 167, параграф 1;

б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначението за движението в съответствие с параграф 2.

2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява — преди извършване на движението и по възможност посредством TRACES — компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на продукти от животински произход съгласно правилата, приети в съответствие с параграфи 5 и 6.

3. При управлението на уведомленията за движение държавите членки използват регионите, определени в съответствие с член 153, параграф 3.

4. По отношение на уведомяването за движението на продукти от животински произход операторите прилагат член 153, параграф 4.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) информацията, необходима, за да бъде подадено уведомление за движението на продукти от животински произход съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член;

б) извънредните процедури за уведомяване за движение на продукти от животински произход в случай на прекъсвания на електрозахранването и други смущения в системата TRACES.

6. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

а) информация, предоставяна от операторите на компетентния орган на държавата членка на произход за движението на продукти от животински произход в съответствие с параграф 1;

б) уведомлението за движение на продукти от животински произход, което компетентният орган на държавата членка на произход подава на държавата членка на местоназначение в съответствие с параграф 2;

▼B

в) крайните срокове за:

i) предоставяне на информацията, посочена в параграф 1, която операторът подава на компетентния орган на държавата членка на произход;

ii) уведомяването за движение на продукти от животински произход, подавано от компетентния орган на държавата членка на произход, посочено в параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 7

Обхват на националните мерки

Член 170

Национални мерки по отношение на контрола на болести и движението на животни и зародишни продукти

1. Държавите членки са свободни да предприемат национални мерки за контрол на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви г) и д), както и относно движението на сухоземни животни и зародишни продукти от тях в рамките на своите територии.

2. Посочените национални мерки:

а) отчитат правилата относно движението на животни и зародишни продукти, установени в глави 3 (членове 124—154), 4 (членове 155 и 156) и 5 (членове 157—165), и не са в съответствие с тези правила;

б) не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;

в) са в границите на целесъобразното и необходимото за предотвратяване на внасянето и разпространението на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г) и д).

Член 171

Национални мерки, предназначени за ограничаване на въздействието на болести, различни от болестите от списъка

Ако дадена болест, различна от болестите от списъка, представлява значителен риск за здравето на отглежданите сухоземни животни в държава членка, тази държава членка може да предприеме национални мерки за контрол на тази болест и да ограничи движението на отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти, при условие че тези мерки:

а) не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;

б) са в границите на целесъобразното и необходимото за контрола на съответната болест.

▼B

ДЯЛ II

ВОДНИ ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД ОТ ВОДНИ ЖИВОТНИ

ГЛАВА 1

Регистрация, одобряване, водене на дневник и регистри

Раздел 1

Регистрация на животновъдните обекти за аквакултура

Член 172

Задължение на операторите да регистрират животновъдните обекти за аквакултура

1. За да бъдат регистрирани животновъдните обекти за аквакултура в съответствие с член 173, преди започването на дейността техните оператори:

а) информират компетентния орган за всички обекти за аквакултура, за които отговарят;

б) предоставят на компетентния орган следната информация:

i) наименованието и адреса на съответния оператор;

ii) местоположението на животновъдния обект и описание на съоръженията в него;

iii) видовете, категориите и количеството (брой, обем или тегло) на аквакултурните животни, които смятат да отглеждат в животновъдния обект за аквакултура и неговия капацитет;

iv) вида животновъден обект за аквакултура; както и

v) други данни относно обекта, които са от значение за целите на определянето на риска, който обектът представлява.

2. Операторите на животновъдните обекти за аквакултура, посочени в параграф 1, информират предварително компетентния орган за:

а) всякакви значими промени в животновъдните обекти за аквакултури, засягащи посочените в член 1, буква б) аспекти.

б) всяко прекратяване на дейността на съответния оператор или животновъден обект за аквакултура.

3. От животновъдните обекти за аквакултура, които подлежат на одобряване в съответствие с член 176, параграф 1 и член 177, не се изисква да предоставят информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

4. Операторите могат да подадат заявление за регистрацията, предвидена в параграф 1, която да включва група животновъдни обекти за аквакултура, при условие че животновъдните обекти отговарят на някое от следните условия:

а) разположени са в епидемиологично свързана област и при всички оператори в тази област е въведена обща система за биологична сигурност;

▼B

б) за тях отговаря един и същ оператор и те разполагат с обща система за биологична сигурност, като аквакултурните животни в съответните животновъдни обекти са част от една и съща епидемиологична единица.

Когато дадено заявление за регистрация включва група животновъдни обекти, към цялата група животновъдни обекти за аквакултура са приложими правилата, установени в параграфи 1 — 3 от настоящия член и в член 173, първа алинея, буква б), както и правилата, приети в съответствие с член 175, приложими към единични животновъдни обекти за аквакултура като цяло.

Член 173

Задължения на компетентния орган по отношение на регистрацията на животновъдни обекти за аквакултура

Компетентният орган вписва:

а) животновъдните обекти за аквакултура в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в член 185, параграф 1, ако операторът е предоставил информацията, изисквана в съответствие с член 172, параграф 1;

б) групите животновъдни обекти за аквакултура в регистъра, при условие че са изпълнени критериите, установени в член 172, параграф 4.

Компетентният орган дава на всеки животновъден обект или група животновъдни обекти, посочени в настоящия член, уникален регистрационен номер.

Член 174

Дерогации от задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти за аквакултура

Чрез дерогация от член 172, параграф 1 държавите членки могат да освобождават от изискването за регистрация някои животновъдни обекти за аквакултура, които представляват незначителен риск, в съответствие с акт за изпълнение, приет съгласно член 175.

Член 175

Изпълнителни правомощия във връзка с дерогациите от изискването за регистрация на животновъдните обекти за аквакултура

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която да бъде предоставяна от операторите за целите на регистрацията на животновъдните обекти за аквакултура съгласно предвиденото в член 172, параграф 1, включително сроковете, в които да бъде предоставена тази информация.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно видовете животновъдни обекти за аквакултура, които държавите членки могат да освободят от изискването за регистрация в съответствие с член 174 въз основа на:

а) видовете, категориите и количеството (брой, обем или тегло) на аквакултурните животни в съответния животновъден обект за аквакултура и неговия капацитет;

▼B

б) движението на аквакултурни животни към животновъдния обект за аквакултура и от него.

3. Актовете за изпълнение, посочени в настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Раздел 2

Одобряване на някои видове животновъдни обекти за аквакултура

Член 176

Одобряване на някои видове животновъдни обекти за аквакултура и делегирани актове

1. Операторите на посочените по-долу видове животновъдни обекти за аквакултура подават заявление за одобряване до компетентния орган съгласно член 180, параграф 1:

а) животновъдни обекти за аквакултури, в които аквакултурните животни се отглеждат с цел да бъдат придвижени от тези обекти — живи или като продукти с произход от аквакултурни животни.

б) други животновъдни обекти за аквакултура, които представляват значителен риск с оглед на:

i) видовете, категориите и броя на аквакултурните животни, отглеждани в тях;

ii) съответния вид животновъден обект за аквакултура;

iii) движението на аквакултурни животни към съответния животновъден обект за аквакултура и от него.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да освободят от задължението да кандидатстват за одобрение оператори на следните видове животновъдни обекти:

а) животновъдни обекти за аквакултура, които произвеждат малко количество аквакултурни животни за доставка с цел консумация от човека:

i) пряко до крайния потребител; или

ii) до местни обекти за търговия на дребно, извършващи доставки пряко до крайния потребител;

б) изкуствени водоеми и други съоръжения, в които популацията на водни животни се поддържа само за целите на развлекателния риболов чрез възстановяване с аквакултурни животни,които се намират в затворено пространство и не могат да го напуснат;

в) животновъдни обекти за аквакултура, в които аквакултурните животни се отглеждат за декоративни цели в затворени съоръжения,

при условие че тези животновъдни обекти не представляват значителен риск

▼B

3. С изключение на случаите, когато е предоставена дерогация съгласно параграф 4 от настоящия член, операторите не започват дейност в животновъден обект за аквакултура, посочен в параграф 1 от настоящия член, докато животновъдният обект не бъде одобрен в съответствие с член 181, параграф 1 и преустановяват тази дейност в животновъден обект за аквакултура, посочен в параграф 1 от настоящия член, когато:

а) компетентният орган спре действието на одобрението си или да го отнеме в съответствие с член 184, параграф 2; или

б) в случай на условно одобрение, издадено в съответствие с член 183, параграф 3, съответният животновъден обект за аквакултура не изпълни останалите изисквания, посочени в член 183, параграф 4 и не получи окончателно одобрение в съответствие с член 183, параграф 3.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) дерогациите от изискването операторите да подават заявление до компетентния орган за одобряване на видовете животновъдни обекти за аквакултура, посочени в параграф 1, буква а), при видовете животновъдни обекти, различни от посочените в параграф 2, буква а), подточки i) и ii), когато тези животновъдни обекти не представляват значителен риск;

б) видовете животновъдни обекти за аквакултура, които трябва да бъдат одобрени в съответствие с параграф 1, буква б).

5. При приемането на делегираните актове, предвидени в параграф 4, Комисията използва като основа на тези актове следните критерии:

а) видовете и категориите на аквакултурните животни, отглеждани в даден животновъден обект за аквакултура;

б) вида животновъден обект за аквакултура и вида производство; и

в) обичайните схеми на движение, характерни за съответния вид животновъден обект за аквакултура и съответните видове или категории аквакултурни животни.

6. Операторите могат да подават заявление за одобряване на група животновъдни обекти за аквакултура, при условие че са спазени изискванията, предвидени в член 177, първа алинея, букви а) и б).

Член 177

Одобряване от компетентния орган на група животновъдни обекти за аквакултура

Компетентният орган може да издаде одобрение съгласно предвиденото в член 181, параграф 1, което включва група животновъдни обекти за аквакултура, ако съответните животновъдни обекти за аквакултура отговарят на някое от следните условия:

а) разположени са в епидемиологично свързана област и при всички оператори в тази област е въведена обща система за биологична сигурност; същевременно всеки обект на брега или на разстояние от брега за прием, кондициониране, измиване,

▼B

почистване, категоризиране, опаковане и пакетиране на живи двучерупчести мекотели, предназначени за човешка консумация (т.нар. „диспечерски центрове“), или обект, съоръжен с резервоари, захранвани с чиста морска вода, в които се поставят живите двучерупчести мекотели за времето, необходимо за намаляване на замърсяването с цел да станат годни за човешка консумация (т.нар. „пречиствателни центрове“) и сходни обекти, намиращи се в рамките на епидемиологично свързаната област, трябва да бъдат одобрявани поотделно;

б) за тях отговаря един и същ оператор; и

i) работят с обща система за биологична сигурност; както и

ii) аквакултурните животни в тези животновъдни обекти са част от една и съща епидемиологична единица.

Ако на група животновъдни обекти за аквакултура е издадено едно одобрение, установените в член 178 и членове 180 — 184 правила, както и тези, приети в съответствие с член 180, параграф 2 и член 181, параграф 2, които са приложими за единичните животновъдни обекти за аквакултура, се прилагат и по отношение на цялата група животновъдни обекти за аквакултура.

Член 178

Одобряване на статута на обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура

Операторите на обекти за аквакултура, които желаят да получат статут на обособен специализиран животновъден обект:

а) подават до компетентния орган заявление за одобрение в съответствие с член 180, параграф 1;

б) придвижват аквакултурни животни към или от животновъдния си обект в съответствие с изискванията, предвидени в член 203, параграф 1 и с делегираните актове, приети в съответствие с член 203, параграф 2, едва след като техният животновъден обект получи одобрение на този статут от компетентния орган в съответствие с член 181 или 183.

Член 179

Одобряване на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите

Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите:

а) гарантират, че е получено необходимото одобрение в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([1]); и

([1]) Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).

▼B

б) подават заявление до компетентния орган съгласно член 180, параграф 1 за одобрение да умъртвяват или преработват водни животни с цел контрол на болестите в съответствие с член 61, параграф 1, буква б), член 62, член 68, параграф 1, членове 79 и 80 и правилата, приети в съответствие с член 63, член 70, параграф 3 и член 71, параграф 3.

Член 180

Задължение на операторите да предоставят информация с цел получаване на одобрение

1. За целите на предвиденото в член 176, параграф 1, член 177, член 178, буква а) и член 179 заявление за одобрение на техния обект операторите предоставят на компетентния орган следната информация:

а) наименованието и адреса на съответния оператор;

б) местоположението на съответния животновъдния обект и описание на съоръженията му;

в) видовете, категориите и количеството (брой, обем или тегло) аквакултурни животни в животновъдния обект, които са от значение за одобряването;

г) вида животновъден обект за аквакултура;

д) при одобрение на група животновъдни обекти за аквакултура, данни, от които личи, че съответната група отговаря на условията, предвидени в член 177;

е) други данни относно начина на функциониране на съответния животновъден обект за аквакултура, които са от значение за определяне на риска, който той представлява;

ж) водоснабдяването и отвеждането на отпадните води от животновъдния обект;

з) мерките за биологична сигурност, въведени от животновъдния обект.

2. Операторите на животновъдните обекти, посочени в параграф 1, информират предварително компетентния орган за:

а) всякакви промени в животновъдния обект във връзка с данните, посочени в параграф 1;

б) всяко прекратяване на дейността на съответния оператор или животновъден обект.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която операторите да предоставят в заявлението за одобрение на техния обект в съответствие с параграф 1, включително сроковете, в които се предоставя тази информация.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Член 181

Издаване и условия за одобрение и делегирани актове

1. Компетентният орган издава одобрения на посочените в член 176, параграф 1 и в член 178, буква а) животновъдни обекти за аквакултура, посочените в член 177 групи животновъдни обекти за аквакултура, и на посочените в член 179 обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите, само ако посочените животновъдни обекти и предприятия:

а) когато е приложимо, отговарят на следните изисквания относно:

i) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, като се имат предвид изискванията, предвидени в член 10, параграф 1, буква б) и в правилата, приети в съответствие с член 10, параграф 6;

ii) изискванията относно надзора, предвидени в член 24, а когато това е от значение за съответния вид животновъден обект и свързания с него риск — в член 25;

iii) воденето на дневник, предвидено в членове 186—188 и в правилата, приети в съответствие с членове 189 и 190;

б) разполагат със съоръжения и оборудване, които:

i) са подходящи за намаляване до приемливо ниво на риска от внасяне и разпространение на болести, като се взема предвид съответният вид животновъден обект;

ii) са с подходящ капацитет за съответните видове, категории и количество (брой, обем или тегло) водни животни;

в) не представляват неприемлив риск от разпространение на болести, като се вземат предвид въведените мерки за ограничаване на риска;

г) разполагат със система, която позволява на оператора да докаже пред компетентния орган, че са спазени изискванията, установени в букви а), б) и в).

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, посочени в параграф 1, буква а), подточка i);

б) надзора, посочен в параграф 1, буква а), подточка ii);

в) съоръженията и оборудването, посочени в параграф 1, буква б).

3. При установяване на правилата, които да бъдат заложени в делегираните актове, приемани в съответствие с параграф 2, Комисията използва за основа на тези правила следните елементи:

а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект;

б) видовете и категориите аквакултурни или водни животни, които са от значение за одобряването;

в) съответния вид производство;

▼B

г) обичайните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект за аквакултура и видовете и категориите животни, отглеждани в него.

Член 182

Обхват на одобрението на животновъдни обекти

В одобрението на даден животновъден обект за аквакултура или обект за храни от водни животни, в който се прилагат мерки за контрол на болестите, издадено в съответствие с член 181, параграф 1 по заявление, подадено съгласно член 176, 177, член 178, буква а) или 179, компетентният орган изрично посочва:

а) за кои от видовете животновъдни обекти за аквакултура, посочени в член 176, параграф 1 и в член 178, буква а), групи животновъдни обекти за аквакултура, посочени в член 177, и обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите, посочени в член 179, и правилата, приети в съответствие с член 176, параграф 4, буква б), се отнася одобрението;

б) за кои видове и категории аквакултурни животни се отнася одобрението.

Член 183

Процедури за издаване на одобрение от компетентния орган

1. Компетентният орган установява процедури, които операторите да следват при подаване на заявление за одобрение на животновъдните им обекти в съответствие с член 176, параграф 1 и членове 178 и 179.

2. Когато получи заявление за одобрение от даден оператор в съответствие с член 176, параграф 1 и членове 178 или 179, компетентният орган извършва посещение на място.

3. Ако са изпълнени изискванията, посочени в член 181, компетентният орган издава одобрението.

4. В случай че даден животновъден обект не отговаря на всички изисквания за одобрение, посочени в член 181, компетентният орган може да издаде условно одобрение на този животновъден обект, ако от заявлението на оператора и последващото посещение на място на обекта,предвидени в параграф 2 от настоящия член, е видно, че обектът отговаря на всички основни изисквания, които дават достатъчно гаранции, че той не представлява значителен риск.

5. Когато компетентният орган е издал условно одобрение в съответствие с параграф 4 от настоящия член, той издава пълно одобрение едва когато при ново посещение на място в животновъдния обект, извършено в срок от три месеца от датата на издаване на условното одобрение, или от документацията, предоставена от оператора в рамките на три месеца от тази дата, е видно, че животновъдният обект отговаря на всички изисквания за одобрение, предвидени в член 181, параграф 1, както и на правилата, приети в съответствие с член 181, параграф 2.

Ако посещението на място или посочената в първата алинея документация покажат, че е налице безспорен напредък, но обектът все още не отговаря на всички изисквания, компетентният орган може да удължи срока на валидност на условното одобрение. Срокът на валидност на условното одобрение обаче не може да превишава общо шест месеца.

▼B

Член 184

Преразглеждане, спиране на действието и отнемане на одобрения от компетентния орган

1. Компетентният орган прави редовен преглед, на подходящи интервали в зависимост от свързания риск, на одобренията на животновъдни обекти, издадени в съответствие с членове 181, параграф 1.

2. Когато компетентен орган установи сериозни пропуски в даден животновъден обект във връзка със спазването на изискванията, установени в член 181, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 181, параграф 2, и операторът на обекта не е в състояние да предостави подходящи гаранции, че съответните пропуски ще бъдат отстранени, компетентният орган започва процедури за отнемане на одобрението на животновъдния обект.

Компетентният орган обаче може да спре действието на одобрението на даден животновъден обект вместо да го отнеме, когато операторът е в състояние да докаже, че съответните пропуски ще бъдат отстранени в разумен срок.

3. Одобрение може да бъде издадено отново след отнемането му или действието му да бъде възобновено след спирането в съответствие с параграф 2 единствено след като компетентният орган прецени, че животновъдният обект изцяло отговаря на всички изисквания по настоящия регламент, които се отнасят за съответния вид животновъден обект.

Раздел 3

Регистър на животновъдните обекти за аквакултура и обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите

Член 185

Регистър на животновъдните обекти за аквакултура и обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите

1. Компетентният орган създава и поддържа регистър на:

а) всички животновъдни обекти за аквакултура, регистрирани в съответствие с член 173;

б) всички животновъдни обекти за аквакултура, одобрени в съответствие с член 181, параграф 1;

в) всички обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите, одобрени в съответствие с член 181, параграф 1.

2. Регистърът на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в параграф 1, съдържа информация за:

а) наименованието и адреса на оператора и регистрационния номер на животновъдния обект;

б) местоположението на животновъдния обект за аквакултура или, в зависимост от случая, на съответната група животновъдни обекти за аквакултура;

в) вида производство в животновъдния обект;

▼B

г) водоснабдяването и отвеждането на отпадните води в животновъдния обект, когато е приложимо;

д) видовете аквакултурни животни, отглеждани в животновъдния обект;

е) актуална информация за здравния статус на регистрирания животновъден обект за аквакултура или, в зависимост от случая, на групата обекти, по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г).

3. За обекти, одобрени в съответствие с член 181, параграф 1, компетентният орган прави обществено достъпна по електронен път най-малко информацията, посочена в параграф 2, букви а), в), д) и е) от настоящия член, при условие че са спазени изискванията относно защитата на данните.

4. Когато е подходящо и приложимо, компетентният орган може да съчетае предвидената в параграф 1 регистрация с регистрация за други цели.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със

а) подробната информация от значение, която се включва в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в параграф 1 от настоящия член;

б) публичния достъп до посочения регистър.

Раздел 4

Водене на дневник и проследимост

Член 186

Задължение за водене на дневник от операторите на животновъдни обекти за аквакултура

1. Операторите на животновъдни обекти за аквакултура, за които се прилага изискването за регистрация в съответствие с член 173 или за одобрение в съответствие с член 181, параграф 1, водят и поддържат дневник, съдържащ най-малко следната информация:

а) видовете, категориите и количеството (брой, обем или тегло) аквакултурни животни в техния животновъден обект;

б) движенията към техния животновъден обект и от него на аквакултурните животни и продуктите от животински произход, добити от същите аквакултурни животни, като се посочи по целесъобразност:

i) мястото им на произход или местоназначение;

ii) датата на движението;

в) ветеринарните здравни сертификати на хартиен или електронен носител, които се изисква да придружават движението на аквакултурните животни, пристигащи в животновъдния обект за аквакултура в съответствие с член 208 и правилата, приети в съответствие с член 211, параграф 1, букви а) и в) и член 213, параграф 2;

г) смъртността във всяка епидемиологична единица, както и другите болести в животновъдния обект за аквакултура, които са от значение за вида производство;

▼B

д) мерките за биологична сигурност, надзора, лечението, резултатите от проведени изследвания и друга значима информация съобразно:

i) видовете и категориите аквакултурни животни в животновъдния обект;

ii) вида производство в животновъдния обект за аквакултура;

iii) вида и размера на животновъдния обект за аквакултура;

е) резултатите от посещенията за проверка на здравословното състояние на животните, изисквани в съответствие с член 25, параграф 1;

Дневниците се водят и поддържат на хартиен носител или в електронен вид.

2. Съответните държави членки могат да освободят животновъдни обекти за аквакултура, които носят ограничен риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, от изискването да водят дневник с цялата или част от информацията, посочена в параграф 1, букви в), г) и д), при условие че е осигурена проследимост.

3. Операторите на животновъдни обекти за аквакултура водят предвидените в параграф 1 дневници в техния животновъден обект за аквакултура и:

а) ги водят по начин, позволяващ да се гарантира проследяването на мястото на произход и местоназначението на водните животни;

б) при поискване ги предоставят на разположение на компетентния орган;

в) ги запазват за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-кратък от три години.

Чрез дерогация от изискването дневниците да се съхраняват в съответния животновъден обект съгласно първа алинея, в случаите когато е физически невъзможно дневниците да се съхраняват в този обект, те се съхраняват в работното помещение, от което се ръководи стопанската дейност.

Член 187

Задължение за водене на дневник в обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите

1. Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите и които подлежат на одобрение в съответствие с член 179, водят и поддържат дневник за:

а) всички движения към техния животновъден обект и от него на аквакултурни животни и продукти от животински произход, добити от такива животни;

б) отвеждането на отпадните води и мерки от значение за биологичната сигурност.

2. Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите:

а) съхраняват в техния обект дневниците, предвидени в параграф 1, и при поискване ги предоставят на разположение на компетентния орган;

▼B

б) съхраняват дневниците за минимален срок, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Дневниците се водят и поддържат на хартиен носител или в електронен вид.

Член 188

Задължение за водене на дневник от превозвачите

1. Превозвачите на водни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура или за пускане в дивата природа водят и съхраняват дневници относно:

а) категориите, видовете и количеството (брой, обем или тегло) водни животни, които превозват;

б) смъртността сред съответните аквакултурни животни и диви водни животни по време на транспортиране, доколкото е възможно в зависимост от вида транспорт и транспортираните видове аквакултурни и диви водни животни;

в) посетените от транспортните средства животновъдни обекти за аквакултура и обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите;

г) всички смени на водата по време на транспортирането, като се посочат източниците на новата вода и местата, на които е изхвърлена старата.

д) почистването и дезинфекцията на транспортните средства.

Дневниците се водят и поддържат на хартиен носител или в електронен вид.

2. Съответната държава членка може да освободи превозвачи, които се характеризират с ограничен риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести, от изискването да водят дневник с цялата или част от информацията, посочена в параграф 1, при условие че е осигурена проследимост.

3. Превозвачите съхраняват предвидените в параграф 1 дневници:

а) по такъв начин, че при поискване да могат да ги представят незабавно на разположение на компетентния орган;

б) за минимален срок, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Член 189

Делегиране на правомощия във връзка с воденето на дневник

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правила, допълващи предвидените в членове 186, 187 и 188 изисквания за водене на дневник, с оглед на установяването на правила относно информацията, която да се вписва от операторите в допълнение към предвидената в член 186, параграф 1, член 187, параграф 1 и член 188, параграф 1.

▼B

2. При приемането на делегираните актове, предвидени параграф 1, Комисията взема под внимание следните въпроси:

а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект или превоз;

б) видовете и категориите водни животни, които се отглеждат в съответния животновъден обект за аквакултура, или се превозват към обекта или от него;

в) вида производство в животновъдния обект;

г) обичайните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект за аквакултура или обект за храни от водни животни, в който се прилагат мерки за контрол на болестите;

д) броя, обема или теглото на водните животни, отглеждани в животновъдния обект за аквакултура или транспортирани от обекта или към него.

Член 190

Изпълнителни правомощия относно освобождаването от изискванията за водене на дневник

Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя правила относно видовете животновъдни обекти за аквакултура и операторите, които държавите членки могат да освобождават от изискванията за водене на дневник, предвидени в членове 186 и 188, по отношение на:

а) операторите на някои категории животновъдни обекти за аквакултура и превозвачите;

б) животновъдните обекти за аквакултура, в които се отглежда малък брой аквакултурни животни, или съответно превозвачите, транспортиращи малък брой водни животни;

в) определени видове и категории водни животни.

При приемането на актовете за изпълнение Комисията използва като основа за тези актове критериите, предвидени в член 189, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 2

Движение на водни животни в рамките Съюза

Раздел 1

Общи изисквания по отношение на движението

Член 191

Общи изисквания по отношение на движението на водни животни

1. Операторите вземат подходящи мерки, за да гарантират, че движението на водни животни не застрашава здравния статус на местоназначението по отношение на:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

б) нововъзникващи болести.

▼B

2. Операторите придвижват водни животни към животновъден обект за аквакултура или с цел консумация от човека, или за пускане в дивата природа, само ако животните отговарят на следните условия:

а) произхождат, с изключение на дивите водни животни, от животновъдни обекти, които:

i) са регистрирани от компетентния орган в съответствие с член 173, или

ii) са одобрени от компетентния орган в съответствие с членове 181 и 182, ако това се изисква съгласно член 176, параграф 1, член 177 или член 178; или

iii) са освободени от изискването за регистрация, предвидено в член 173.

б) за тях не се прилагат:

i) ограничения на движението, засягащи съответните видове и категории в съответствие с правилата, установени в член 55, параграф 1, член 56, член 61, параграф 1, членове 62, 64 и 65, член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, членове 79 и 81, и с правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2, или

ii) спешните мерки, установени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259.

Операторите обаче могат да придвижват посочените водни животни, ако в част III, дял II (членове 53—83) са предвидени дерогации от ограниченията за движение за посочения вид движение или пускане, или ако в правилата, приети в съответствие с член 259, са предвидени дерогации от спешните мерки.

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че след напускане на мястото на произход водните животни се изпращат директно до крайното им местоназначение.

Член 192

Мерки за профилактика на болести по отношение на транспорта

1. Операторите предприемат подходящи мерки за профилактика на болести, необходими, за да се гарантира, че:

а) здравният статус на водните животни не е изложен на риск по време на транспортирането;

б) транспортните операции при водни животни не водят до потенциално разпространяване на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред хората или животните по трасето и на местоназначението;

в) са извършени почистване и дезинфекция на оборудването и транспортните средства и са взети други подходящи мерки за биологична сигурност съобразно с рисковете, свързани със съответните транспортни операции;

▼B

г) всички смени на водата и всякакво отвеждане на отпадни води по време на транспортирането на водни животни, предназначени за аквакултура или за пускане в дивата природа, се извършват на места и при условия, които не излагат на риск здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), на:

i) транспортираните водни животни;

ii) всички водни животни по трасето към местоназначението;

iii) водните животни на местоназначението.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) условията и изискванията за почистване и дезинфекция на оборудването и транспортните средства в съответствие с параграф 1, буква в) от настоящия член и използването на биоциди за целта;

б) други подходящи мерки за биологична сигурност по време на транспортирането съгласно предвиденото в параграф 1, буква в) от настоящия член;

в) смените на водата и отвеждането на отпадните води по време на транспортирането съгласно предвиденото в параграф 1, буква г) от настоящия член.

Член 193

Смяна на предназначението

1. Не се използват за други цели водните животни, придвижвани с оглед на унищожаване или умъртвяване в съответствие със следните мерки:

а) всяка една от мерките за контрол на болестите, предвидени в член 32, параграф 1, буква в), член 55, параграф 1, членове 56, 61, 62, 64, 65 и 70, член 74, параграфи 1 и 2, членове 79, 80, 81 и 82 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2;

б) спешни мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259.

2. Водните животни, придвижвани с цел консумация от човека, аквакултура, пускане в дивата природа или друга цел, не се използват за друга цел освен по предназначение.

3. Чрез дерогация от параграф 2 компетентният орган на местоназначението може да разреши предназначението на водните животни да бъде променено спрямо първоначално предвиденото, при условие че новото предназначение не представлява по-голям риск за здравния статус на водните животни на местоназначението в сравнение с първоначално предвиденото.

▼B

Член 194

Задължения на операторите на местоназначението

1. Преди разтоварването на водните животни операторите на животновъдни обекти за аквакултура и на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болестите, които получават водни животни, и операторите, които получават водни животни за пускане в дивата природа:

а) проверяват, когато се изисква, дали е налице един от следните документи:

i) ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 208, параграф 1, член 209, член 223, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с членове 189, 211 и 213;

ii) личните декларации, предвидени в член 218, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 218, параграфи 3 и 4;

б) след проверка на получените водни животни, информират компетентния орган на местоназначението за всякакви нередности, свързани със:

i) получените водни животни;

ii) документите, посочени в буква а), подточки i) и ii).

2. В случай на нередности съгласно посоченото в параграф 1, буква б) операторът изолира водните животни, при които е констатирана нередността, докато компетентният орган на местоназначението вземе решение по отношение на тях.

Член 195

Общи изисквания по отношение на движението на аквакултурни животни, преминаващи през държави членки, но предназначени за износ от Съюза за трети държави или територии

Операторите гарантират, че аквакултурните животни, предназначени за износ за трета държава или територия и преминаващи през територията на други държави членки, отговарят на изискванията, установени в членове 191, 192 и 193.

Раздел 2

Водни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура или за пускане в дивата природа

Член 196

Необичайна смъртност или други признаци на опасни болести

1. Операторите придвижват водни животни от животновъден обект за аквакултура или от дивата природа към друг животновъден обект за аквакултура или ги пускат в дивата природа само ако тези животни:

а) не показват признаци на болест; и

▼B

б) произхождат от животновъден обект за аквакултура или среда, където не се наблюдава необичайна смъртност по неустановени причини.

2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган може да разреши, въз основа на оценка на свързаните с това рисковете, движение или пускане в дивата природа на водните животни, посочени в същия параграф, при условие че съответните животни произхождат от такава част от животновъдния обект за аквакултура или от природата, която е независима от епидемиологичната единица, в която се наблюдават необичайната смъртност или проявата на други признаци на болест.

Ако движението или пускането в дивата природа, посочено в настоящия параграф, трябва да се извърши по посока на друга държава членка, компетентният орган дава разрешение само ако компетентните органи на държавата членка на местоназначение и, където е приложимо, на държавите членки на преминаване, са дали съгласието си за такова движение или пускане.

Член 197

Движение на аквакултурни животни, предназначени за държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране, делегирани актове

1. Операторите придвижват аквакултурни животни от включените в списъка видове, които са от значение за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б) или буква в), към животновъден обект за аквакултура или за пускане в дивата природа в държава членка, зона или компартмент, обявени за свободни от тези болести от списъка в съответствие с член 36, параграф 4или член 37, параграф 4 само ако посочените животни са с произход от държава членка или от зона или компартмент от нея, обявени за свободни от тези болести.

2. Операторите придвижват аквакултурни животни от включените в списъка видове, които са от значение за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква б) или буква в), към животновъден обект за аквакултура или за пускане в дивата природа в държава членка, зона или компартмент, където се изпълнява програма за ликвидиране на една или повече такива болести от списъка в съответствие с предвиденото в член 31, параграфи 1 или 2, само ако посочените животни са с произход от държава членка или от зона или компартмент от нея, обявени за свободни от тези болести от списъка.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогациите от посочените в параграфи 1 и 2 от настоящия член изисквания за движението или пускането в дивата природа, които не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), с оглед на:

а) видовете, категориите и жизнения стадий на съответните аквакултурни животни;

б) вида животновъден обект на произход и на местоназначение;

в) предназначението на аквакултурните животни;

▼B

г) местоназначението на аквакултурните животни;

д) третирането, методите на преработка и други специални мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход или на местоназначението.

Член 198

Предоставяне от държавите членки на дерогации от задължението операторите да придвижват аквакултурни животни между държави членки, зони или компартменти, където се провежда програма за ликвидиране

Чрез дерогация от член 197, параграфи 1 и 2 държавите членки могат да разрешат на операторите да придвижат аквакултурни животни към зона или компартмент, където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 31, параграфи 1 и 2 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), от друга зона или компартмент, където също е въведена такава програма за същите болести от списъка, при условие че това движение не излага на риск здравния статус на държавата членка, зоната или компартмента на местоназначение.

Ако това движение е към друга държава членка, компетентният орган го разрешава само ако компетентните органи на държавата членка на местоназначение и, когато е приложимо, на държавите членки на преминаване, са дали съгласието си за него.

Член 199

Мерки на държавите членки по отношение на пускането на водни животни в дивата природа

Държавите членки могат да изискат водните животни да бъдат пускани в дивата природа само ако са с произход от държава членка или от зона или компартмент от нея, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 1 или член 37, параграф 1 по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), по отношение на които видът водни животни, който предстои да бъде придвижен, е включен в списъка, без значение от здравния статус на областта, в която ще бъдат пуснати водните животни.

Член 200

Движение на диви водни животни, предназначени за държави членки или за зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране, делегирани актове

1. Членове 196, 197 и 198 се прилагат по отношение на движението на диви водни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура или за пускане в дивата природа.

2. Операторите вземат подходящите и необходими мерки за профилактика на болести при движение на диви водни животни между местообитания, за да се гарантира, че:

а) движението не представлява значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред водните животни на местоназначението; и

▼B

б) са въведени мерки за ограничаване на риска или други подходящи мерки за биологична сигурност, когато е необходимо, за да се гарантира спазването на буква а).

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с мерките за профилактика на болести и за ограничаване на риска, които се вземат от операторите съгласно предвиденото в параграф 2 от настоящия член. До приемането на такива делегирани актове компетентният орган на местоназначението може да взема решения относно тези мерки.

Раздел 3

Водни животни, предназначени за консумация от човека

Член 201

Движение на живи аквакултурни животни, предназначени за консумация от човека в държави членки или в зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране, делегирани актове

1. Операторите придвижват живи аквакултурни животни от включени в списъка видове, които са от значение за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) или в), предназначени за консумация от човека, към държава членка или към зона или компартмент от нея, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 4 или член 37, параграф 4 или където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 31, параграфи 1 или 2, по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), само ако посочените животни са с произход от държава членка или от зона или компартмент от нея, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 4 или член 37, параграф 4.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член държавите членки могат да разрешат на операторите да въвеждат живи аквакултурни животни в зона или компартмент, където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 31, параграфи 1 или 2 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), от друга зона или компартмент, където също е въведена такава програма за същите болести от списъка, в същата държава членка, при условие че това движение не излага на риск здравния статус на държавата членка или на нейната зона или компартмент.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогациите, предвидени в параграф 2 от настоящия член, относно движението на живи аквакултурни животни, което не представлява значителен риск от разпространение на болести с оглед на:

а) видовете, категориите и жизнения стадий на съответните аквакултурни животни;

б) методите на отглеждане на аквакултурните животни и вида производство в животновъдните обекти за аквакултура на произход и на местоназначение;

▼B

в) предназначението на аквакултурните животни;

г) местоназначението на аквакултурните животни;

д) третирането, методите на преработка и други специални мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход или на местоназначението.

Член 202

Движение на живи диви водни животни, предназначени за държави членки или за зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране, делегирани актове

1. Член 201, параграфи 1 и 2 и правилата, приети в съответствие с член 201, параграф 3, се прилагат по отношение на движението на живи диви водни животни, предназначени за консумация от човека в държави членки, зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 4 или член 37, параграф 4 или където се изпълнява програма за ликвидиране в съответствие с член 31, параграфи 1 или 2, ако съответно приетите мерки са необходими, за да се гарантира, че съответните животни не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред водните животни на местоназначението.

2. Параграф 1 от настоящия член се прилага и за живи водни животни, които не попадат в обхвата на определението за аквакултурни животни, съдържащо се в член 4, параграф 7.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка изискванията по отношение на движението на диви водни животни, предназначени за консумация от човека, с които се допълват правилата, установени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Раздел 4

Дерогации от раздели 1—3 (членове 191—202) и допълнителни мерки за ограничаване на риска

Член 203

Водни животни, предназначени за обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура, и делегирани актове

1. Операторите придвижват водни животни към обособен специализиран животновъден обект за аквакултура само ако съответните животни отговарят на следните условия:

а) произхождат от друг обособен специализиран животновъден обект за аквакултура;

б) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), сред включените в списъка видове в обособения специализиран животновъден обект за аквакултура на местоназначението, освен ако движението е разрешено с научна цел.

▼B

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила по отношение на движението на аквакултурни животни към обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура в допълнение към предвидените в параграф 1 от настоящия член;

б) специалните правила относно движението на аквакултурни животни към обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура, ако наличните мерки за ограничаване на риска гарантират, че това движение не представлява значителен риск за здравето на аквакултурните животни в обособения специализиран животновъден обект за аквакултура и заобикалящите го животновъдни обекти.

Член 204

Движение на водни животни за научни цели и делегирани актове

1. Със съгласието на компетентния орган на мястото на произход компетентният орган на местоназначението може да разреши движението за научни цели на водни животни към територията на държава членка на местоназначение, предназначени за научни цели, когато това движение не отговаря на изискванията, установени в раздели 1—3 (членове 191—202), с изключение на член 191, параграфи 1 и 3 и членове 192, 193 и 194.

2. Компетентният орган по параграф 1 предоставя предвидените в същия параграф дерогации при следните условия:

а) компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход:

i) са съгласували условията за това движение;

ii) гарантират, че са взети необходимите мерки за ограничаване на риска, така че движението на водните животни да не излага на риск здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

iii) при необходимост са уведомили компетентните органи на държавите членки на преминаване за предоставената дерогация и за условията, при които тя е предоставена;

б) това движение се осъществява под надзора на компетентните органи на мястото на произход и на местоназначението и когато е приложимо, на компетентните органи на държавите членки на преминаване.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата за предоставяне на дерогации от компетентните органи, които допълват предвидените в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

▼B

Член 205

Други специфични употреби на водните животни, специфични изисквания и дерогации и делегиране на правомощия

1. Операторите вземат необходимите профилактични мерки, за да гарантират, че движението на водни животни, предназначени за специфичните цели или употреби, изброени в параграф 2, буква а), подточки i)— vi) от настоящия член, не представлява риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), за водните животни на местоназначението.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) специфични изисквания, с които се допълват правилата, установени в раздели 1—3 (членове 191—202), и тези относно движението на водни животни за следните цели:

i) зоопаркове, зоомагазини, търговски обекти на едро и градински езера;

ii) изложения;

iii) спортен риболов, включително риболовна стръв;

iv) културни и подобни прояви;

v) аквариуми с търговска цел; или

vi) здравно обслужване и други подобни цели.

б) дерогации от раздели 1—3 (членове 191—202), с изключение на член 191, параграфи 1 и 3 и членове 192, 193 и 194 относно движението на водни животни, посочено в буква а) от настоящия параграф, при условие че са въведени подходящи разпоредби за биологична сигурност, които гарантират, че това движение не представлява значителен риск за здравния статус на местоназначението.

Член 206

Изпълнителни правомощия за временни правила по отношение на движението на определени видове или категории водни животни

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи временни правила, допълващи или заместващи предвидените в настоящата глава, по отношение на движението на определени видове или категории водни животни, ако:

а) изискванията по отношение на движението, предвидени в член 196, член 197, параграф 1, членове 198 и 199, член 200, параграфи 1 и 2, член 201, член 202, параграф 1, член 203, параграф 1 и член 204, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с, член 197, параграф 3, член 200, параграф 3, член 202, параграф 3, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и член 205, не ограничават ефикасно рисковете, свързани с движението на посочените водни животни; или

б) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), изглежда се разпространяват въпреки изискванията по отношение на движението, установени в съответствие с раздели 1—4 (членове 191—207).

▼B

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с болест, представляваща риск с особено значимо отражение, и като се отчитат въпросите, разгледани в член 205, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

Член 207

Въпроси, които да бъдат взети под внимание при приемането на предвидените в настоящия раздел делегирани актове и актове за изпълнение

При установяването на правилата, които да бъдат заложени в делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и членове 205 и 206, Комисията използва като основа за тези правила:

а) рисковете, свързани с движението, посочено в тези разпоредби;

б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), на местата на произход и преминаване и на местоназначението;

в) включените в списъка видове водни животни по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

г) въведените мерки за биологична сигурност на местата на произход и преминаване, както и на местоназначението;

д) всички специфични условия, при които се отглеждат аквакултурните животни;

е) специфичните схеми на движение за вида животновъден обект за аквакултура и съответните видове и категории водни животни;

ж) други епидемиологични фактори.

Раздел 5

Ветеринарно здравно сертифициране

Член 208

Задължения на операторите да гарантират, че аквакултурните животни се придружават от ветеринарен здравен сертификат

1. Операторите придвижват аквакултурни животни само ако са придружени с ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 216, параграф 1, когато съответните животни са от видове, включени в списъка по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в) и са предназначени за въвеждане в държава членка или зона или компартмент от нея, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 4 и член 37, параграф 4 или където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 31, параграфи 1 или 2, по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в).

▼B

2. Операторите придвижват аквакултурни животни само ако са придружени с ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държава членка на произход в съответствие с член 216, параграф 1, когато съответните животни са от видове, включени в списъка по отношение на съответната(ите) болест(и), посочени в член 9, параграф 1, букви а) и б), и за които е разрешено да напускат ограничителна зона, подлежаща на мерките за контрол на болестите, предвидени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 56 и 64 или член 65, параграф 1, член 74, параграф 1 и член 79, и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 67 и 68, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4, член 83, параграф 2 и член 259 по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви а) и б).

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният здравен сертификат придружава аквакултурните животни от мястото на техния произход до местоназначението им, освен ако са предвидени специфични мерки в правилата, приети в съответствие с член 214.

Член 209

▼C1

Задължения на операторите да гарантират, че други водни животни са придружени от ветеринарен здравен сертификат

▼B

1. В случаите, когато поради риска, свързан с движението на водни животни, различни от аквакултурните животни, се изисква ветеринарно здравно сертифициране в съответствие с правилата, предвидени в член 211, параграф 1, буква а), операторите придвижват водните животни само ако тези животни са придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 216, параграф 1.

2. Член 208 се прилага за водни животни, различни от аквакултурни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура или за пускане в дивата природа. Когато компетентният орган на държавата членка на мястото на произход прецени, че сертифицирането не е осъществимо поради естеството на мястото на произход на водните животни, той може да разреши движението им да се извърши без ветеринарен здравен сертификат, при условие че компетентният орган на местоназначението изрази съгласие.

3. Настоящият член не се прилага за диви водни животни, събирани или уловени с цел пряка консумация от човека.

Член 210

Предоставяне на дерогации от държавите членки по отношение на националното ветеринарно здравно сертифициране

Чрез дерогация от изискванията за ветеринарно здравно сертифициране, предвидени в членове 208 и 209, държавите членки могат да предоставят дерогации за движение на тяхна територия на някои пратки водни животни без ветеринарен здравен сертификат, при условие че съществува алтернативна система, гарантираща проследимостта на пратките с такива животни и съответствието на тези пратки с ветеринарно-здравните изисквания във връзка с видовете движение, предвидени в раздели 1—4 (членове 191—207).

▼B

Член 211

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение по отношение на ветеринарното здравно сертифициране на водни животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) изискването за ветеринарно здравно сертифициране за движението на водни животни, различни от аквакултурните животни, посочени в член 209, параграф 1, в случаите, когато ветеринарното здравно сертифициране е наложително, за да се гарантира, че въпросното движение съответства на следните ветеринарно-здравни изисквания за изброените видове животни:

i) изискванията, предвидени в раздели 1—4 (членове 191—207) и в правилата, приети в съответствие с посочените раздели;

ii) мерките за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, член 56, член 61, параграф 1, членове 62 и 64, член 65, параграф 1, член 74, параграф 1 и членове 79 и 80 или в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63, 67 и 68, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4 и член 83, параграф 2;

iii) спешните мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 259;

б) специалните правила относно ветеринарното здравно сертифициране, предвидено в членове 208 и 209, ако компетентният орган е предприел специфични мерки за ограничаване на риска, гарантиращи:

i) проследимостта на придвижваните водни животни;

ii) че придвижваните водни животни отговарят на задължителните ветеринарно-здравни изисквания за движението, предвидени в раздели 1—4 (членове 191—207);

в) дерогациите от изискванията за ветеринарен здравен сертификат, предвидени в членове 208 и 209, и условията за такива дерогации при движение на водни животни, които не представляват значителен риск от разпространение на болести с оглед на:

i) видовете, категориите или жизнения стадий на съответните водни животни;

ii) методите на отглеждане на посочените видове и категории аквакултурни животни и техния вид производство;

iii) предназначението на водните животни; или

iv) местоназначението на водните животни.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно задължението на операторите, предвидено в член 209, параграф 2, да гарантират, че дивите водни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура, са придружени от ветеринарен здравен сертификат.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Член 212

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати

1. Посоченият в членове 208, 209 и 210 ветеринарен здравен сертификат съдържа най-малко следната информация:

а) животновъдния обект или мястото на произход, животновъдния обект или местоназначението и, където е приложимо с оглед на разпространението на болести — всички обекти или места, посетени по трасето;

б) описание, включително вид и категория, на съответните водни животни;

в) количество (брой, обем или тегло) на водните животни;

г) информацията, необходима, за да се докаже, че водните животни отговарят на съответните ветеринарно-здравни изисквания във връзка с движенията, предвидени в раздели 1—4 (членове 191—207).

2. Ветеринарният здравен сертификат може да включва друга информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

Член 213

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно съдържанието на ветеринарните здравни сертификати

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със съдържанието на ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 212, параграф 1:

а) подробни правила относно съдържанието на ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 212, параграф 1, за различните видове и категории водни животни;

б) допълнителна информация, която да се включва във ветеринарните здравни сертификати, предвидени в член 212, параграф 1.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни здравни сертификати.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 214

Делегиране на правомощия по отношение на специфични видове движение на водни животни до местоназначението

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със специфичните мерки, с които се допълват изискванията за ветеринарно здравно сертифициране, предвидени в членове 208 и 209, за следните видове движение на водни животни:

а) движение на водни животни, които се налага да бъдат върнати на мястото на произход или придвижени към друго местоназначение поради една или повече от следните причини:

i) предвиденото пътуване е било прекъснато неочаквано от съображения за хуманно отношение към животните;

ii) непредвидени инциденти или събития по време на пътуването;

▼B

iii) те са отхвърлени на местоназначението в друга държава членка или на външната граница на Съюза;

iv) те са отхвърлени от трета държава или територия;

б) движение на аквакултурни животни, предназначени за изложби и спортни, културни и подобни прояви, и последващото им връщане на мястото им на произход.

Член 215

Задължения на операторите да си сътрудничат с компетентните органи за целите на ветеринарното здравно сертифициране

Операторите:

а) предоставят на компетентния орган цялата информация, необходима за попълването на ветеринарния здравен сертификат, предвиден в членове 208 и 209 и в правилата, приети в съответствие с членове 211, 213 и 214, преди планираното придвижване;

б) при необходимост гарантират, че водните животни се подлагат на проверките по документи, проверките за идентичност и физическите проверки, предвидени в член 216, параграф 3 и в правилата, приети в съответствие с член 216, параграф 4.

Член 216

Отговорности на компетентния орган за ветеринарното здравно сертифициране и делегирани актове

1. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен здравен сертификат за движението на водни животни, когато се изисква такъв в съответствие с членове 208 и 209 или с правилата, приети в съответствие с членове 211 и 214, при условие че са спазени следните ветеринарно-здравни изисквания, според случая:

а) предвидените в член 191, член 192, параграф 1, членове 193, 195 и 196, член 197, параграф 1, членове 198 и 199, член 200, параграфи 1 и 2, член 201, член 203, параграф 1 и член 204, параграфи 1 и 2;

б) предвидените в делегираните актове, приети в съответствие с член 192, параграф 2, член 197, параграф 3, член 200, параграф 3, член 201, параграф 3, член 202, параграф 3, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и член 205;

в) предвидените в актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 206.

2. Ветеринарните здравни сертификати:

а) се проверяват, подпечатват и подписват от официалния ветеринарен лекар;

б) остават валидни за периода, предвиден в правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква в), по време на който водните животни от обхвата на сертификата, продължават да отговарят на съдържащите се в него гаранции за здравето на животните.

▼B

3. Преди да подпише ветеринарния здравен сертификат, съответният официален ветеринарен лекар проверява дали включените в него водни животни отговарят на изискванията на настоящата глава, като извършва, в зависимост от случая, проверките по документи, проверките за идентичност и физическите проверки, предвидени в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 4, като взема предвид съответните видове и категории водни животни и ветеринарно-здравните изисквания.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 за установяване на правила относно:

а) видовете проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи за различните видове и категории водни животни, които трябва да бъдат извършени от официалния ветеринарен лекар в съответствие с параграф 3, за да се провери съответствието с изискванията на настоящата глава;

б) сроковете за извършване на такива проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи, както и за издаване на ветеринарни здравни сертификати от официалния ветеринарен лекар преди движението на пратките водни животни;

в) срока на валидност на ветеринарните здравни сертификати.

Член 217

Електронни ветеринарни здравни сертификати

Електронните ветеринарни здравни сертификати, издадени, обработени и предадени посредством системата TRACES, могат да заменят придружаващите ветеринарни здравни сертификати, предвидени в член 216, параграф 1, ако посочените електронни ветеринарни здравни сертификати:

а) съдържат цялата информация, която се изисква да съдържа образецът на ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 212, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 213;

б) осигуряват проследимостта на съответните водни животни и връзката между тях и електронния ветеринарен здравен сертификат;

в) гарантират достъпа на компетентните органи на държавите членки на произход, преминаване и местоназначение до електронните документи във всеки момент по време на транспортирането.

Член 218

Лична декларация от оператора относно движението на аквакултурни животни към друга държава членка и делегирани актове

1. Операторите на мястото на произход издават лична декларация за движението на аквакултурни животни от мястото им на произход в една държава членка до местоназначението в друга държава членка и гарантират, че декларацията придружава аквакултурните животни, ако не се изисква те да са придружени от ветеринарния здравен сертификат, предвиден в членове 208 и 209 или в правилата, приети в съответствие с членове 211 и 214.

▼B

2. Предвидената в параграф 1 лична декларация съдържа най-малко следната информация относно аквакултурните животни:

а) техните места на произход и на местоназначение и, когато е приложимо, всички места по трасето;

б) транспортните средства;

в) описание на аквакултурните животни, техните категории, видове, количество (брой, обем или тегло), както е приложимо за съответните животни;

г) информацията, необходима, за да се докаже, че аквакултурните животни отговарят на изискванията по отношение на движението, предвидени в раздели 1—4 (членове 191—207).

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробните правила относно съдържанието на личната декларация, предвидена в параграф 2 от настоящия член за различните видове и категории аквакултурни животни;

б) допълнителната информация, която да се съдържа в личната декларация наред с предвидената в параграф 2 от настоящия член.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установява правила относно образците на личната декларация, предвидена в параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Раздел 6

Уведомяване за движението на водни животни към други държави членки

Член 219

Задължения на операторите във връзка с уведомяването за движението на водни животни към други държави членки

1. Операторите, които не са превозвачи, уведомяват компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да предприемат планираното придвижване на водни животни от една държава членка към друга, когато:

▼C1

а) се изисква водните животни да бъдат придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с членове 208 и 209 и с правилата, приети в съответствие с членове 211 и 214;

▼B

б) се изисква водните животни да бъдат придружени от ветеринарен здравен сертификат за водни животни ►C1 , ако са придвижвани от ограничителна зона съгласно посоченото в член 208, параграф 2; ◄

▼B

в) придвижваните аквакултурни животни и диви водни животни са предназначени за:

i) животновъден обект, подлежащ на регистрация в съответствие с член 173 или на одобряване в съответствие с членове 176—179;

ii) пускане в дивата природа;

г) се изисква уведомяване в съответствие с делегираните актове, приети съгласно член 221.

2. За целите на уведомяването, предвидено в параграф 1 от настоящия член, операторите предоставят на компетентния орган на държавата членка на произход цялата информация, необходима, за да може той да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението в съответствие с член 220, параграф 1.

Член 220

Отговорности на компетентния орган за уведомяване за движението на водни животни към други държави членки

1. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на водни животни съгласно посоченото в член 219, освен ако за уведомяването е предоставена дерогация в съответствие с член 221, параграф 1, буква в).

2. Посоченото в параграф 1 уведомяване се извършва преди движението и, когато е възможно, посредством системата TRACES.

3. Държавите членки определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение съгласно предвиденото в параграф 1.

4. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган на държава членка на произход може да разреши на съответния оператор да предостави на компетентния орган на държавата членка на местоназначение частично или пълно уведомление за движението на водни животни посредством системата TRACES.

Член 221

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно уведомяването от операторите и компетентния орган за движението на водни животни

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) изискването операторите да уведомяват предварително в съответствие с член 219 за движението между държавите членки на водни животни от видове или категории, различни от посочените в член 219, параграф 1,букви а), б) и в), ако е необходима проследимост на това движение, за да се гарантира спазването на ветеринарно-здравните изисквания, установени в настоящата глава;

б) информацията, необходима за подаването на уведомление за движението на водни животни съгласно предвиденото в член 219 и член 220, параграф 1;

▼B

в) дерогациите от изискванията за уведомяване, предвидени в член 219, параграф 1, буква в), за видовете и категориите водни животни или видовете движение, които представляват незначителен риск;

г) извънредните процедури за уведомяване за движение на водни животни в случай на прекъсвания на електрозахранването или други смущения в системата TRACES;

д) предвидените в член 220, параграф 3 изисквания държавите членки да определят региони.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

а) подробностите относно уведомленията, подавани от:

i) операторите до компетентния орган на държавата членка на произход за движението на водни животни в съответствие с член 219;

ii) компетентния орган на държавата членка на произход до държавата членка на местоназначение за движението на водни животни в съответствие с член 220, параграф 1;

б) крайните срокове за:

i) предоставяне от операторите на компетентния орган на държавата членка на произход на необходимата информация, посочена в член 219, параграф 2;

ii) посоченото в член 220, параграф 1 уведомяване за движение от страна на компетентния орган на държавата членка на произход.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 3

Производство, преработка и разпространение в рамките на Съюза на продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни

Член 222

Общи задължения на операторите във връзка със здравеопазването на животните и делегирани актове

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че на всички етапи от производството, преработката и разпространението на продуктите от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, чрез посочените продукти не се разпространяват:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), като се отчита здравният статус на мястото на производство, преработка и на местоназначението;

б) нововъзникващи болести.

2. Операторите гарантират, че продуктите от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, не идват от животновъдни обекти или предприятия за храни или не са получени от животни, идващи от подобни обекти или предприятия за храни, за които се прилагат:

▼B

а) спешните мерки, предвидени в членове 257 и 258 и в правилата, приети в съответствие с член 259, освен ако в част VII (членове 257—262) са предвидени дерогации от тези правила;

б) ограничения на движението, приложими по отношение на водни животни и продукти от животински произход, получени от водни животни, съгласно предвиденото в член 32, параграф 1, буква в), член 55, параграф 1, буква д), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 76, параграф 2, буква б) и параграф 3, членове 79 и 81 и член 82, параграфи 2 и 3, както и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4, член 76, параграф 5 и член 83, параграф 2, освен ако в посочените правила са предвидени дерогации от посочените ограничения на движението.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с подробните изисквания, с които се допълват изискванията, посочени в параграф 2 от настоящия член, относно движението на продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, по отношение на:

а) болестите и видовете водни животни, засегнати от болестите, за които се отнасят спешните мерки или ограниченията на движението, посочени в параграф 2 от настоящия член;

б) видовете продукти от животински произход, получени от водни животни;

в) мерките за ограничаване на риска, приложени по отношение на продуктите от животински произход, получени от водни животни, на мястото на произход и на местоназначението;

г) предназначението на продуктите от животински произход, получени от водни животни;

д) местоназначението на продуктите от животински произход, получени от водни животни.

4. Настоящият член не се прилага за продукти от животински произход, получени от диви водни животни, събирани или уловени за директна консумация от човека.

Член 223

Ветеринарни здравни сертификати и делегирани актове

1. Операторите придвижват посочените по-долу продукти от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни, само ако продуктите са придружени от ветеринарен здравен сертификат, издаден в съответствие с параграф 3 от компетентния орган на държавата членка на мястото на произход:

а) продукти от животински произход, получени от водни животни:

i) за които е разрешено да бъдат придвижени от ограничителна зона, подлежаща на спешни мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 259; и

▼B

ii) които са с произход от видове водни животни, подлежащи на посочените спешни мерки

б) продукти от животински произход, получени от водни животни:

i) за които е разрешено да напуснат ограничителна зона, подлежаща на мерки за контрол на болести в съответствие с член 32, параграф 1, буква в), член 55, параграф 1, буква в), член 56 ►C1 , член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), ◄ член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 79, както и с правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 4, и член 83, параграф 2; и

ii) които са с произход от водни животни от видовете, подлежащи на посочените мерки за контрол на болести.

2. Чрез дерогация от параграф 1 такъв сертификат не се изисква за движение на продукти от животински произход, получени от диви водни животни, при условие че:

а) са въведени алтернативни мерки за смекчаване на риска, разрешени от компетентния орган, за да се гарантира, че движението не поражда риск от разпространение на болестите от списъка;

б) пратките с такива продукти са проследими.

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният здравен сертификат, посочен в параграф 1, придружава продуктите от животински произход от тяхното място на произход до местоназначението им.

4. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен здравен сертификат за движението на посочените в параграф 1 продукти от животински произход, различни от живи водни животни, при условие че съответните изисквания, посочени в настоящия член, са били изпълнени.

5. Член 212 и членове 214—217, както и правилата, приети в съответствие с член 213 и член 216, параграф 4, се прилагат по отношение на ветеринарното здравно сертифициране на движението на посочените в параграф 1 от настоящия член продукти от животински произход, различни от живи водни животни.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изискванията и подробните правила по отношение на ветеринарния здравен сертификат, който следва да придружава посочените в параграф 1 от настоящия член продукти от животински произход, различни от живи водни животни, като се вземат предвид:

а) съответните видове продукти от животински произход;

б) приложените по отношение на съответните продукти мерки за ограничаване на риска, с помощта на които се намаляват рисковете от разпространение на болести;

в) предназначението на продуктите;

г) местоназначението на продуктите.

▼B

Член 224

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Ветеринарните здравни сертификати за продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, съдържат най-малко следната информация:

а) животновъден обект или място на произход и животновъден обект на местоназначение или друг вид местоназначение;

б) описание на съответните продукти от животински произход;

в) количество (брой, обем или тегло) на продуктите от животински произход;

г) идентификация на продуктите от животински произход, когато се изисква такава в съответствие с член 65, параграф 1, буква з) или с правилата, приети в съответствие с член 67;

д) информацията, необходима, за да се докаже, че съответните продукти, съдържащи се в пратката, отговарят на изискванията по отношение на ограничението за движение, предвидени в член 222, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 222, параграф 3.

2. Ветеринарният здравен сертификат по параграф 1 може да включва и информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изменението и допълването на информацията, която се включва във ветеринарния здравен сертификат съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарните здравни сертификати, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 225

Уведомяване за движението на продукти от животински произход към други държави членки

1. Операторите:

а) уведомяват компетентния орган в държавата членка на произход, преди да предприемат планираното движение на продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, ако се изисква пратките да бъдат придружени от ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 223, параграф 1;

б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми в съответствие с параграф 2 от настоящия член държавата членка на местоназначение за съответното движение.

2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, в съответствие с член 220, параграф 1.

3. По отношение на уведомяването за движение на продукти от животински произход, получени от водни животни, различни от живи водни животни, се прилагат членове 219 и 220, както и правилата, приети в съответствие с член 221.

▼B

ГЛАВА 4

Национални мерки

Член 226

Национални мерки, предназначени за ограничаване на въздействието на болести, различни от болестите от списъка

1. Ако дадена болест, различна от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), представлява значителен риск за здравето на водните животни в дадена държава членка, съответната държава членка може да вземе национални мерки за предотвратяване на внасянето на дадена болест или за контролиране на нейното разпространение.

Държавите членки гарантират, че посочените национални мерки са в границите на целесъобразното и необходимото за предотвратяване на внасянето на болестта или за контролиране на нейното разпространение в съответната държава членка.

2. Държавите членки уведомяват предварително Комисията за всички предложени национални мерки, съгласно посоченото в параграф 1, които могат да засегнат движението на водни животни и на продукти от животински произход, получени от водни животни, между държавите членки.

3. Комисията одобрява и при необходимост изменя националните мерки, посочени в параграф 2 от настоящия член чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. Посоченото в параграф 3 одобрение се предоставя само ако въвеждането на ограничения на движението между държавите членки е необходимо за предотвратяване на внасянето на посочената в параграф 1 болест или за контролиране на нейното разпространение, като се отчита цялостното въздействие в Съюза на болестта и на взетите мерки.

ДЯЛ III

ЖИВОТНИ ОТ ВИДОВЕ, РАЗЛИЧНИ ОТ ОПРЕДЕЛЕНИТЕ КАТО СУХОЗЕМНИ И ВОДНИ ЖИВОТНИ, И ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД ОТ ПОСОЧЕНИТЕ ДРУГИ ВИДОВЕ ЖИВОТНИ

Член 227

Ветеринарно-здравни изисквания, приложими по отношение на други видове животни, и зародишни продукти и продукти от животински произход от други видове животни

Когато други видове животни са от включени в списъка видове за дадена болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква г), и посочените други видове животни, зародишните продукти или продуктите от животински произход от тях представляват риск за общественото здраве или здравето на животните в Съюза, се прилагат едно или повече от следните изисквания:

а) предвидените в дял I, глава 1 и дял II, глава 1 (членове 84—101 и членове 172—175) изисквания относно регистрацията, одобряването, воденето на дневник и регистрите, приложими за животновъдните обекти и превозвачите;

▼B

б) изискванията по отношение на проследимостта, предвидени в членове 108—111 и член 117 за други видове животни и в член 122 — за зародишни продукти;

в) изискванията по отношение на движението:

i) приложими за други видове животни, които живеят основно в сухоземна среда или обичайно страдат от болести по сухоземните животни, като се отчитат критериите, предвидени в член 228, параграф 3, букви г) и д), и изискванията, предвидени в част IV, дял I, глава 3, раздел 1 (членове 124 и 125) и раздел 6 (членове 137—142) и в част IV, дял I, глава 4 (членове 155 и 156);

ii) приложими за други видове животни, които живеят основно във водна среда или обичайно страдат от болести по водните животни, като се отчитат критериите, предвидени в член 228, параграф 3, букви г) и д), и изискванията, посочени в част IV, дял II, глава 2, раздели 1—4 (членове 191—207);

iii) приложими за зародишни продукти — общите изисквания по отношение на движението, предвидени в членове 157 и 158, както и предвидените в членове 164 и 165 специални изисквания по отношение на движението към други държава членки;

iv) приложими за продукти от животински произход — предвидените в членове 166 и 222 общи задължения, възложени на операторите във връзка със здравеопазването на животните при производството, преработката и разпространението в Съюза на продукти от животински произход;

г) задължения, възложени на операторите и компетентните органи във връзка с ветеринарното здравно сертифициране, както и на операторите във връзка със личната декларация:

i) за други видове животни — в съответствие с правилата, предвидени в членове 143—151 или 208—218;

ii) за зародишни продукти — в съответствие с правилата, предвидени в членове 161 и 162;

iii) за продукти от животински произход — в съответствие с правилата, предвидени ►C3 в членове 167 и 168 ◄ или членове 223 и 224;

д) задължението за уведомяване за движение, възложено на операторите и компетентните органи, като се отчитат изискванията, предвидени в членове 152, 153, 154, 163 и 169 и в членове 219—221 и 225.

Член 228

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение във връзка с ветеринарно-здравните изисквания за други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от други видове животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с всякакви конкретни изисквания по отношение на други видове животни и зародишните продукти или продуктите от животински произход от тях, които са необходими за ограничаване на риска от посочените в член 9, параграф 1, буква г) болести от списъка, съгласно предвиденото в член 227.

▼B

2. Комисията може да приема актове за изпълнение във връзка с подробните правила относно прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

3. При приемането на делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в параграфи 1 и 2, Комисията използва като основа на тези актове следните критерии:

а) видовете или категориите други видове животни са включени в списъка в съответствие с член 8, параграф 2 като видове от списъка за една или повече болести от списъка, за които се прилагат определени мерки за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент;

б) профилът на съответната болест от списъка, която засяга видовете и категориите други видове животни, посочени в буква а);

в) приложимостта, наличието и ефективността на мерките за профилактика и контрол на болести по отношение на видовете от списъка, за които се прилагат тези мерки;

г) преобладаващата сухоземна или водна жизнена среда на посочените други видове животни;

д) видовете болести, които засягат посочените други видове животни, които могат да бъдат болести, обикновено засягащи сухоземни животни или водни животни, независимо от преобладаващата жизнена среда, посочена в буква г).

ЧАСТ V

ВЪВЕЖДАНЕ В СЪЮЗА И ИЗНОС

ГЛАВА 1

Въвеждане в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави и територии

Раздел 1

Изисквания относно въвеждането в съюза

Член 229

Изисквания относно въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави или територии само ако тези пратки отговарят на посочените по-долу изисквания, освен ако такива животни, зародишни продукти или продукти от животински произход попадат в обхвата на дерогация, приета съгласно член 239, параграф 2:

а) без да се засяга член 230, параграф 2, те идват от трета държава или територия, включена в списък в съответствие с член 230, параграф 1 за конкретния вид и категория на съответни животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, или от зона или компартмент от нея;

▼B

б) идват от животновъдни обекти, които са одобрени и включени в списък, ако одобряването и включването в списък се изискват съгласно член 233;

в) отговарят на ветеринарно-здравните изисквания за въвеждане в Съюза, установени в член 234, параграф 1 и в делегираните актове, приети в съответствие с член 234, параграф 2, ако тези изисквания са установени за съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

г) придружени са от ветеринарен здравен сертификат, декларации и други документи, когато се изискват такива съгласно член 237, параграф 1 или правилата, приети в съответствие с член 237, параграф 4;

▼M1

2. Операторите, които отговарят за пратката, представят пратките от животни, зародишни продукти и продукти от животински произход с произход от трети държави или територии за целите на официалния контрол, предвиден в член 47 от Регламент ►C2 (ЕС) 2017/625 ◄.

▼B

Раздел 2

Съставяне на списъци на трети държави и територии

Член 230

Списъци на трети държави и територии, от които е разрешено въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, актове за изпълнение и делегирани актове

1. Чрез актове за изпълнение Комисията може да изготвя списъци на трети държави и територии, от които се разрешава въвеждането в Съюза на определени видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, като се основава на следните критерии:

а) законодателството в областта на здравеопазването на животните в съответната трета държава или територия и правилата относно въвеждането в същата трета държава или територия на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от други трети държави и територии;

б) предоставените от компетентния орган на съответната трета държава или територия гаранции за ефективното прилагане и контрол на законодателството в областта на здравеопазването на животните, посочено в буква а);

в) организацията, структурата, ресурсите и правомощията на компетентния орган на съответната трета държава или територия;

г) процедурите за ветеринарно здравно сертифициране в съответната трета държава или територия;

д) здравния статус на животните в съответната трета държава или територия, или в нейните зони и компартменти, по отношение на:

i) болестите от списъка и нововъзникващи болести;

▼B

ii) всички аспекти на здравето на животните и общественото здраве или състоянието на околната среда на съответната трета държава или територия или на зона или компартмент от нея, които могат да представляват риск за здравето на животните, общественото здраве или екологичното състояние на Съюза;

е) гаранциите, които компетентният орган на съответната трета държава или територия може да предостави по отношение спазването на съответните ветеринарно-здравни изисквания, приложими в Съюза, или прилагането на равностойни такива;

ж) честотата и бързината, с които съответната трета държава или територия предоставя на Световната организация за здравеопазване на животните (OIE) информация относно инфекциозните или заразните болести по животните на своята територия, по-специално информацията относно болестите, изброени в кодексите на OIE;

з) резултатите от контрола, проведен от Комисията в съответната трета държава или територия;

и) опита, натрупан при предишни въвеждания на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от съответната трета държава или територия и резултатите от официалния контрол, проведен на мястото на въвеждане в Съюза на такива животни, зародишни продукти и продукти от животински произход.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. До приемането на предвидените в параграф 1 списъци и при условие че тези списъци не са били изготвени в съответствие с посоченото в член 270, параграф 2 законодателство на Съюза, държавите членки определят от кои трети държави и територии могат да бъдат въвеждани в Съюза конкретни видове и категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход.

За целите на първа алинея от настоящия параграф държавите членки вземат предвид критериите за включване в списъците на трети държави и територии, предвидени в параграф 1, букви а)—и) от настоящия член.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с дерогации от параграф 2 от настоящия член, с които да се ограничи възможността държавите членки да решават от кои трети държави и територии могат да бъдат въвеждани в Съюза конкретни видове и категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, когато това се налага поради риска, свързан с конкретния вид и категория животно, зародишен продукт или продукт от животински произход.

Член 231

Информация, която да бъде включена в списъците на трети държави и територии

В списъците, предвидени в член 230, параграф 1, за всяка трета държава или територия Комисията посочва следната информация:

а) видовете и категориите животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, които може да бъдат въвеждани в Съюза от съответната трета държава или територия;

▼B

б) дали животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход, посочени в съответствие с буква а), може да бъдат въвеждани в Съюза от цялата територия на съответната трета държава или територия, или само от една или повече зони или компартменти от нея;

в) специфични условия и гаранции за здравето на животните по отношение на включените в списъка болести.

Член 232

Временно и окончателно изключване от списъка на трети държави и територии и актове за изпълнение

1. Чрез актове за изпълнение Комисията окончателно изключва дадена държава или територия от списъка, предвиден в член 230, параграф 1, или спира въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти или продукти от животински произход от дадена трета държава или територия или зона или компартмент от нея поради която и да било от следните причини:

а) съответната трета държава или територия или една или повече зони или компартменти от нея вече не отговаря на критериите, установени в член 230, параграф 1, когато са приложими по отношение на въвеждането в Съюза на конкретен вид и категория животно, зародишен продукт или продукт от животински произход;

б) ветеринарно-санитарната обстановка в съответната трета държава или територия или в зона или компартмент от нея налага временно или окончателно изключване от списъците с цел опазване на здравния статус на животните на Съюза;

в) Комисията е поискала от съответната трета държава или територия актуална информация относно ветеринарно-санитарната обстановка и други от въпросите, посочени в член 230, параграф 1, и третата държава или територия не е предоставила поисканата информация;

г) съответната трета държава или територия не се е съгласила Комисията да извърши контрол на нейна територия от името на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със сериозен риск от внасяне в Съюза на болест от списъка, посочена в член 9, параграф 1, буква г), Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да включи отново в списъците, предвидени в член 230, параграф 1, трета държава или територия или зона или компартмент от нея, която е била окончателно изключена от списъците, или да разреши отново въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти или продукти от животински произход от трета държава или територия или зона или компартмент от нея, от които въвеждането в Съюза е било спряно поради една от следните причини:

а) причините, посочени в параграф 1, буква а) или в) от настоящия член, при условие че съответната трета държава или територия докаже, че отговаря на критериите за включване в списъците, предвидени в член 230, параграф 1;

▼B

б) причините, посочени в параграф 1, буква б) от настоящия член, при условие че съответната трета държава или територия предостави подходящи гаранции, че ветеринарно-санитарната обстановка, която е била причина за временното или окончателното изключване, е отстранена или вече не представлява заплаха за здравето на животните или общественото здраве в рамките на Съюза;

в) поради причините, посочени в параграф 1, буква г) от настоящия член, при условие че:

i) съответната трета държава или територия се е съгласила Комисията да извърши контрол на нейна територия от името на Съюза; и

ii) резултатите от извършения от Комисията контрол показват, че съответната трета държава или територия и зоните или компартментите от нея отговарят на критериите за включване в списъците, предвидени в член 230, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Раздел 3

Одобряване и включване в списък на животновъдни обекти в трети държави и територии

Член 233

Одобряване и включване в списък на животновъдни обекти

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на сухоземни животни и зародишни продукти от тях с произход от животновъден обект от вид, за който в Съюза се изисква одобрение в съответствие с член 94, параграф 2 и с правилата, приети съгласно член 94, параграф 3 и член 95, само ако животновъдният обект в съответната трета държава или територия:

а) отговаря на ветеринарно-здравни изисквания в тази трета държава или територия, които са равностойни на правилата, приложими по отношение на същия вид животновъдни обекти в Съюза;

б) е одобрен и включен в списък от компетентния орган на третата държава или територия на изпращане, освен ако налични в третата държава или територия алтернативни мерки за ограничаване на риска не предоставят равностойни гаранции за здравето на животните в рамките на Съюза.

2. Комисията събира посочените в параграф 1, буква б) списъци на одобрените животновъдни обекти, получени от компетентните органи на съответните трети държави или територии.

3. Комисията предоставя на държавите членки всички нови или актуализирани списъци на одобрени животновъдни обекти, които е получила от съответните трети държави или територии, и ги прави обществено достояние.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията приема необходимите правила, за да се гарантира еднообразното прилагане на параграф 1, буква б).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

Раздел 4

Въвеждане в съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

Член 234

Ветеринарно-здравни изисквания за въвеждането в Съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. Ветеринарно-здравните изисквания за въвеждането в Съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави и територии:

а) са толкова строги, колкото ветеринарно-здравните изисквания, установени в настоящия регламент и в правилата, приети в съответствие с него, приложими по отношение на движението в рамките на Съюза на съответните видове и категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход; или

б) предлагат равностойни гаранции на ветеринарно-здравните изисквания, приложими по отношение на видовете и категориите животни, зародишни продукти или продукти от животински произход и предвидени в част IV (членове 84—228) от настоящия регламент.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с ветеринарно-здравните изисквания по отношение на:

а) въвеждането в Съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави или територии;

б) движението в рамките на Съюза и боравенето със съответните видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход след въвеждането им в Съюза, когато това е необходимо, за да се смекчат съпътстващите рискове.

3. До приемането на предвидените в параграф 1 от настоящия член делегирани актове за установяване на ветеринарно-здравни изисквания по отношение на конкретен вид и категория животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, държавите членки могат, след оценка на съпътстващите рискове, да прилагат национални правила, при условие че тези правила отговарят на изискванията, установени в посочения параграф, и че са съобразени с въпросите, посочени в членове 235 и 236.

Член 235

Въпроси, които да бъдат взети под внимание в делегираните актове, предвидени в член 234, във връзка с въвеждането на животни в Съюза

При установяването на ветеринарно-здравните изисквания в делегираните актове, предвидени в член 234, параграф 2, за въвеждането в Съюза на конкретни видове и категории животни, Комисията взема под внимание следните въпроси:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;

▼B

б) здравния статус на Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;

в) видовете от списъка за болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и за нововъзникващи болести;

г) възрастта и пола на съответните животни;

д) произхода на съответните животни;

е) съответния вид животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;

ж) предвиденото местоназначение;

з) предназначението на съответните животни;

и) всички мерки за ограничаване на риска, въведени в третите държави или територии на произход и на транзитно преминаване или след пристигането на съответните животни на територията на Съюза;

й) ветеринарно-здравните изисквания, приложими по отношение на движението на посочените животни в рамките на Съюза;

к) други епидемиологични фактори;

л) международните стандарти за здравеопазването на животните, приложими по отношение на търговията с видовете и категориите на посочените животни.

Член 236

Въпроси, които да бъдат взети под внимание в делегираните актове, предвидени в член 234, във връзка с въвеждането в Съюза на зародишни продукти и продукти от животински произход

При установяването на ветеринарно-здравните изисквания в делегираните актове, предвидени в член 234, параграф 2, за въвеждането в Съюза на зародишни продукти и продукти от животински произход, Комисията взема под внимание следните въпроси:

а) болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;

б) здравния статус на животните, от които произхождат зародишните продукти или продуктите от животински произход, както и на Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;

в) вида и естеството на определени зародишни продукти или продукти от животински произход, третирането, методите на преработка и други мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход, на изпращане на пратката или на местоназначението;

г) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;

д) предвиденото местоназначение;

е) предназначението на съответните зародишни продукти или продукти от животински произход;

▼B

ж) ветеринарно-здравните изисквания, приложими по отношение на движението на съответните зародишни продукти и продукти от животински произход в рамките на Съюза;

з) други епидемиологични фактори;

и) международните стандарти за здравеопазването на животните, приложими по отношение на търговията с тези зародишни продукти или продукти от животински произход.

Раздел 5

Ветеринарни здравни сертификати, декларации и други документи

Член 237

Ветеринарни здравни сертификати, декларации и други документи за въвеждане в Съюза

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход само ако тези пратки са придружени от един от двата или и от двата вида следни документи:

а) ветеринарен здравен сертификат, издаден от компетентния орган на третата държава или територия на произход, освен ако не е предвидена дерогация по параграф 4, буква а);

б) декларации или други документи, когато се изискват съгласно правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква б).

2. Държавите членки не разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, освен ако посоченият в параграф 1, буква а) ветеринарен здравен сертификат не е проверен и подписан от официален ветеринарен лекар в третата държава или територия в съответствие с изискванията за сертифициране, равностойни на установените в член 149, параграф 3 или член 216, параграф 3 и в правилата, приети в съответствие с член 149, параграф 4 или член 216, параграф 4.

3. Държавите членки разрешават електронните ветеринарни здравни сертификати, които са издадени, обработени и предадени посредством системата TRACES, да заменят придружаващите ветеринарни здравни сертификати, предвидени в параграф 1, ако съответните електронни сертификати:

а) съдържат цялата информация, която се изисква да съдържа посоченият в параграф 1, буква а) от настоящия член ветеринарен здравен сертификат в съответствие с член 238, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 238, параграф 3;

б) осигуряват проследимостта на пратките със съответните животни, зародишни продукти и продукти от животински произход и връзката между тези пратки и електронния ветеринарен здравен сертификат.

▼B

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) дерогациите от изискванията относно ветеринарния здравен сертификат, предвидени в параграф 1, буква а) и параграф 2 от настоящия член, за пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, и специални правила за ветеринарното здравно сертифициране на тези пратки, когато пратките представляват незначителен риск за здравето на животните или за общественото здраве в Съюза поради един или повече от следните фактори:

i) видовете и категориите на съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

ii) методите на отглеждане и видовете производство на животните, зародишните продукти и продуктите от животински произход;

iii) предназначението им;

iv) алтернативните мерки за ограничаване на риска, въведени в третите държави или територии на произход или на транзитно преминаване или след пристигането на територията на Съюза, осигуряващи защита на здравето на животните и общественото здраве, равностойна на предвидената в настоящия регламент;

v) предоставените от съответната трета държава или територия гаранции, че спазването на изискванията за въвеждане в Съюза, което е доказано с помощта на средства, различни от ветеринарен здравен сертификат;

б) правила, съгласно които се изисква въвежданите в Съюза пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход да бъдат придружени от декларации или други документи, необходими, за да се докаже, че съответните животни, зародишни продукти и продукти от животински произход отговарят на ветеринарно-здравните изисквания за въвеждане в Съюза и установени в правилата, приети в съответствие с член 234, параграф 2.

Член 238

Съдържание на ветеринарните здравни сертификати

1. Посоченият в член 237, параграф 1, буква а) ветеринарен здравен сертификат съдържа най-малко следната информация:

а) наименование и адрес на:

i) животновъдния обект или мястото на произход;

ii) животновъдния обект или друг вид местоназначение;

iii) когато е приложимо, животновъдните обекти за операции по събиране или почивка на съответните отглеждани животни;

б) описание на съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

в) брой или обем на съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

г) когато е приложимо, идентификацията и регистрацията на съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

▼B

д) информацията, необходима, за да се докаже, че съответните животни, зародишни продукти или продукти от животински произход отговарят на ветеринарно-здравните изисквания за въвеждане в Съюза и предвидени в член 229 и член 234, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 234, параграф 1 и член 239.

2. Предвиденият в член 237, параграф 1, буква а) ветеринарен здравен сертификат може да включва и информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

а) информацията, която да се включва в посочения в член 237, параграф 1, буква а) ветеринарен здравен сертификат в допълнение към информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член;

б) информацията, която да се включва в декларациите или другите документи, посочени в член 237, параграф 1, буква б);

в) образци на ветеринарни здравни сертификати, декларации и други документи, посочени в член 237, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. До установяването на правила в актове за изпълнение, приети в съответствие с параграф 4, по отношение на конкретни видове и категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, държавите членки могат, след оценка на съпътстващите рискове, да прилагат национални правила, при условие че тези национални правила отговарят на условията, установени в параграф 1.

Раздел 6

Дерогации и допълнителни изисквания по отношение на определени категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

Член 239

Дерогации и допълнителни изисквания по отношение на определени категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. За някои специфични видове въвеждане на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, прилагането на правилата, посочени в член 229, параграф 1 и членове 233 и 237, може да не е подходящо и може да е необходимо Комисията да приеме специални правила посредством делегирани актове, които са съобразени със специфичните рискове, крайното местоназначение, вида на крайното предназначение и други обстоятелства.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със специалните правила, посочени в параграф 1 от настоящия член, по отношение на дерогациите от изискванията, предвидени в член 229, параграф 1 и членове 233 и 237, и допълнителните изисквания за въвеждане в Съюза на:

а) животни:

i) предназначени за циркове, прояви, изложби, излагане, представления и обособени специализирани животновъдни обекти;

▼B

ii) предназначени за използване за научни или диагностични цели;

iii) за които Съюзът не е крайно местоназначение;

iv) които са с произход от Съюза и са придвижвани до трета държава или територия, а след това обратно в Съюза от същата трета държава или територия;

v) които са с произход от Съюза и са транспортирани през трета държава или територия на път за друга част на Съюза;

vi) които са временно придвижвани с цел паша в близост до границите на Съюза;

vii) представляващи незначителен риск за здравния статус на животните в Съюза;

б) продукти от животински произход:

i) предназначени за лична употреба;

ii) предназначени за консумация от екипажа или пътниците в транспортни средства, пристигащи от трети държави или територии;

в) зародишни продукти и продукти от животински произход:

i) предназначени за използване като мостри за търговски цели;

ii) предназначени за използване като мостри за научноизследователски и диагностични цели;

iii) за които Съюзът не е крайно местоназначение;

iv) които са с произход от Съюза и са придвижвани до трета държава или територия, а след това обратно в Съюза от същата трета държава или територия;

v) които са с произход от Съюза и са транспортирани през трета държава или територия на път за друга част на Съюза;

vi) представляващи незначителен риск за здравния статус на животните в Съюза.

В делегираните актове се вземат под внимание въпросите, посочени в членове 235 и 236.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила:

а) относно образците на ветеринарни здравни сертификати, декларации и други документи за категориите животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, посочени в параграф 2 от настоящия член;

б) за указване на кодовете от Комбинираната номенклатура, в които са класирани продуктите, посочени в параграф 1 от настоящия член, ако такива кодове не са предвидени в други съответни правила на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

▼B

ГЛАВА 2

Въвеждане в Съюза на определени стоки, различни от животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави и територии

Член 240

Болестотворни агенти и делегирани актове

1. Операторите, ветеринарните лекари, специалистите в областта на здравеопазването на водните животни и специалистите по отглеждане на животни, които въвеждат болестотворни агенти в Съюза:

а) предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че въвеждането на тези болестотворни агенти в Съюза не представлява риск за здравето на животните или за общественото здраве в Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести;

б) вземат подходящи мерки за профилактика и контрол на болести, за да гарантират, че въвеждането на тези болестотворни агенти в Съюза не представлява риск от биотероризъм.

Настоящият параграф се прилага и за всяко друго физическо или юридическо лице, умишлено въвеждащо подобни агенти в Съюза.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 за определяне на изискванията за въвеждане на болестотворни агенти в Съюза по отношение на:

а) опаковането на болестотворни агенти;

б) други мерки за ограничаване на риска, които се изискват, за да се предотврати изпускането и разпространението на болестотворни агенти.

Член 241

Растителен материал, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Държавите членки предприемат мерки, за да ограничат въвеждането в Съюза на пратки с растителен материал, в случай на неблагоприятна обстановка в трети държави или територии във връзка с болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г) или с нововъзникващи болести, когато това се изисква в правилата, приети в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 по отношение на мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член, в който са изложени:

а) специфичните ветеринарно-здравни изисквания, приложими при въвеждането в Съюза на растителен материал, който действа като път за предаване на болести от списъка или на нововъзникващи болести;

б) изискванията относно:

i) ветеринарното здравно сертифициране, като се отчитат правилата, предвидени в член 237, параграф 1, буква а) и член 237, параграфи 2 и 3; или

▼B

ii) декларациите или другите документи, като се отчитат правилата, предвидени в член 237, параграф 1, буква б).

3. Комисията установява предвидените в параграф 2 ветеринарно-здравни изисквания, въз основа на следните критерии:

а) дали болестта от списъка или нововъзникващата болест, която може да се предаде чрез растителен материал, представлява сериозен риск за здравето на животните или на хората в Съюза;

б) вероятността животните от видовете от списъка за конкретна болест от списъка или за нововъзникваща болест да попаднат в пряк или непряк контакт с растителния материал, посочен в параграф 2;

в) наличието и ефективността на алтернативните мерки за ограничаване на риска във връзка с посочения растителен материал, чрез които рискът от предаване, посочен в буква а), може да бъде елиминиран или сведен до минимум.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила, указващи кодовете от Комбинираната номенклатура, в които е класифициран растителният материал, посочен в параграф 2 от настоящия член, ако указването на тези кодове не е предвидено в други съответни правила на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 242

Транспортни средства, оборудване, опаковъчни материали, вода за транспортиране, фуражи, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Операторите, които въвеждат животни и продукти в Съюза, вземат подходящите и необходими мерки за профилактика на болести по време на транспортирането съгласно предвиденото в член 125, параграф 1 и член 192, параграф 1.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) специфичните ветеринарно-здравни изисквания за въвеждането в Съюза на:

i) транспортни средства за животни и продукти;

ii) оборудване, опаковъчен материал или вода за транспортиране за животни и продукти или фуражи, чрез които може да се предават болести по животните;

б) изискванията във връзка със:

i) ветеринарното здравно сертифициране, като се отчитат правилата, предвидени в член 237, параграф 1, буква а) и член 237, параграфи 2 и 3; или

ii) декларациите или другите документи, като се отчитат правилата, предвидени в член 237, параграф 1, буква б).

3. Комисията установява предвидените в параграф 2 от настоящия член ветеринарно-здравни изисквания в случай на неблагоприятна обстановка във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), или с нововъзникващи болести, представляващи сериозен риск за здравето на животните и хората в Съюза, във:

а) съседна трета държава или територия;

▼B

б) третата държава или територията на произход;

в) транзитна трета държава или територия.

4. Комисията може да установи чрез актове за изпълнение правила, указващи кодовете от Комбинираната номенклатура, в които се класифицират стоките, посочени в параграф 2, буква а) от настоящия член, ако указването на тези кодове не е предвидено в други съответни правила на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 3

Износ

Член 243

Износ от Съюза

1. Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че износът и реекспортът на животни и продукти от Съюза към трета държава или територия се извършва в съответствие с предвидените в част IV (членове 84—228) правила, уреждащи движението на животни и продукти между държавите членки, като вземат под внимание здравния статус на животните в третата държава или територия на местоназначение или в съответната зона или компартмент от нея с оглед на болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести.

2. Чрез дерогация от параграф 1, при поискване от страна на компетентния орган на трета държава или територия, извършваща внос на тези животни и продукти, или ако така е установено в действащите правни и административни процедури в същата държава или територия, износът и реекспортът от Съюза може да се извърши в съответствие с действащите разпоредби в тази трета държава или територия, при условие че този износ не застрашава общественото здраве или здравето на животните.

3. Когато са приложими разпоредбите на двустранно споразумение, сключено между Съюза и трета държава или територия, животните и продуктите, изнасяни от Съюза към същата трета държава или територия, отговарят на изискванията на тези разпоредби.

ЧАСТ VI

ДВИЖЕНИЕ С НЕТЪРГОВСКА ЦЕЛ НА ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ КЪМ ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ОТ ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ИЛИ ОТ ТРЕТА ДЪРЖАВА ИЛИ ТЕРИТОРИЯ

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 244

Приложно поле на част VI

1. Настоящата част се прилага по отношение на движението с нетърговска цел на домашни любимци към държава членка от друга държава членка или от територия, или трета държава.

▼B

2. Настоящата част се прилага, без да се засяга:

а) Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета ([1]);

б) националните мерки, приети, публикувани и обнародвани от държавите членки с цел ограничаване на движението на определени видове или породи домашни любимци въз основа на съображения, които не са свързани със здравето на животните.

Член 245

Общи разпоредби

1. Движението с нетърговска цел на домашни любимци, което отговаря на ветеринарно-здравните изисквания, определени в настоящата част, не се забранява, ограничава или възпрепятства поради ветеринарно-здравни съображения, различни от тези, произтичащи от прилагането на настоящата част.

2. Когато движението с нетърговска цел на домашен любимец се извършва от упълномощено лице, то може да се осъществи само в рамките на пет дни от движението, извършено от собственика на домашния любимец.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изискванията, допълващи правилата, заложени в параграф 2 от настоящия член, относно следното:

а) документация относно движението с нетърговска цел на домашен любимец, извършено от упълномощено лице;

б) предоставяне на дерогации от срока, посочен в параграф 2 от настоящия член.

4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установява изисквания за оформлението, езиците и валидността на декларацията за упълномощаване на упълномощеното лице да извърши движението с нетърговска цел на домашен любимец от името на собственика на домашния любимец. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

Член 246

Максимален брой домашни любимци

1. Броят домашни любимци от видовете, изброени в част А от приложение I, които могат да бъдат придвижени с едно-единствено движение с нетърговска цел, е не повече от пет.

2. Чрез дерогация от параграф 1, броят домашни любимци от видовете, изброени в част А от приложение I, може да превишава пет, ако са изпълнени следните условия:

а) движението с нетърговска цел е с цел участие в състезания, изложби или спортни събития или за тренировка за такива мероприятия;

([1]) Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1).

▼B

б) съответният собственик на домашния любимец или упълномощено лице представя писмено доказателство, че домашните любимци са регистрирани за участие в мероприятие по буква а) или в сдружение, което организира такива мероприятия;

в) домашните любимци са на повече от шест месеца.

3. За да се предотврати измамното представяне на движение с търговска цел на домашни любимци, посочени в част Б от приложение I, като движение с нетърговска цел, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 относно правила за определяне на максималния брой домашни любимци от тези видове, които могат да бъдат придвижвани по време на едно-единствено движение с нетърговска цел.

ГЛАВА 2

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци към държава членка от друга държава членка

Член 247

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част А от приложение I

Движение на домашни любимци от видовете, посочени в част А от приложение I, към държава членка от друга държава членка може да се извършва само при условие че животните:

а) могат да бъдат индивидуално идентифицирани чрез физически средства за идентификация в съответствие с правилата, приети съгласно член 252, параграф 1, буква а);

б) отговарят на съответните мерки за превенция и ограничаване на риска, приети съгласно член 252, параграф 1, буква б) във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

в) са придружени от идентификационен документ, надлежно попълнен и издаден в съответствие с правилата, приети съгласно член 254, буква г).

Член 248

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I

1. Когато Комисията е приела делегиран акт съгласно член 252, параграф 1, буква б) по отношение на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I, движението с нетърговска цел на домашните любимци от тези видове към държава членка от друга държава членка се извършва съгласно условията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

2. Движение на домашни любимци от видовете, посочени в параграф 1, към държава членка от друга държава членка може да се извършва само ако животните:

а) могат да бъдат идентифицирани или описани, поотделно или групово, в съответствие с правилата, приети съгласно член 252, параграф 1, буква а);

▼B

б) отговарят на съответните мерки за превенция и ограничаване на риска, приети съгласно член 252, параграф 1, буква б) във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

в) са придружени от идентификационен документ, надлежно попълнен и издаден в съответствие с правилата, приети съгласно член 254, буква г).

3. До приемането на съответните делегирани актове, посочени в параграф 1, държавите членки могат да прилагат национални правила за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I, към тяхната територия от друга държава членка, при условие че тези правила:

а) се прилагат пропорционално на риска за общественото здраве или здравето на животните, свързан с движението с нетърговска цел на домашни любимци от тези видове; и

б) не са по-строги от правилата, които се прилагат за движението на животни от посочените видове в съответствие с част IV.

ГЛАВА 3

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци към държава членка от трета държава или територия

Член 249

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част А от приложение I

1. Движение на домашни любимци от видовете, посочени в част А от приложение I, към държава членка от трета държава или територия може да се извършва само ако животните:

а) могат да бъдат поотделно идентифицирани чрез физически средства за идентификация в съответствие с правилата, приети съгласно член 252, параграф 1, буква а);

б) отговарят на съответните мерки за превенция и ограничаване на риска, приети съгласно член 252, параграф 1, буква б) във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

в) са придружени от идентификационен документ, надлежно попълнен и издаден в съответствие с правилата, приети съгласно член 254, буква г);

2. Движението на домашни любимци от видовете, посочени в част А от приложение I, към държава членка от трета държава или територия, различна от посочените в списъка по член 253, параграф 1, буква г), може да се извършва единствено през контролно-пропускателен пункт за пътници, включен в съставен за тази цел списък. Всяка държава членка съставя списък с такива контролно-пропускателни пунктове на своя територия и го прави обществено достояние.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с условията за предоставяне на дерогации от параграф 2 от настоящия член.

▼B

Член 250

Условия, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I

1. Когато Комисията е приела делегиран акт съгласно член 252, параграф 1, буква б) по отношение на домашни любимци от някой от видовете, посочени в част Б от приложение I, движението с нетърговска цел на домашните любимци от този вид към държава членка от трета държава или територия зависи от спазването на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

2. Движение на домашни любимци от видовете, посочени в параграф 1, към държава членка от трета държава или територия може да се извършва само ако животните:

а) могат да бъдат идентифицирани или описани, поотделно или групово, в съответствие с правилата, приети съгласно член 252, параграф 1, буква а);

б) отговарят на съответните мерки за превенция и ограничаване на риска, приети съгласно член 252, параграф 1, буква б) във връзка с болести от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г);

в) са придружени от идентификационен документ, надлежно попълнен и издаден в съответствие с правилата, приети съгласно член 254, буква г);

г) когато са с произход от трета държава или територия, различна от посочените в списъка по член 253, параграф 1, буква г), се въвеждат през контролно-пропускателен пункт, включен в съставен за целта списък. Всяка държава членка съставя списък с такива контролно-пропускателни пунктове на своя територия и го прави обществено достояние.

3. До приемането на съответните делегирани актове, посочени в параграф 1, държавите членки могат да прилагат национални правила за движението с нетърговска цел на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I, към тяхната територия от трета държава или територия, при условие че тези правила:

а) се прилагат пропорционално на риска за общественото здраве или здравето на животните, свързан с движението с нетърговска цел на домашни любимци от тези видове; и

б) не са по-строги от правилата, които се прилагат по отношение на въвеждането в Съюза на животни от посочените видове в съответствие с част V.

Член 251

Дерогация от условията, приложими за движението с нетърговска цел на домашни любимци между някои държави и територии

Чрез дерогация от членове 249 и 250 движението с нетърговска цел на домашни любимци между следните държави и територии може да продължи да се извършва при условията, установени в национални правила на тези държави и територии:

а) Сан Марино и Италия;

б) Ватикана и Италия;

▼B

в) Монако и Франция;

г) Андора и Франция;

д) Андора и Испания;

е) Норвегия и Швеция;

ж) Фарьорските острови и Дания;

з) Гренландия и Дания.

ГЛАВА 4

Идентифициране и мерки за превенция и ограничаване на риска

Член 252

Делегиране на правомощия във връзка с идентифицирането на домашни любимци и мерките за превенция и ограничаване на риска

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) подробни специфични за отделните биологични видове изисквания относно:

i) средствата за идентификация на домашни любимци от видовете, изброени в приложение I, съгласно предвиденото в член 247, буква а), член 248, параграф 2, буква а), член 249, параграф 1, буква а), и член 250, параграф 2, буква а);

ii) прилагането и използването на средствата за идентификация;

б) подробни специфични за отделните биологични видове изисквания относно мерки за превенция и ограничаване на риска с цел да се гарантира, че домашните любимци не представляват значителен риск от разпространяване на болестите от списъка, посочени член 9, параграф 1, буква г), поради движението на домашни любимци от видовете, изброени в приложение I съгласно предвиденото в член 247, буква б), член 248, параграф 2, буква б), член 249, параграф 1, буква б) и член 250, параграф 2, буква б).

2. За правилата, приети в съответствие с параграф 1, буква б) от настоящия член, се прилага предвидената в член 265 процедура, когато в случай на нововъзникващи рискове това е необходимо по наложителни причини за спешност.

3. Специфичните за отделните биологични видове мерки за превенция и ограничаване на риска, разрешени съгласно делегиран акт, приет съгласно параграф 1, буква б) от настоящия член, се основават на адекватна, надеждна и потвърдена научна информация и се прилагат пропорционално на риска за общественото здраве или здравето на животните, свързан с движението с нетърговска цел на домашни любимци, които е вероятно да са засегнати от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, буква г).

4. Делегираните актове, предвидени в параграф 1, буква б), могат да съдържат и следното:

а) правилата за категоризация на държавите членки или части от тях съобразно техния здравен статус на животните и системите им за наблюдение и докладване във връзка с определени болести, които е вероятно да се разпространят поради движението на домашни любимци от видовете, изброени в приложение I;

▼B

б) условията, които държавите членки трябва да изпълняват, за да продължат да отговарят на изискванията за прилагане на мерките за превенция и ограничаване на риска, посочени в параграф 1, буква б);

в) условията за подаване на заявления и документиране на мерките за превенция и ограничаване на риска, посочени в параграф 1, буква б);

г) критериите за предоставяне и, ако е приложимо, документиране на дерогации от прилагането на мерките за превенция, посочени в параграф 1, буква б), при някои определени обстоятелства;

д) критериите за предоставяне и документиране на дерогации от условията, посочени в членове 247—250, при някои определени обстоятелства.

Член 253

Актове за изпълнение във връзка с мерките за превенция и ограничаване на риска

1. По отношение на домашните любимци от видовете, изброени в част А от приложение I, Комисията, чрез актове за изпълнение:

а) установява правила относно формата, оформлението и езиците на всякакви документи, които се изискват по член 252, параграф 4, букви в) и г);

б) приема списък с държави членки, които изпълняват условията, посочени в член 252, параграф 4, буква г), и изважда държави членки от този списък, ако настъпят промени във връзка с тези условия;

в) приема списък с държави членки, които изпълняват условията, посочени в член 252, параграф 4, буква а), и изважда държави членки от този списък, ако настъпят промени във връзка с тези условия;

г) приема списък с трети държави и територии, които изпълняват условията, посочени в член 252, параграф 4, буква г), и изважда трети държави или територии от този списък, ако настъпят промени във връзка с тези условия;

2. Чрез актове за изпълнение във връзка с домашни любимци от видовете, изброени в част Б от приложение I, Комисията може да приема списък с трети държави и територии, които изпълняват условията, посочени в член 252, параграф 4, буква г), и да изважда трети държави или територии от този списък, ако настъпят промени във връзка с тези условия.

3. Актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със сериозен риск Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение с цел актуализиране на списъците, посочени в параграф 1, букви б) и г) от настоящия член, в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

▼B

ГЛАВА 5

Идентификационни документи

Член 254

Делегиране на правомощия във връзка с идентификационните документи

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка със:

а) полетата за въвеждане на информацията, която да бъде включена в идентификационните документи, посочени в член 247, буква в), член 248, параграф 2, буква в), член 249, параграф 1, буква в) и член 250, параграф 2, буква в);

б) предоставянето на бланки за идентификационните документи, посочени в член 247, буква в);

в) условията за предоставяне на дерогации във връзка с формата на идентификационните документи, предвидени в член 247, буква в) и член 249, параграф 1, буква в);

г) издаването, попълването и, ако е приложимо, одобряването на идентификационните документи, предвидени в член 247, буква в), член 248, параграф 2, буква в), член 249, параграф 1, буква в) и член 250, параграф 2, буква в).

Член 255

Актове за изпълнение във връзка с идентификационните документи

1. Комисията приема актове за изпълнение, с които установява образец на идентификационните документи, посочени в член 247, буква в) и член 249, параграф 1, буква в). Образецът съдържа съответните полета, посочени в член 254, буква а), както и изисквания относно езиците, оформлението, валидността и защитните елементи на идентификационните документи.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да приема:

а) образец на идентификационните документи, посочени в член 248, параграф 2, буква в) и член 250, параграф 2, буква в), които съдържат съответните полета, посочени в член 254, буква а), както и изисквания относно езиците, оформлението, валидността и защитните елементи на идентификационните документи;

б) правилата, необходими за прехода към образеца на идентификационни документи, посочен в член 247, буква в).

3. Актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

ГЛАВА 6

Задължения за информиране

Член 256

Задължения за информиране

1. Държавите членки предоставят на обществеността разбираема и леснодостъпна информация относно ветеринарно-здравните изисквания, приложими за движението на домашни любимци с нетърговска цел, които включват:

а) условията за предоставяне на определени дерогации, посочени в член 252, параграф 4, буква г);

▼B

б) условията за предоставяне на дерогациите, посочени в член 252, параграф 4, буква д);

в) изискванията за прилагането на средствата за идентификация, посочени в член 252, буква а), подточка ii);

г) условията, приложими по отношение на движението с нетърговска цел към територията на държавите членки на домашни любимци от видовете, посочени в част Б от приложение I и определени от националните правила, както е предвидено в член 248, параграф 3 и член 250, параграф 3;

д) условията, приложими по отношение на движението с нетърговска цел към територията на държавите членки на домашни любимци от определени държави и територии, установени съобразно националните правила на държавите членки, както се посочва в член 251;

е) всякаква информация от значение във връзка с мерките за превенция и ограничаване на риска, посочени в член 252, параграф 1, буква б).

2. Държавите членки създават информационни страници в интернет, на които предоставят информацията, посочена в параграф 1, и съобщават на Комисията адреса в интернет на тези страници.

3. Комисията съдейства на държавите членки в предоставянето на тази информация на обществеността, като предоставя на своята интернет страница:

а) линкове към интернет страниците с информация, поддържани от държавите членки;

б) информацията, посочена в параграф 1, букви а) и г), и информацията, направена обществено достояние в съответствие с член 244, параграф 2, буква б), на различни езици в зависимост от случая.

ЧАСТ VII

СПЕШНИ МЕРКИ

Раздел 1

Спешни мерки относно движението на животни и продукти в рамките на съюза и на транспортни средства и други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти

Член 257

Спешни мерки, които да бъдат взети от компетентния орган на държавата членка, на чиято територия е налице поява на болест от списъка или нововъзникваща болест или възниква опасност

1. В случай на поява на някоя от болестите от списъка или на нововъзникнала болест или при възникване на опасност, която има вероятност да представлява сериозен риск за здравето на животните или общественото здраве, компетентният орган на засегнатата държава членка, в зависимост от сериозността на положението и съответната болест или опасност, незабавно взема една или повече от следните спешни мерки, за да предотврати разпространението на болестта или опасността:

а) за болести от списъка:

i) посочени в член 9, параграф 1, буква а) — мерките за контрол на болести, установени в част III, дял II, глава 1 (членове 53—71);

▼B

ii) посочени в член 9, параграф 1, буква б) — мерките за контрол на болести, установени в част III, дял II, глава 2, членове 72—75 и 77—81;

iii) посочени в член 9, параграф 1, буква в) — мерките за контрол на болести, установени в част III, дял II, глава 2, членове 76 — 78, 80 и 82;

б) при нововъзникващи болести и опасности:

i) ограничения на движението на животни и продукти с произход от животновъдните обекти или, където е приложимо, ограничителните зони или компартменти, в които е възникнало огнището или опасността, и на транспортни средства и други материали, които може да са влезли в контакт с посочените животни или продукти;

ii) поставяне на животните под карантина и изолиране на продуктите;

iii) мерки за надзор и проследяване;

iv) всички подходящи спешни мерки за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 1 (членове 53—71);

в) всякакви други спешни мерки, които счете за подходящи за ефективен и ефикасен контрол и предотвратяване на разпространението на болестта или опасността.

2. Компетентният орган, посочен в параграф 1, информира Комисията и другите държави членки:

а) незабавно — за посоченото в параграф 1 възникване на огнище или опасност;

б) възможно най-бързо — за спешните мерки, взети в съответствие с параграф 1.

Член 258

Спешни мерки, които да бъдат взети от държава членка, различна от държавата членка, в която е възникнало огнището или опасността

1. В зависимост от сериозността на положението и съответната болест или опасност компетентният орган на държава членка, различна от държавата членка, в която е възникнало посоченото в член 257, параграф 1 огнище или опасност, взема една или повече от спешните мерки, посочени в член 257, параграф 1, ако открие на своя територия животни или продукти от държавата членка, посочена в член 257, параграф 1, или транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти.

2. Ако съществува сериозен риск, до приемане на спешните мерки от Комисията в съответствие с член 259, компетентният орган, посочен в параграф 1 от настоящия член, може временно да вземе посочените в член 257, параграф 1 спешни мерки, в зависимост от сериозността на положението по отношение на животните или продуктите с произход от животновъдни или други обекти или, където е приложимо, от ограничителните зони в държавата членка, в която е възникнало посоченото в член 257, параграф 1 огнище или опасност, или на транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни.

▼B

3. Дадена държава членка може да вземе мерките, посочени в член 257, параграф 1, в случай на огнище в граничеща със Съюза трета държава или територия на болест, посочена в член 9, параграф 1, буква а), или на нововъзникваща болест в такава трета държава или територия, доколкото тези мерки са нужни, за да се предотврати разпространението на болестта на територията на Съюза.

4. Компетентният орган, посочен в параграф 1, и компетентният орган на държавата членка, посочен в параграф 3, информират Комисията и другите държави членки:

а) незабавно за посоченото в параграф 1 възникване на огнище или опасност;

б) възможно най-бързо за спешните мерки, взети в съответствие с параграфи 1 и 2.

Член 259

Спешни мерки на Комисията

1. В случай на възникване на огнище или опасност, както е посочено в член 257, параграф 1, и при вземане на спешни мерки от компетентните органи на държавите членки в съответствие с член 257, параграф 1 и член 258, параграфи 1, 2 и 3, Комисията прави преглед на положението и на взетите спешни мерки и чрез акт за изпълнение приема една или повече от спешните мерки, предвидени в член 257, параграф 1, във връзка със съответните животни и продукти, както и с транспортните средства и другите материали, които може да са влезли в контакт с посочените животни или продукти, в който и да било от следните случаи:

а) когато Комисията не е била информирана за мерки, взети в съответствие с член 257, параграф 1 и член 258, параграфи 1, 2 и 3;

б) Комисията смята, че мерките, взети в съответствие с член 257, параграф 1 и член 258, параграфи 1, 2 и 3, са неподходящи;

в) Комисията смята за необходимо да одобри или замени мерките, взети от компетентните органи на държавите членки в съответствие с член 257, параграф 1 и член 258, параграфи 1, 2 и 3, за да се избегнат неоправдани смущения в движението на животни и продукти.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със сериозни рискове от разпространение на болест или опасност, Комисията може да приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с член 266, параграф 3.

▼B

Раздел 2

Спешни мерки във връзка с пратките животни и продукти, произхождащи от трети държави и територии, и с транспортните средства и други материали, които може да са влезли в контакт с такива пратки

Член 260

Спешни мерки, които да бъдат взети от компетентния орган

Ако компетентният орган на дадена държава членка получи информация за животни или продукти, произхождащи от трета държава или територия, или за транспортни средства или материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти, които има вероятност да представляват сериозен риск за Съюза поради възможно заразяване или контаминация с болести от списъка, нововъзникващи болести или опасности, компетентният орган:

а) незабавно взема една или повече от следните спешни мерки, необходими за ограничаване на риска, в зависимост от сериозността на случая:

i) унищожаване на съответните животни и продукти;

ii) поставяне на животните под карантина и изолиране на продуктите;

iii) мерки за надзор и проследяване;

iv) всички мерки за контрол на болести, посочени в част III, дял II, глава 1 (членове 53—71), когато е необходимо;

v) всякакви други спешни мерки, които счете за подходящи за предотвратяване на разпространението на болестта или опасността в Съюза;

б) незабавно информира Комисията и останалите държави членки посредством системата TRACES за рисковете, произтичащи от въпросните животни и продукти, и за произхода на тези животни и продукти, и възможно най-бързо за спешните мерки, взети съгласно буква а).

Член 261

Спешни мерки на Комисията

1. Когато болест от списъка, нововъзникваща болест или опасност, която вероятно представлява сериозен риск, се появи или се разпространи в трета държава или територия, или ако това се налага поради други сериозни съображения във връзка със здравето на животните или общественото здраве, чрез акт за изпълнение и действайки по собствена инициатива или по искане на държава членка, Комисията може да вземе една или повече от следните спешни мерки, в зависимост от сериозността на случая:

а) да спре въвеждането в Съюза на пратки животни и продукти, както и транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива пратки, чрез които е възможно да се разпространи болестта или опасността в Съюза;

▼B

б) да установи специални изисквания относно въвеждането в Съюза на животни и продукти, както и на транспортни средства и други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти, чрез които е възможно да се разпространи болестта или опасността в Съюза;

в) да вземе всякакви други подходящи спешни мерки за контрол на болести, за да предотврати разпространението на болестта или опасността в Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със сериозни рискове, след провеждане на консултации с държавите членки, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

Член 262

Спешни мерки, които да бъдат взети от държавите членки, когато Комисията не предприеме действия

1. Ако държава членка поиска Комисията да вземе спешни мерки в съответствие с член 261, а Комисията не предприеме действие, съответната държава членка:

а) може, до приемане на спешни мерки от Комисията в съответствие с параграф 2 от настоящия член, временно да вземе една или повече от спешните мерки, посочени в член 260, буква а), по отношение на животни и продукти, както и на транспортни средства и други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти, с произход от третата държава или територия, посочена в член 261, параграф 1, в зависимост от сериозността на случая на нейна територия;

б) информира Комисията и компетентните органи на другите държави членки възможно най-бързо за спешните мерки, като посочва основанието за тяхното приемане.

2. Комисията прави преглед на положението и на спешните мерки, взети от държавата членка в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и при необходимост чрез акт за изпълнение приема една или повече от спешните мерки, предвидени в член 261.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 266, параграф 2.

3. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със сериозен риск, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 266, параграф 3.

▼B

ЧАСТ VIII

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ДЯЛ I

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 263

Изменения на приложение III

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с изменения на приложение III, ограничени изключително до отразяване на промени в таксономията.

Член 264

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. От особена важност е преди приемането на тези делегирани актове Комисията да проведе консултации на експертно равнище, включително с експерти на държавите членки.

►C1 3. Правомощието да приема делегираните актове, посочено в член 3, параграф 5, член 5, параграфи 2 и 4, член 14, параграф 3, член 16, параграф 2, член 18, параграф 3, член 20, параграф 3, член 29, член 31, параграф 5,член 32, параграф 2, член 37, параграф 5, член 39, член 41, параграф 3, член 42, параграф 6, член 47, параграф 1, член 48, параграф 3, член 53, параграф 2, член 54, параграф 3, член 55, параграф 2, член 58, параграф 2, член 63, член 64, параграф 4, член 67, член 68, параграф 2, член 68, параграф 3, член 70, параграф 3, член 72, параграф 2, член 73, параграф 3, член 74, параграф 4, член 76, параграф 5, член 77, параграф 2, член 87, параграф 3, член 94, параграф 3, член 97, параграф 2, член 101, параграф 3, член 106, параграф 1, член 109, параграф 2, член 118, параграфи 1 и 2, член 119, параграф 1, член 122, параграфи 1 и 2, член 125, параграф 2, член 131, параграф 1, член 132, параграф 2, член 135, член 136, параграф 2, член 137, параграф 2, член 138, параграф 3, член 139, параграф 4, член 140, член 144, параграф 1, член 146, параграф 1, член 147, член 149, параграф 4, член 151, параграф 3, член 154, параграф 1, член 156, параграф 1, член 160, параграфи 1 и 2, член 161, параграф 6, член 162, параграфи 3 и 4, ◄ член 163, параграф 5, член 164, параграф 2, член 165, параграф 3, член 166, параграф 3, член 167, параграф 5, член 168, параграф 3, член 169, параграф 5, член 176, параграф 4, член 181, параграф 2, член 185, параграф 5, член 189, параграф 1, член 192, параграф 2, член 197, параграф 3, член 200, параграф 3, член 201, параграф 3, член 202, параграф 3, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3, член 205, параграф 2, член 211, параграф 1, член 213, параграф 1, член 214, член 216, параграф 4, член 218, параграф 3, член 221, параграф 1, член 222, параграф 3,член 223, параграф 6, член 224, параграф 3, член 228,

▼B

параграф 1, член 230, параграф 3, член 234, параграф 2, член 237, параграф 4, член 239, параграф 2, член 240, параграф 2, член 241, параграф 2, член 242, параграф 2, член 245, параграф 3, член 246, параграф 3, член 249, параграф 3, член 252, параграф 1, членове 254 и 263, член 271, параграф 2, член 272, параграф 2, член 279, параграф 2, член 279, параграф 2 и член 280, параграф 4 се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 20 април 2016 г.

Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки.

4. Делегирането на правомощия, посочено в параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно правилата, посочени в параграф3, влиза в сила, единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

7. Комисията предвижда срок от най-малко шест месеца между приемането на съответните първоначални делегирани актове, посочени в член 3, параграф 5, член 14, параграф 3, член 16, параграф 2, член 20, параграф 3, член 122, параграф 2, член 164, параграф 2 и член 228, параграф 1, и началната дата на прилагането им.

Член 265

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и до Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

▼B

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 264, параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

Член 266

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 9 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

4. Комисията предвижда срок от най-малко шест месеца между приемането на съответните първоначални актове за изпълнение, посочени в член 25, параграф 3, член 120 и член 228, параграф 2, когато тези актове за изпълнение се отнасят за прилагането на член 117, и началната дата на прилагането им.

Член 267

Защита на данните

1. Държавите членки прилагат Директива 95/46/ЕО *на Европейския парламент и на Съвета* ([1]) по отношение на обработването на лични данни, извършвано в държавите членки съгласно настоящия регламент.

2. Към личните данни, които Комисията обработва съгласно настоящия регламент, се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001 *на Европейския парламент и на Съвета* ([2]).

ДЯЛ II

САНКЦИИ

Член 268

Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

([1]) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

([2]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

▼B

Държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби най-късно до 22 април 2022 г. и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което ги засяга.

ДЯЛ III

МЕРКИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Член 269

Допълнителни или по-строги мерки от страна на държавите членки

1. В допълнение към това, което следва от други разпоредби от настоящия регламент, които позволяват на държавите членки да приемат национални мерки, държавите членки могат да прилагат на своя територия мерки в допълнение към предвидените в настоящия регламент или по-строги от тях, които се отнасят до:

а) отговорностите за здравеопазването на животните, предвидени в част I, глава 3 (членове 10—17);

б) уведомяването в държавите членки, предвидено в член 18;

в) надзора, предвиден в част II, глава 2 (членове 24—30);

г) предвидените в част IV, дял I, глава 1 (членове 84—107) и в част IV, дял II, глава 1 (членове 172—190) регистрация, одобряване, водене на дневник и регистри;

д) предвидените в част IV, дял I, глава 2 (членове 108—123) изисквания за проследимост на отглежданите сухоземни животни и на зародишните продукти.

2. Националните мерки, посочени в параграф 1 зачитат правилата, установени в настоящия регламент, и:

а) не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;

б) не са несъвместими с правилата, посочени в параграф 1.

ЧАСТ IX

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 270

Отмяна

1. Решения 78/642/ЕИО, 89/455/ЕИО и 90/678/ЕИО, както и директиви 79/110/ЕИО, 81/6/ЕИО, 90/423/ЕИО, 92/36/ЕИО и 98/99/ЕО се отменят.

2. Следните актове се отменят, считано от 21 април 2021 г.

— Директива 64/432/ЕИО,

— Директива 77/391/ЕИО,

— Директива 78/52/ЕИО,

— Директива 80/1095/ЕИО,

▼B

— Директива 82/894/ЕИО,

— Директива 88/407/ЕИО,

— Директива 89/556/ЕИО,

— Директива 90/429/ЕИО,

— Директива 91/68/ЕИО,

— Решение 91/666/ЕИО,

— Директива 92/35/ЕИО,

— Директива 92/65/ЕИО,

— Директива 92/66/ЕИО,

— Директива 92/118/ЕИО,

— Директива 92/119/ЕИО,

— Решение 95/410/ЕО,

— Директива 2000/75/ЕО,

— Решение 2000/258/ЕО,

— Директива 2001/89/ЕО,

— Директива 2002/60/ЕО,

— Директива 2002/99/ЕО,

— Директива 2003/85/ЕО,

— Регламент (ЕО) № 21/2004,

— Директива 2004/68/ЕО,

— Директива 2005/94/ЕО,

— Директива 2006/88/ЕО,

— Директива 2008/71/ЕО,

— Директива 2009/156/ЕО,

— Директива 2009/158/ЕО,

— Регламент (ЕС) № 576/2013.

Позоваванията на посочените отменени актове се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, посочена в приложение V към него.

Член 271

Преходни мерки във връзка с изменението на Регламент (ЕО) № 1760/2000 и отмяната на Регламент (ЕО) № 21/2004 и Директива 2008/71/ЕО

1. Без да се засягат член 270, параграф 2 и член 278 от настоящия регламент, членове 1—10 от Регламент (ЕО) № 1760/2000, Регламент (ЕО) № 21/2004 и Директива 2008/71/ЕО, както и актовете, приети въз основа на тях, продължават да се прилагат вместо съответстващите им членове от настоящия регламент до изтичането на три години след влизането в сила на настоящия регламент или до по-ранна дата, определена в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

▼B

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с по-ранната дата, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Тази дата е начална дата на прилагане на съответните правила, които предстои да бъдат приети съгласно делегираните актове, предвидени в член 109, параграф 2 и член 119 ►C1 , както и актовете за изпълнение, предвидени в член 120 от настоящия регламент. ◄

Член 272

Преходни мерки във връзка с отмяната на директиви 92/66/ЕИО, 2000/75/ЕО, 2001/89/ЕО, 2002/60/ЕО, 2003/85/ЕО и 2005/94/ЕО

1. Без да се засяга член 270, параграф 2 от настоящия регламент, директиви 92/66/ЕИО, 2000/75/ЕО, 2001/89/ЕО, 2002/60/ЕО, 2003/85/ЕО и 2005/94/ЕО, както и актовете, приети въз основа на тях, продължават да се прилагат вместо съответстващите им членове от настоящия регламент до изтичането на три години след влизането в сила на настоящия регламент или до по-ранна дата, която предстои да бъде определена в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с по-ранната дата, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Тази дата е начална дата на прилагане на съответните правила, които предстои да бъдат приети съгласно делегираните актове, предвидени в член 47, член 48, параграф 3, член 53, параграф 2, член 54, параграф 3, член 55, параграф 2 и член 58, параграф 2, член 63, член 64, параграф 4, член 67 и член 68, параграф 2 и член 70, параграф 3 от настоящия регламент.

Член 273

Изменения на Регламент (ЕО) № 2160/2003

В член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2160/2003 се добавят следните думи:

„Тези специални мерки включват мерки въз основа на разпоредбите, които се съдържат в Решение 95/410/ЕО в последната му версия преди отмяната му и решения 2003/644/ЕО (*) и 2004/235/ЕО на Комисията (**) във версиите им към момента на отмяната на Директива 90/539/ЕИО.

(*) Решение 2003/644/ЕО на Комисията от 8 септември 2003 г. за създаване на допълнителни гаранции по отношение на салмонела за пратки до Финландия и Швеция на птици за разплод и еднодневни пилета за въвеждане в стада на птици за разплод или стада на птици за доотглеждане (ОВ L 228, 12.9.2003 г., стр. 29).

(**) Решение 2004/235/ЕО на Комисията от 1 март 2004 г. относно определяне на допълнителни гаранции по отношение на салмонелата за пратките с кокошки носачки за Финландия и Швеция (ОВ L 72, 11.3.2004 г., стр. 86).“

▼B

Член 274

Преходни мерки, свързани с приемането на определени делегирани актове и актове за изпълнение

Без да се засяга началната дата на прилагане, предвидена в член 283 ►C1 , Комисията приема делегираните актове, посочени в член 31, параграф 5, първа алинея, член 32, параграф 2, член 39, член 41, параграф 3, член 54, параграф 3, член 55, параграф 2, член 58, параграф 2, член 64, параграф 4, член 67, член 68, параграф 2, член 74, параграф 4, член 77, параграф 2, член 97, параграф 2, член 122, параграф 1, член 131, параграф 1, член 132, параграф 2, член 135, член 137, параграф 2, член 146, параграф 1, член 149, параграф 4, член 154, параграф 1, член 162, параграф 3, член 163, параграф 5, член 166, параграф 3, член 169, параграф 5, член 181, параграф 2, член 185, параграф 5, член 213, параграф 1, член 216, параграф 4, член 221, параграф 1, член 222, параграф 3, член 224, параграф 3, член 234, параграф 2, член 239, параграф 2, както и ◄ актовете за изпълнение, посочени в членове 8 и 9, най-късно на 20 април 2019 г. В съответствие с член 283 тези делегирани актове и актове за изпълнение се прилагат от началната дата на прилагане, определена в същия член.

Член 275

Предварителен преглед и изменения на приложение II

Най-късно до 20 април 2019 г. Комисията прави преглед на списъка с болести, съдържащ се в приложение II. Ако прегледът показва, че прилагането на правилата, установени в настоящия регламент, налага изменение на приложение II чрез добавяне или заличаване на болести в съдържащия се в него списък, тези изменения се приемат от Комисията най-късно в срока, посочен в първо изречение от настоящия член.

Член 276

Преглед

Най-късно до 20 април 2019 г. Комисията прави преглед на съществуващото законодателство относно идентифицирането и регистрирането на отглеждани еднокопитни животни.

Комисията взема предвид резултатите от този преглед в рамките на прилагането на членове 118, 119 и 120.

Член 277

Преходни мерки във връзка с отмяната на Регламент (ЕС) № 576/2013 относно движението с нетърговска цел на домашни любимци

Без да се засяга член 270, параграф 2 от настоящия регламент, Регламент (ЕС) № 576/2013 продължава да се прилага до 21 април 2026 г. по отношение на движението на домашни любимци с нетърговска цел, вместо част VI от настоящия регламент.

▼B

Член 278

Изменения на Регламент (ЕО) № 1760/2000

Регламент (ЕО) № 1760/2000 се изменя, както следва:

1) Членове 1—10 се заличават.

2) Член 22 се заменя със следното:

„*Член 22*

1. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на настоящия регламент.

Предвиденият контрол не засяга друг вид контрол, който Комисията може да осъществява в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

Всякакви санкции, наложени от държавата членка на оператор или организация, които търгуват с говеждо месо, са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Независимо от параграф 1, когато операторите и организациите, които търгуват с говеждо месо, са етикетирали говеждото месо, без да спазят своите задължения, постановени в дял II, държавите членки, по целесъобразност и в съответствие с принципа на пропорционалност, изискват отстраняване на говеждото месо от пазара. В допълнение към санкциите, посочени в параграф 1, държавите членки могат:

а) в случай че въпросното месо отговаря на съответните ветеринарни и хигиенни правила, да разрешат това говеждо месо:

i) да бъде пуснато на пазара, след като е било правилно етикетирано в съответствие с изискванията на Съюза; или

ii) да бъде изпратено директно за преработка в продукти, различни от посочените в член 12, точка 1;

б) да наредят спирането на действието или оттеглянето на одобрението на съответните оператори и организации.

3. Експертите от Комисията, съвместно с компетентните органи:

а) проверяват дали държавите членки спазват изискванията на настоящия регламент;

б) извършват проверки на място, за да гарантират, че извършването на проверки става в съответствие с настоящия регламент.

4. Държава членка, на чиято територия се извършва проверка на място, оказва на експертите от Комисията всякаква подкрепа, която те може да поискат при изпълнението на своите задачи. Резултатите от извършените проверки се обсъждат с компетентния орган на съответната държава членка преди изготвянето и разпространението на окончателния доклад. Този доклад, когато е целесъобразно, съдържа препоръки към държавите членки за подобряване на съответствието с настоящия регламент.“

▼B

3) Член 22б се заменя със следното:

„Член 22б

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, параграф 6, член 14, параграф 4 и в член 15а, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 20 април 2016 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, параграф 6, член 14, параграф 4 и в член 15а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, параграф 6, член 14, параграф 4 и член 15а, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта до Европейския парламент и до Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

4) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

Процедура на комитет

1. За актовете за изпълнение, приети съгласно член 13, параграф 6 от настоящия регламент, Комисията се подпомага от Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (*).

Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

▼B

Когато становището на комитета трябва да бъде получено по писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на срока за даване на становище председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят такова искане.

_____

(*) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

Член 279

Съществуващи оператори и животновъдни обекти

1. Обектите и операторите, регистрирани или одобрени в съответствие с Директива 64/432/ЕИО, Директива 88/407/ЕИО, Директива 89/556/ЕИО, Директива 90/429/ЕИО, Директива 91/68/ЕИО, Директива 92/65/ЕИО, Регламент (ЕО) № 1760/2000, Регламент (ЕО) № 21/2004, Директива 2006/88/ЕО, Директива 2008/71/ЕО, Директива 2009/156/ЕО, Директива 2009/158/ЕО, преди началната дата на прилагане на настоящия регламент се считат за одобрени или регистрирани съгласно изискванията в съответствие с настоящия регламент и, като такива, за тях се прилагат съответните задължения, предвидени съгласно настоящия регламент.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата, необходими за осигуряването на плавен преход от съществуващите преди приемането на настоящия регламент правила, посочени в параграф 1 от настоящия член, по-специално за защита на придобитите права и оправданите правни очаквания на съответните физически и юридически лица.

Член 280

Съществуващи свободни от болест държави членки, зони и компартменти и съществуващи програми на държавите членки за ликвидиране и надзор

1. Държави членки и зони с одобрен статут на свободни от болест за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), за един или повече от съответните животински видове, в съответствие с Директива 64/432/ЕИО, Директива 92/65/ЕИО, Директива 2006/88/ЕО, Директива 2009/156/ЕО или Директива 2009/158/ЕО, се считат за притежаващи статут на свободни от болест в съответствие с настоящия регламент и, като такива, за тях се прилагат съответните задължения, предвидени съгласно настоящия регламент.

2. Държави членки и зони с одобрена програма за ликвидиране или надзор за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви б) и в), за един или повече от съответните животински видове, в съответствие с Директива 64/432/ЕИО, Директива 91/68/ЕИО, Директива 92/65/ЕИО, Директива 2006/88/ЕО,

▼B

Директива 2009/156/ЕО или Директива 2009/158/ЕО, се считат за разполагащи с одобрена програма за ликвидиране в съответствие с настоящия регламент и, като такива, за тях се прилагат съответните задължения, предвидени съгласно настоящия регламент.

3. Одобрени компартменти с одобрен статут на свободни от болест за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 9, параграф 1, букви а), б) и в), в съответствие с Директива 2005/94/ЕО и 2006/88/ЕО, се считат за притежаващи статут на свободни от болест съгласно член 37 от настоящия регламент и, като такива, за тях се прилагат съответните задължения, предвидени съгласно настоящия регламент.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 264 във връзка с правилата, необходими, за да се гарантира плавен преход от съществуващите преди приемането на настоящия регламент правила, посочени в параграфи 1, 2 и 3.

▼M1

_____

▼B

Член 282

Оценка

Комисията прави оценка на настоящия регламент и на делегираните актове, посочени в член 264, и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с резултатите от тази оценка не по-късно от 22 април 2026 г.

Член 283

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 21 април 2021 г., с изключение на член 270, параграф 1 и член 274, които се прилагат от датата на влизането му в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВИДОВЕ ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ

ЧАСТ А

Кучета (*Canis lupus familiaris*)

Котки (*Felis silvestris catus*)

Порове (*Mustela putorius furo*)

ЧАСТ Б

Безгръбначни (с изключение на пчели, мекотели, принадлежащи към тип *Mollusca* и ракообразни, принадлежащи към подтип *Crustacea*)

Декоративни водни животни

Земноводни

Влечуги

Птици: екземпляри от птичи видове, различни от домашни кокошки, пуйки, токачки, патици, гъски, пъдпъдъци, гълъби, фазани, яребици и щраусови птици (*Ratitae*).

Бозайници: гризачи и зайци, различни от предназначените за производство на храна.

▼**M2**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСЪК НА БОЛЕСТИ ПО ЖИВОТНИТЕ

— инфекция с вируса на чумата по говедата

— инфекция с вируса на треската от долината Рифт

— инфекция с *Brucella abortus*, *B. melitensis* и *B. suis*

— инфекция с комплекс *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* и *M. tuberculosis*)

— инфекция с вируса на бяс

— инфекция с вируса на болестта син език (серотипове 1—24)

— опаразитяване с *Echinococcus multilocularis*

— инфекция с вируса на епизоотичната хеморагична болест

— антракс

— сура (*Trypanosoma evansi*):

— болест ебола

— паратуберкулоза

— японски енцефалит

— западнонилска треска

— Ку-треска

— инфекция с вируса на заразния нодуларен дерматит

— инфекция с *Mycoplasma mycoides* subsp. *mycoides* SC (заразна плевропневмония по говедата)

— инфекциозен ринотрахеит по говедата/инфекциозен пустулозен вулвовагинит

— вирусна диария по говедата

— генитална кампилобактериоза по говедата

— трихомониаза

— ензоотична левкоза по говедата,

— шарка по овцете и шарка по козите

— инфекция с вируса на чумата по дребните преживни животни

— заразна плевропневмония по козите

— епидидимит по овцете (*Brucella ovis*)

— инфекция с *Burkholderia mallei* (сап)

— инфекция с вируса на артерита по конете

— инфекциозна анемия по конете

— дурин

— венецуелски енцефаломиелит по конете

— заразен метрит по конете

— енцефаломиелит по конете (източен и западен)

— инфекция с вируса на болестта на Ауески

— инфекция с вируса на репродуктивния и респираторен синдром при свинете

— инфекция с вируса на нюкасълската болест

— микоплазмоза по птиците (*Mycoplasma gallisepticum* и *M. meleagridis*)

▼**M2**

— инфекция със *Salmonella* Pullorum, *S.* Gallinarum и *S. arizonae*

— инфекция с вируси на нископатогенната инфлуенца по птиците

— хламидиоза по птиците

— опаразитяване с *Varroa* spp. (вароатоза)

— опаразитяване с *Aethina tumida* (малък кошерен бръмбар)

— американски гнилец

— опаразитяване с *Tropilaelaps* spp.

— инфекция с *Batrachochytrium salamandrivorans*

— епизоотична хематопоетична некроза

— вирусна хеморагична септицемия

— инфекциозна хематопоетична некроза

— инфекция с ISAV с генотип HPR-с делеции

— кой-херпесвирусна болест по шарана

— инфекция с *Mikrocytos mackini*

— инфекция с *Perkinsus marinus*

— инфекция с *Bonamia ostreae*

— инфекция с *Bonamia exitiosa*

— инфекция с *Marteilia refringens*

— инфекция с вируса на синдрома на Таура

— инфекция с вируса на Yellowhead

— инфекция с вируса на синдрома на бяло петнисто заболяване

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВИДОВЕ КОПИТНИ ЖИВОТНИ

Таксон		
Разред	Семейство	Род/вид
Perissodactyla (Нечифтокопитни)	*Equidae* (Еднокопитни)	*Equus* spp.
	Tapiridae (Тапирови)	*Tapirus* spp.
	Rhinoceritidae (Носорози)	*Ceratotherium* spp., *Dicerorhinus* spp., *Diceros* spp., *Rhinoceros* spp.
Artiodactyla (Чифтокопитни)	*Antilocapridae* (Вилороги)	*Antilocapra* spp.
	Bovidae (Кухороги)	*Addax ssp., Aepyceros ssp., Alcelaphus ssp., Ammelaphus ssp., Ammodorcas ssp., Ammotragus ssp., Antidorcas ssp., Antilope ssp., Arbitragus ssp., Beatragus ssp., Bison ssp., Bos ssp.(включително Bibos, Novibos, Poephagus), Boselaphus ssp., Bubalus ssp. (включително Anoa), Budorcas ssp., Capra ssp., Cephalophus ssp., Connochaetes ssp., Damaliscus ssp.(включително Beatragus), Dorcatragus ssp., Eudorcas ssp., Gazella ssp., Hemitragus ssp., Hippotragus ssp., Kobus ssp., Litocranius ssp. Madoqua ssp., Naemorhedus ssp. (включително Nemorhaedus and Capricornis), Nanger ssp., Neotragus ssp., Nilgiritragus ssp., Oreamnos ssp., Oreotragus ssp., Oryx ssp., Ourebia ssp., Ovibos ssp., Ovis ssp., Pantholops ssp., Philantomba ssp., Pelea ssp., Procapra ssp., Pseudois ssp., Pseudoryx ssp., Raphicerus ssp., Redunca ssp., Rupicapra ssp., Saiga ssp., Sigmoceros-Alecelaphus ssp., Strepticeros ssp., Sylvicapra ssp., Syncerus ssp., Taurotragus ssp., Tetracerus ssp., Tragelaphus ssp. (включително Boocerus).*
	Camelidae (Камили)	*Camelus* ssp., *Lama* ssp., *Vicugna* ssp.
	Cervidae (Еленови)	*Alces ssp., Axis-Hyelaphus ssp., Blastocerus ssp., Capreolus ssp., Cervus ssp., Dama ssp., Elaphodus ssp., Elaphurus ssp., Hippocamelus ssp., Hydropotes ssp., Mazama ssp., Megamuntiacus ssp., Muntiacus ssp., Odocoileus ssp., Ozotoceros ssp., Przewalskium ssp., Pudu ssp., Rangifer ssp., Rucervus ssp., Rusa ssp.*
	Giraffidae (Жирафови)	*Giraffa* spp., *Okapia* spp.
	Hippopotamidae (Хипопотамови)	*Hexaprotodon-Choeropsis* spp., *Hippopotamus* spp.,
	Moschidae (Кабаргови)	*Moschus* spp.
	Suidae	*Babyrousa ssp., Hylochoerus ssp., Phacochoerus ssp., Porcula ssp., Potamochoerus ssp., Sus ssp.,*
	Tayassuidae (Пекари)	*Catagonus* ssp., *Pecari-Tayassu* ssp.
	Tragulidae (Мишевидни елени)	*Hyemoschus* ssp., *Tragulus-Moschiola* ssp.
Proboscidea (Хоботни)	*Elephantidae*	*Elephas* ssp., *Loxodonta* ssp.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА ПРАВИЛАТА ЗА ПРОФИЛАКТИКА И КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФ 1, ПО ОТНОШЕНИЕ НА БОЛЕСТИ, ВКЛЮЧЕНИ В СПИСЪКА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 5.

Обхватът на настоящото приложение е да представи подробно критериите, които Комисията взема предвид при определяне на правилата за профилактика и контрол на болести, които да се прилагат към различните категории болести, включени в списъка в съответствие с член 5.

Процесът на категоризация ще отчита профила на болестта, степента на въздействие на болестта върху здравето на животните и общественото здраве, хуманното отношение към животните и икономиката, както и наличието, осъществимостта и ефективността на инструментите за диагностика и различните набори от мерки за профилактика и контрол, предвидени в настоящия регламент по отношение на болестта.

Раздел 1

Критерии за прилагане на правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква а)

Счита се, че болестите, към които се прилагат правилата за профилактика и контрол, посочени в член 9, параграф 1, буква а), имат най-сериозно въздействие върху здравето на животните, общественото здраве, икономическата, социалната или екологичната сфера в Съюза. Тези болести трябва да отговарят на следните критерии:

а) болестта:

i) не се среща на територията на Съюза;

ii) се среща само в извънредни случаи (неправомерно въвеждане); или

iii) се среща само на много ограничена част от територията на Съюза;

и

б) болестта е силно заразна; освен пряко и непряко предаване може да съществува и възможност за пренасяне по въздуха, водата или разпространяване чрез преносители. Болестта може да засегне много видове отглеждани и диви животни или един единствен вид отглеждани животни с икономическо значение и може да доведе до висока заболеваемост и до значителен процент на смъртност.

В допълнение към критериите, определени в букви а) и б), посочените болести трябва да отговарят на един или повече от следните критерии:

в) болестта има зоонозен потенциал със значителни последици за общественото здраве, включително крие опасност от епидемия или пандемия или значителни потенциални заплахи за безопасността на храните;

г) болестта има значително въздействие върху икономиката на Съюза, като води до значителни разходи, свързани главно с прякото ѝ въздействие върху здравето и продуктивността на животните;

д) болестта има значително въздействие върху една или повече от следните сфери:

i) обществото, по-специално с въздействие върху пазара на труда;

ii) хуманното отношение към животните, като причинява страдание сред голям брой животни;

▼B

iii) околната среда, поради прякото въздействие на болестта или поради мерките, предприети с цел контрол над нея;

iv) в дългосрочен план — биологичното разнообразие или защитата на застрашени видове или породи, включително евентуалното изчезване или дългосрочното увреждане на тези видове или породи.

Раздел 2

Критерии за прилагане на правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква б)

Болестите, за които се прилагат правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква б), се контролират във всички държави членки с цел да бъдат ликвидирани в целия Съюз.

Тези болести трябва да отговарят на следните критерии:

а) съответната болест е ендемична по своя характер и се среща на цялата или на част от територията на Съюза. Въпреки това няколко държави членки или зони от Съюза са свободни от болестта; и

б) болестта е умерено до силно заразна; освен пряко и непряко предаване може да съществува и възможност за пренасяне по въздуха, водата или разпространяване чрез преносители. Тя може да засегне един или много животински видове и може да доведе до висока заболеваемост с общо взето ниска смъртност.

В допълнение към критериите, определени в букви а) и б), посочените болести трябва да отговарят на един или повече от следните критерии:

в) болестта има зоонозен потенциал със значителни последици за общественото здраве, включително крие опасност от епидемия или значителни потенциални заплахи за безопасността на храните;

г) болестта има значително въздействие върху икономиката на Съюза, тъй като води до значителни разходи, свързани главно с прякото ѝ въздействие върху здравето и продуктивността на животните;

д) болестта има значително въздействие върху една или повече от следните сфери:

i) обществото, по-специално с въздействие върху пазара на труда;

ii) хуманното отношение към животните, като причинява страдание сред голям брой животни;

iii) околната среда, поради прякото въздействие на болестта или поради мерките, предприети с цел контрол над нея;

iv) в дългосрочен план — биологичното разнообразие или защитата на застрашени видове или породи, включително евентуалното изчезване или дългосрочното увреждане на тези видове или породи.

Болест, към която се прилагат мерките, посочени в член 9, параграф 1, буква а), и която не е била успешно и бързо ликвидирана в част от Съюза, като е получила ендемичен характер в тази част от Съюза, може да бъде обект на мерки за профилактика и контрол на болестта съгласно член 9, параграф 1, буква б) в тази част на Съюза.

Раздел 3

Критерии за прилагане на правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква в)

Болестите, за които се прилагат правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква в), са от значение за някои държави членки и са необходими мерки за предотвратяване на разпространението им към части на Съюза, които официално са свободни от болестта, или които имат програми за ликвидиране на тези болести от списъка.

▼B

Тези болести трябва да отговарят на следните критерии:

а) съответната болест е ендемична по своя характер и се среща при сухоземни животни на цялата или на част от територията на Съюза или при водни животни, няколко държави членки или зони от Съюза са свободни от болестта; и

б) i) при сухоземни животни болестта е умерено до силно заразна, главно чрез пряко и непряко предаване. Болестта засяга предимно един или множество животински видове, като обикновено не води до висока заболеваемост и процентът смъртност е незначителен или нулев. Често най-наблюдаваното въздействие е производствена загуба;

ii) при водни животни болестта е умерено до силно заразна, главно чрез пряко и непряко предаване. Болестта засяга един или много животински видове и може да доведе до висока заболеваемост, обикновено с ниска смъртност. Често най-наблюдаваното въздействие е производствена загуба.

В допълнение към критериите, определени в букви а) и б), посочените болести трябва да отговарят на един или повече от следните критерии:

в) болестта има зоонозен потенциал със значителни последици за общественото здраве или евентуални заплахи за безопасността на храните;

г) болестта има значително въздействие върху икономиката на части от Съюза, свързано главно с прякото ѝ въздействие върху някои видове производствени системи в животновъдството.

д) болестта има значително въздействие върху една или повече от следните сфери:

i) обществото, по-специално с въздействие върху пазара на труда;

ii) хуманното отношение към животните, като причинява страдание сред голям брой животни;

iii) околната среда, поради прякото въздействие на болестта или поради мерките, предприети с цел контрол над нея;

iv) в дългосрочен план — биологичното разнообразие или защитата на застрашени видове или породи, включително възможното изчезване или дългосрочното увреждане на тези видове или породи.

Раздел 4

Критерии за прилагане на правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква г)

Правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква г), се прилагат за болести, които отговарят на критериите, установени в раздели 1, 2 или 3, както и за други болести, които отговарят на критериите, установени в раздел 5, при които рискът, породен от болестта, може да бъде ефективно и пропорционално ограничен чрез мерки за движението на животни и продукти, за да се предотвратят или ограничат появата и разпространението ѝ.

Раздел 5

Критерии за прилагане на правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква д)

Правилата за профилактика и контрол на болестите, посочени в член 9, параграф 1, буква д), се прилагат за болести, които отговарят на критериите, установени в раздели 1, 2 или 3, както и за други болести, когато надзорът на болестта е необходим поради причини, свързани със здравето на животните, хуманното отношение към тях, човешкото здраве, икономиката, обществото или околната среда.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 270, ПАРАГРАФ 2

1. Директива 64/432/ЕИО

Директива 64/432/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части), член 21, член 153, параграф 3 и член 220, параграф 3
Член 3, параграф 1	Членове 124 и 126
Член 3, параграф 2	Член 124, параграф 2, член 126, параграф 1 и член 149, параграфи 3 и 4
Член 4, параграф 1	Член 126, параграф 1, буква в)
Член 4, параграфи 2 и 3	Член 125, параграфи 1 и 2
Член 5, параграф 1	Член 143, параграф 1, членове 145 и 146
Член 5, параграф 2	Член 149, параграфи 3 и 4
Член 5, параграф 2, буква а)	Член 147, буква а)
Член 5, параграф 2, буква б)	Член 144, параграф 1, буква б)
Член 5, параграф 3	—
Член 5, параграф 4	Член 153, параграфи 1 и 2
Член 5, параграф 5	Член 147, буква а)
Член 6	Членове 130, 131 и 132
Член 6а	—
Член 7	Член 126, параграф 1, буква в), член 132, член 134, буква а) и член 135
Член 8	Членове 18, 19 и 20, и член 23, буква а)
Член 9	Член 31, параграф 1, параграф 3, буква а) и параграф 5, членове 32, 33, и 36
Член 10	Член 31, параграф 2 и параграф 3, буква б), членове 32, 33 и 36
Член 11, параграф 1	Член 94, параграф 1, буква а), членове 97 и 98
Член 11, параграф 2	Членове 102, 106 и 107
Член 11, параграф 3	Членове 98 и 99
Член 11, параграф 4	Член 100
Член 11, параграфи 5 и 6	Член 97, параграф 1, буква г) и параграф 2, буква г)
Член 12, параграф 1	Член 125

▼B

Директива 64/432/ЕИО	Настоящият регламент
Член 12, параграф 2	Членове 104 и 106
Член 12, параграф 3	Член 125, параграф 1, букви а) и б)
Член 12, параграф 4	Член 143
Член 12, параграфи 5 и 6	—
Член 13, параграфи 1 и 2	Членове 90 и 92, член 93, буква в), членове 94, 97, 98, 99, 102, 106 и 107
Член 13, параграф 3	Член 100
Член 13, параграф 4	—
Член 13, параграфи 5 и 6	Член 101
Член 14, параграфи 1 и 2	—
Член 14, параграф 3, букви А и Б	—
Член 14, параграф 3, буква В	Член 109, параграф 1, букви а) и в)
Член 14, параграфи 4—6	—
Член 15, параграф 1	Член 268
Член 15, параграфи 2—4	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 17а	—
Член 18	Член 109, параграф 1, букви а) и в)
Член 19	—
Член 20	—

2. Директива 77/391/ЕИО

Директива 77/391/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2, параграф 1	Член 31, параграф 1
Член 2, параграф 2	Членове 32 и 33 и член 36, параграф 1
Член 2, параграф 3	Член 34
Член 2, параграф 4	Членове 36 и 41
Член 3, параграф 1	Член 31, параграф 1
Член 3, параграф 2	Членове 32 и 33 и член 36, параграф 1
Член 3, параграф 3	Член 34
Член 3, параграф 4	Членове 36 и 41
Член 4	Член 31, параграф 1, членове 32, 33, 34, 36 и 41
Член 5	—
Член 6	—
Член 7	—

▼B

Директива 77/391/ЕИО	Настоящият регламент
Член 8	—
Член 9	—
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	—
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	—

3. Директива 78/52/ЕИО

Директива 78/52/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3, параграф 1	Член 31, параграф 1 и член 32
Член 3, параграф 2	—
Член 3, параграф 3	—
Член 3, параграф 4	Член 31, параграф 1 и член 32
Член 4	Членове 32 и 35, член 102, параграфи 2 и 4 и член 112
Член 5	Членове 18, 46 и 47
Член 6, параграф 1	Членове 72—76
Член 6, параграф 2	Членове 77 и 78
Член 6, параграф 3	Членове 79 и 80
Член 7	Членове 79 и 80
Член 8	Членове 79 и 80
Член 9	Членове 79 и 80
Член 10	Членове 79 и 80
Член 11	Членове 79 и 80
Член 12	Членове 79 и 80
Член 13	Членове 18, 46 и 47
Член 14, параграф 1	Членове 72—76
Член 14, параграф 2	Членове 77 и 78
Член 14, параграф 3	Членове 79 и 80
Член 15	Членове 79 и 80
Член 16	Членове 79 и 80
Член 17	Членове 79 и 80
Член 18	Членове 79 и 80

▼B

Директива 78/52/ЕИО	Настоящият регламент
Член 19	Членове 79 и 80
Член 20	Членове 79 и 80
Член 21	—
Член 22	Членове 18, 19, 20, 46 и 47
Член 23	Членове 79 и 80
Член 24	Членове 79 и 80
Член 25	Членове 79 и 80
Член 26	Членове 79 и 80
Член 27	Член 124, параграф 1 и член 126, параграф 1, буква в)
Член 28	—
Член 29	—
Член 30	—

4. Директива 80/1095/ЕИО

Директива 80/1095/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	Член 31, параграф 1 и член 36
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 31, параграф 1 и член 35
Член 3а	Член 31, параграф 1 и член 35
Член 4	Членове 32, 33 и 35
Член 4а	Членове 32, 33 и 35
Член 5	—
Член 6	Член 31, параграф 1, буква б) и параграф 3 и член 32
Член 7	Членове 36, 39 и 40
Член 8	Членове 41 и 42
Член 9	—
Член 11	—
Член 12	—
Член 12а	—
Член 13	—

5. Директива 82/894/ЕИО

Директива 82/894/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 19, 21, 22 и 23
Член 4	Членове 19, 20, 21, 22 и 23
Член 5	Член 23

▼B

Директива 82/894/ЕИО	Настоящият регламент
Член 6	—
Член 7	—
Член 8	—

6. Директива 88/407/ЕИО

Директива 88/407/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 159 и 160
Член 4	Член 160
Член 5	Членове 94, 97, 100 и 101
Член 6, параграф 1	Членове 161 и 162
Член 6, параграфи 2, 3 и 4	Член 258
Член 8	Член 229, параграф 1, буква а) и член 230
Член 9	Член 229, параграф 1, буква б) и член 233
Член 10	Член 229, параграф 1, буква в) и членове 234 и 236
Член 11	Член 229, параграф 1, буква г) и членове 237 и 238
Член 12	Членове 260 — 262
Член 15	Членове 257—259
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—

7. Директива 89/556/ЕИО

Директива 89/556/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 159, 160 и 161
Член 5, параграф 1	Членове 94 и 97
Член 5, параграф 2	Член 101
Член 5, параграфи 2a и 3	Членове 97, 98 и 100
Член 6	Членове 161 и 162

▼B

Директива 89/556/ЕИО	Настоящият регламент
Член 7	Член 229, параграф 1, буква а) и член 230
Член 8	Член 229, параграф 1, буква б) и член 233
Член 9	Член 229, параграф 1, буква в), членове 234 и 236
Член 10	Член 229, параграф 1, буква г), членове 237 и 238
Член 11	Членове 260—262
Член 14	Членове 257—259
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	—
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—

8. Директива 90/429/ЕИО

Директива 90/429/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 159 и 160
Член 4	—
Член 5, параграф 1	Членове 94, 97, 98 и 100
Член 5, параграф 2	Член 101
Член 6, параграф 1	Членове 161 и 162
Член 6, параграф 2	Член 258
Член 7	Член 229, параграф 1, буква а) и член 230
Член 8	Член 229, параграф 1, буква б) и член 233
Член 9	Член 229, параграф 1, буква в), членове 234 и 236
Член 10	Член 229, параграф 1, буква г), членове 237 и 238
Член 11, параграф 1	Член 229
Член 11, параграфи 2 и 3	Член 260
Член 12	Член 237
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	Членове 257—262

▼B

Директива 90/429/ЕИО	Настоящият регламент
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	—
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—

9. Директива 91/68/ЕИО

Директива 91/68/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части), член 21, член 153, параграф 3 и член 220, параграф 3
Член 3, параграфи 1, 2, 3 и 5	Член 126, параграф 1, буква б) и членове 130 и 131
Член 3, параграф 4	Член 139
Член 4, параграф 1	Член 124, параграф 2, буква б), член 126, параграф 1, членове 130 и 131, член 149, параграф 3 и параграф 4, букви а) и б)
Член 4, параграф 2	Член 128
Член 4, параграф 3	Член 131
Член 4а	Членове 130 и 131
Член 4б, параграфи 1 и 2	Членове 130 и 131
Член 4б, параграф 3	Член 126, параграф 2
Член 4б, параграф 4	Член 133
Член 4б, параграф 5	Член 132
Член 4б, параграф 6	Член 124, параграф 1, член 125 и член 126, параграф 1, буква б)
Член 4в, параграфи 1 и 2	Членове 130 и 131
Член 4в, параграф 3	Членове 133 и 135
Член 5	Член 131
Член 6	Членове 131 и член 145, параграф 1, буква д)
Член 7, параграфи 1—3	Членове 31, 32, 33 и 35
Член 7, параграф 4	—
Член 8, параграфи 1—3	Членове 36, 39 и 40
Член 8, параграф 4	—
Член 8а, параграф 1	Член 94, параграф 1, буква а) и членове 97, 98 и 134

▼B

Директива 91/68/ЕИО	Настоящият регламент
Член 8а, параграф 2	Членове 102 и 106
Член 8а, параграф 3	Членове 98, 99 и 101
Член 8а, параграф 4	Член 100
Член 8а, параграф 5	Член 97, параграф 1, буква г) и параграф 2, буква г)
Член 8б, параграф 1	Членове 84, 90 и 92, член 93, буква в), член 94, параграф 1, буква а), членове 97, 98, 102, 105 и 134
Член 8б, параграф 2	Член 94, параграф 1, буква а) и членове 97 и 98
Член 8б, параграф 3	Член 100
Член 8б, параграф 4	—
Член8в, параграф 1	Членове 87 и 125
Член8в, параграф 2	Член 104
Член8в, параграф 3	Член 125, параграф 1, буква а) и член 126, параграф 1, буква б)
Член 8в, параграфи 4 и 5	—
Член 9, параграфи 1—4	Членове 143, 145, 146, 147, 148, 149 и 153
Член 9, параграф 7	Член 153
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	Член 144, буква б)
Член 14	—
Член 15	—
Член 17	—
Член 18	—

10. Решение 91/666/ЕИО

Решение 91/666/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	Член 48, параграфи 1 — 3
Член 2	—
Член 3	Член 48
Член 4	Членове 48, 49 и 50
Член 5	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 6	Член 16 и член 48, параграф 2, буква в) и параграф 3, буква б)
Член 7	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 8	—

▼B

Решение 91/666/ЕИО	Настоящият регламент
Член 9	—
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	—

11. Директива 92/35/ЕИО

Директива 92/35/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 18
Член 4	Членове 53—57 и 59
Член 5	Членове 46 и 47
Член 6	Членове 60 — 68
Член 7, параграф 1	Член 57
Член 7, параграф 2	Член 43, параграф 2, буква г)
Член 8	Член 64
Член 9	Членове 65, 66 и 67
Член 10	Членове 65, 66 и 67
Член 11	Членове 67 и 68
Член 12	Член 71, параграф 1
Член 13	Член 65, параграф 2
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	Членове 43 и 44
Член 18	—
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—

12. Директива 92/65/ЕИО

Директива 92/65/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 170, 171 и 269
Член 4	Членове 124, 126, 18, 31 и 84, член 93, буква а) и член 151

▼B

Директива 92/65/ЕИО	Настоящият регламент
Член 5	Членове 95, 97, 136, 137, 143, 144 и 149
Член 6, точка А	Членове 124, 126, 130, 131, 137, 140 и 143—146
Член 6, точка Б	—
Член 7, точка А	Членове 124, 126, 130, 131, 137, 140 и 143—146
Член 7, точка Б	—
Член 8	Членове 124, 126, 136 и 143—146
Член 9	Членове 124, 126, 136 и 143—146
Член 10, параграфи 1—4	Членове 124, 126, 136 и 143—146
Член 10, параграфи 5—7	—
Член 10a	—
Член 11, параграф 1	Член 157
Член 11, параграфи 2 и 3	Членове 157, 159, 160 и 143—146
Член 11, параграф 4	Членове 97 и 101
Член 11, параграф 5	Член 164
Член 12, параграф 1	—
Член 12, параграф 2	Членове 257—259
Член 12, параграф 3	Членове 84, 90 и 92, член 93, буква в) и членове 102 и 106
Член 12, параграф 4	Членове 143—149 и 152—154
Член 12, параграф 5	—
Член 12, параграф 6	Член 268
Член 13, параграф 1	Членове 136, 143—149 и 151
Член 13, параграф 2	Членове 95, 97 и 98—101
Член 14	Членове 31, 32 и 33
Член 15	Членове 36, 39, 40 и 41
Член 16	Член 229, параграф 1 и член 234, параграф 1
Член 17, параграф 1	Член 229, параграф 1
Член 17, параграф 2	Член 229, параграф 1, буква а) и членове 230 и 233
Член 17, параграф 3	Членове 230, 233 и 234
Член 17, параграф 4	Член 230
Член 17, параграфи 5 и 6	—
Член 18, параграф 1, първи ред	Член 237

▼B

Директива 92/65/ЕИО	Настоящият регламент
Член 18, параграф 1, втори — четвърти ред	—
Член 18, параграф 2	Член 234, параграф 3
Член 19	Членове 234 и 239
Член 20	Член 229, параграф 2 и членове 260—262
Член 21	Членове 144 и 146, член 162, параграфи 4 и 5 и членове 209, 211 и 213
Член 22	—
Член 23	Членове 140 и 205
Член 24	Член 229, параграф 1, буква г), член 237 и член 239, параграф 2
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	—
Член 28	—
Член 29	—
Член 30	—

13. Директива 92/66/ЕИО

Директива 92/66/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 18
Член 4	Членове 53—56 и член 59
Член 5	Членове 60—63
Член 6	Член 63
Член 7	Член 57 и член 43, параграф 2, буква г)
Член 8	Членове 55 и 56
Член 9, параграф 1	Член 64
Член 9, параграфи 2—7	Членове 65—68
Член 10	Членове 65, 66 и 67
Член 11	Член 67, буква б, член 68, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква а)
Член 12	Член 54, член 61, параграф 1, буква з) и член 63, буква в)
Член 13	Член 65, параграф 2
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	Членове 46, 47 и 69

▼B

Директива 92/66/ЕИО	Настоящият регламент
Член 17	Член 47
Член 18	Член 65, параграф 1, буква д), член 67, буква а) и член 69
Член 19, параграфи 1—3	Членове 53—56 и член 59
Член 19, параграф 4	Членове 57 и 60—63
Член 19, параграф 5	Член 71, параграф 2
Член 20	—
Член 21	Членове 43 и 44
Член 22	—
Член 23	—
Член 24	—
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	—

14. Директива 92/118/ЕИО

Директива 92/118/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 166 и 222, член 227, буква в), подточка iv) и член 228
Член 4, параграф 1	Членове 166 и 222 и член 227, буква в), подточка iv) и член 228
Член 4, параграф 2	—
Член 5	Членове 166 и 222
Член 6	Член 16, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква б)
Член 7, параграф 1	—
Член 7, параграф 2	Членове 257—259
Член 7, параграфи 3 и 4	—
Член 7, параграф 5	Член 268
Член 8	—
Член 9	Членове 229 и 234
Член 10, параграфи 1—4 и 6	Членове 229, 234, 237 и 239
Член 10, параграф 5	—
Член 11	Член 239, параграф 2, буква в), подточка ii)
Член 12	—
Член 13	Член 239, параграф 2, буква в), подточка i)

▼B

Директива 92/118/ЕИО	Настоящият регламент
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	Член 239, параграф 2, буква в), подточка v)
Член 17	—
Член 18	—
Член 19	—
Член 20	—

15. Директива 92/119/ЕО

Директива 92/119/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 18
Член 4	Членове 53—57 и 59
Член 5	Членове 60—63
Член 6	Член 70 и член 71, параграф 2
Член 7	Член 63
Член 8	Член 57 и член 43, параграф 2, буква г)
Член 9	Членове 55 и 57
Член 10	Член 64 и член 71, параграф 3
Член 11	Членове 65—68 и член 71, параграф 2
Член 12	Членове 65—68 и член 71, параграф 2
Член 13	Член 67, буква а)
Член 14	Член 65, параграф 2 и член 71, параграфи 1 и 3
Член 15	—
Член 16	Член 63, буква б, член 67, буква б), член 68, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква а)
Член 17	—
Член 18	—
Член 19	Членове 46, 47 и 69
Член 20	Членове 43 и 44
Член 21	—
Член 22	—
Член 23	—
Член 24	—

▼B

Директива 92/119/ЕО	Настоящият регламент
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	—
Член 28	—

16. Решение 95/410/ЕО

Решение 95/410/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	Членове 130—132 и 273
Член 2	Член 131, параграф 1, буква в)
Член 3	Членове 143, 145 и 146
Член 4	—
Член 5	—
Член 6	—

17. Директива 2000/75/ЕО

Директива 2000/75/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 18
Член 4, параграфи 1 и 2	Членове 54 и 55
Член 4, параграф 3	Член 53
Член 4, параграф 4	Член 56
Член 4, параграф 5	Член 70
Член 4, параграф 6	Член 59
Член 5	Членове 46 и 47
Член 6	Членове 60—64, член 71, параграф 2 и член 69
Член 7	Член 57
Член 8	Членове 64, 68 и член 71, параграф 3
Член 9	Членове 65,67 и 69 и член 71, параграф 3
Член 10, параграф 1	Членове 65 и 67
Член 10, параграф 2	Членове 46 и 47
Член 11	—
Член 12	Член 71, параграф 3
Член 13	Член 71, параграф 1
Член 14	Член 65, параграф 2

▼B

Директива 2000/75/ЕО	Настоящият регламент
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	Членове 43 и 44
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—
Член 23	—

18. Регламент (ЕО) № 1760/2000

Регламент (ЕО) № 1760/2000	Настоящият регламент
Член 1	Член 108
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 108, параграф 3 и член 111
Член 4	Член 112, буква а) и членове 118, 119 и 120
Член 4а	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 4б	Член 118, параграф 2, буква д)
Член 4в	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 4г	Член 118, параграф 1, буква а)
Член 5	Член 109, параграф 1, буква а) и член 118, параграф 1, буква б)
Член 6	Член 110, параграф 1, буква б), член 112, буква б) и член 118, параграф 1, буква в)
Член 6а	Член 110, параграф 2
Член 7, параграф 1	Членове 102, 106 и 107 и член 112, буква г)
Член 7, параграф 2	Член 118, параграф 2, буква а)
Член 7, параграфи 3 и 4	Член 102, параграф 3
Член 7, параграф 5	Член 102, параграф 4
Член 7, параграф 6	Член 106
Член 9а	Член 11 и член 13, параграф 2
Член 10, букви а)—в)	Членове 118, 119 и 120
Член 10, букви г) и д)	—
Член 10, буква е)	Член 270
Член 11	—
Член 12	—

▼B

Регламент (ЕО) № 1760/2000	Настоящият регламент
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	—
Член 15а	—
Член 22	—
Член 22а	—
Член 22б	—
Член 23	—
Член 23а	—
Член 23б	—
Член 24	—
Член 25	—

19. Директива 2001/89/ЕО

Директива 2001/89/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 18, 19, 20 и 23
Член 4	Членове 54—56 и член 59
Член 5	Членове 60—63 и член 71, параграфи 2 и 3
Член 6	Членове 63 и 71
Член 7	Членове 62 и 63, член 65, параграф 1, буква б) и член 67
Член 8	Член 57
Член 9	Член 64
Член 10	Членове 65—68
Член 11	Членове 65—68
Член 12	Член 61, параграф 1, буква е), член 63, буква б), член 65, параграф 1, буква е), член 67, буква б) и член 68, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква а)
Член 13	Член 61, параграф 3, член 63, буква г) и член 68, параграф 2, букви а) и в)
Член 14	Членове 62 и 63
Член 15	Член 70
Член 16	Член 70 и членове 31—35

▼B

Директива 2001/89/ЕО	Настоящият регламент
Член 17	Член 16, член 17, параграф 2, член 54, параграфи 2 и 3, член 58, параграф 2, член 61, параграф 1, букви ж) и з), член 63, буква в), член 65, параграф 1, буква б) и член 67, буква в)
Член 18	Членове 16, 46, 47, 48 и 52
Член 19	Член 65, параграф 1, буква д), членове 67 и 69
Член 20	Член 70
Член 21	—
Член 22	Членове 43 и 44
Член 23	Член 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 24	—
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	—
Член 28	—
Член 29	—
Член 30	—
Член 31	—
Член 32	—

20. Директива 2002/60/ЕО

Директива 2002/60/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 18, 19, 20 и 23
Член 4	Членове 54—56 и член 59
Член 5	Членове 60—63 и член 71, параграфи 2 и 3
Член 6	Членове 63 и 71
Член 7	Членове 62 и 63
Член 8	Член 57
Член 9	Член 64
Член 10	Членове 65 — 68
Член 11	Членове 65 —68
Член 12	Член 61, параграф 1, буква е), член 63, буква б), член 65, параграф 1, буква е), член 67, буква б) и член 68, параграф 1, буква б)

▼B

Директива 2002/60/ЕО	Настоящият регламент
Член 13	Член 61, параграф 3, член 63, буква г) и член 68, параграф 2, букви а) и в)
Член 14	Членове 62 и 63
Член 15	Член 70
Член 16	Член 70 и членове 31—35
Член 17, параграф 1	Член 61, параграф 1. буква е), член 63, член 65, параграф 1, букви е) и и) и член 67, букви а) и г)
Член 17, параграфи 2 и 3	Член 71, параграфи 2 и 3
Член 18	Член 16, член 17, параграф 2, член 54, параграфи 2 и 3, член 58, параграф 2, член 65, параграф 1, букви ж) и з), член 63, буква в), член 65, параграф 1, буква б) и член 67, буква в)
Член 19	Членове 16, 46 и 47
Член 20	—
Член 21	Членове 43 и 44
Член 22	Член 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 23	—
Член 24	—
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	—
Член 28	—
Член 29	—
Член 30	—

21. Директива 2002/99/ЕО

Директива 2002/99/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 166 и 222 и член 227, буква в), подточка iv)
Член 4	Член 65, параграф 1, букви в), г), ж), з), и и), членове 67, 166 и 222, член 227, буква в), подточка iv) и член 228, параграф 1
Член 5	Членове 167, 168, 223 и 224 и член 227, буква г), подточка iii)
Член 6	—

▼B

Директива 2002/99/ЕО	Настоящият регламент
Член 7	Член 234, параграфи 1 и 2
Член 8	Членове 230, 231 и 232
Член 9	Членове 237 и 238
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	—
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	—

22. Директива 2003/85/ЕО

Директива 2003/85/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 18, 19, 20 и 23
Член 4	Членове 54—56
Член 5	Член 55, параграф 1, букви г) и д) и параграф 2
Член 6	Член 55, параграф 1, буква е), подточка i) и параграф 2, член 56, буква б)
Член 7	Член 55, параграф 1, буква е), подточка ii)
Член 8	Член 55, параграф 1, буква е) и параграф 2
Член 9	Член 59
Член 10	Членове 60, 61 и 63
Член 11	Член 61, параграф 1, буква е), член 63, буква б), член 65, параграф 1, буква е),член 67, буква б) и член 68, параграф 1, буква б)
Член 12	Член 65, параграф 1, букви г), з) и и), член 67
Член 13	Член 57
Член 14	Членове 61—63
Член 15	Членове 61—63, член 70 и член 71, параграф 2
Член 16	Членове 61, 62 и 63
Член 17	Член 71
Член 18	Членове 61 и 63

▼B

Директива 2003/85/ЕО	Настоящият регламент
Член 19	Членове 62 и 63
Член 20	Член 71
Член 21	Член 43, параграф 2, буква г), член 64, член 65, параграф 1, букви г), з) и и) и параграф 2 и член 67
Член 22	Членове 65—67
Член 23	Членове 65—67
Член 24	Член 67 и член 71, параграф 1
Член 25	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка i), букви ж), з) и и) и член 67
Член 26	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка i), букви ж), з) и и) и членове 67 и 166
Член 27	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка i), букви ж), з) и и) и членове 67 и 166
Член 28	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточка iii) и член 67
Член 29	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточка ii) и член 67
Член 30	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточки ii) и iii) и член 67
Член 31	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточка ii) и член 67
Член 32	Член 65, параграф 1, букви в) и г) и член 67
Член 33	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточка ii) и член 67
Член 34	Член 67, член 143, параграф 2, член 161, параграф 2 и член 167, параграф 1, буква б)
Член 35	Член 71, параграфи 1 и 2
Член 36	Член 68
Член 37	Членове 65—67
Член 38	Членове 65—67
Член 39	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка i), букви ж), з) и и) и членове 67 и 166
Член 40	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка i), букви ж), з) и и) и членове 67 и 166
Член 41	Член 65, параграф 1, буква в) и буква г), подточка ii) и член 67
Член 42	Член 65, параграф 1, букви в) и г) и член 67

▼B

Директива 2003/85/ЕО	Настоящият регламент
Член 43	Член 71
Член 44	Член 68
Член 45	Членове 64, 67 и 71
Член 46	Членове 65 и 67
Член 47	Член 65, параграф 1, буква з) и член 67
Член 48	Член 66
Член 49	Членове 16, 46 и 47
Член 50	Членове 46, 47 и 69
Член 51	Членове 47 и 69
Член 52	Членове 46 и 47
Член 53	Членове 46 и 47
Член 54	Членове 47, 65 и 67 и член 69, параграфи 2 и 3
Член 55	Членове 47, 65 и 67 и член 69, параграфи 2 и 3
Член 56	Член 47, член 67, буква в), член 68, параграф 1, буква в) и член 69, параграфи 2 и 3
Член 57	Член 47, член 67, буква в), член 68, параграф 1, буква в) и член 69, параграфи 2 и 3
Член 58	Член 68
Член 59	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 60	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 61	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 62	Член 68
Член 63	Член 143, параграф 2, член 161, параграф 2 и член 167, параграф 1, буква б)
Член 64	Член 65, параграф 1, буква в), член 67, член 69, параграф 3 и член 131
Член 65	Член 16
Член 66	—
Член 67	—
Член 68	—
Член 69	—
Член 70	Член 16

▼B

Директива 2003/85/ЕО	Настоящият регламент
Член 71	Член, 54, параграфи 2 и 3, член 58, параграф 2, член 61, параграф 1, букви ж) и з), член 63, буква в), член 65, параграф 1, буква б), член 67, буква в) и член 68, параграф 1, буква в) и параграф 2, буква б)
Член 72	Член 43
Член 73	Член 45
Член 74	Член 43, параграф 2, буква г)
Член 75	Член 44
Член 76	Член 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 77	Член 44
Член 78	Член 43, параграф 2, буква г)
Член 79	Член 52
Член 80	Членове 48 и 51
Член 81	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 82	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 83	Член 49
Член 84	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 85	Членове 70 и 71
Член 86	Член 268
Член 87	—
Член 88	Член 71, параграф 3
Член 89	—
Член 90	—
Член 91	—
Член 92	—
Член 93	—
Член 94	—
Член 95	—

23. Регламент (ЕО) № 21/2004

Регламент (ЕО) № 21/2004	Настоящият регламент
Член 1	Член 108
Член 2	Член 4 (части)
Член 3, параграф 1	Член 108, параграф 3
Член 3, параграф 2	Член 111
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 113, буква а) и членове 118, 119 и 120
Член 4, параграф 3	Член 118, параграф 2, буква а)

▼B

Регламент (ЕО) № 21/2004	Настоящият регламент
Член 4, параграф 4	Член 118, параграф 2, буква д)
Член 4, параграфи 4—7	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 4, параграф 8	Член 111
Член 4, параграф 9	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 5	Членове 102, 106, 107 и 111
Член 6	Член 111, буква б), член 113, параграф 1, буква б) и параграф 2, член 118, параграф 1, буква б), подточка ii), член 119 и член 120, параграф 2, буква г)
Член 7	Член 101
Член 8, параграф 1	Член 109, параграф 1, буква б) и член 118, параграф 1, буква б)
Член 8, параграф 2	Член 113, параграф 1, буква в)
Член 8, параграфи 3—5	Член 109 и член 118, параграф 1, буква б)
Член 9	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 10, параграф 1	—
Член 10, параграф 2	Член 120, параграф 2, буква в)
Член 11	Член 11 и член 13, параграф 2
Член 12, параграф 1	—
Член 12, параграф 2	Член 268
Член 12, параграфи 4—7	—
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	—

24. Директива 2004/68/ЕО

Директива 2004/68/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3, параграф 1	Член 229, параграф 1, буква а) и член 231
Член 3, параграф 2	Член 232, параграф 1
Член 4	Член 230, параграф 1
Член 5	Член 230, параграфи 1 и 3 и член 231
Член 6	Членове 234 и 235

▼B

Директива 2004/68/ЕО	Настоящият регламент
Член 7	Член 229, параграф 2, член 234, параграф 2, буква а), член 235 и член 238, параграф 1, буква д)
Член 8	Член 234, член 237, параграф 4, буква а) и член 239, параграф 2, буква а)
Член 9	Член 234, параграф 2, член 235 и член 237, параграф 4, буква а)
Член 10	Член 234, параграф 2, член 235 и член 237, параграф 4, буква а)
Член 11	Член 229, параграф 1, буква г), членове 237 и 238
Член 12	—
Член 13	—
Член 14	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	—
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—

25. Директива 2005/94/ЕО

Директива 2005/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Член 10
Член 4	Членове 26, 28 и 29
Член 5	Членове 18, 19, 20 и 23
Член 6	Член 57
Член 7	Членове 54—56
Член 8	Член 55, параграф 2
Член 9	Член 59
Член 10	Член 55, член 1, букви д) и е) и член 56
Член 11	Членове 61 и 63
Член 12	Членове 63 и 71
Член 13	Членове 61 и 63
Член 14	Член 63, буква а)
Член 15	Член 62 и член 63, буква д)
Член 16	Член 64

▼B

Директива 2005/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 17	Членове 65—67
Член 18	Член 65, параграф 1, букви а) и б) и член 67
Член 19	Членове 65—67
Член 20	Член 65, параграф 1, буква г), подточка ii) и член 67
Член 21	Член 65, параграф 1, букви в) и и) и член 67
Член 22	Член 65, параграф 1, букви в) и и) и член 67
Член 23	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 24	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 25	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 26	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 27	Член 65, параграф 1, буква г), подточка ii) и член 67
Член 28	Член 65, параграф 1, буква е) и член 67, буква б)
Член 29	Член 68
Член 30	Членове 65—67
Член 31	Член 68
Член 32	Членове 65 и 67 и член 71, параграфи 2 и 3
Член 33	Член 67 и член 71, параграф 3
Член 34	Член 71
Член 35	Членове 54 и 61
Член 36	Членове 61—63
Член 37	Членове 61—63
Член 38	Членове 61, 63, 65 и 67
Член 39	Членове 61, 63 и член 71, параграф 2
Член 40	Член 61, 63 и 71
Член 41	Членове 61, 63 и член 71, параграфи 2 и 3
Член 42	Член 62 и член 63, буква д)
Член 43	Член 64
Член 44	Членове 65 и 67
Член 45	Член 68
Член 46	Член 64, параграф 4, член 67 и член 71, параграфи 2 и 3

▼B

Директива 2005/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 47	Членове 54, 55, 61, 63 и 71
Член 48	Член 68, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква а)
Член 49	Член 61, параграф 3 и член 68
Член 50	Член 16, член 54, параграф 2, букви б) и в) и параграф 3, член 58, параграф 2, член 61, параграф 1, букви ж) и з), член 63, буква в), член 65, параграф 1, букви б), член 67, буква в) и член 68, параграф 1, буква в) и параграф 2, буква б)
Член 51	—
Член 52	Членове 46 и 47
Член 53	Член 69
Член 54	Член 47, член 65, параграф 1, буква д), членове 67 и 69 и член 71, параграф 3
Член 55	Член 47, член 65, параграф 1, буква д), членове 67 и 69 и член 71, параграф 3
Член 56	Членове 46 и 47
Член 57	Член 47
Член 58	Членове 48 — 50
Член 59	Член 52
Член 60	—
Член 61	Член 268
Член 62	Членове 43 и 44
Член 63	—
Член 64	—
Член 65	—
Член 66	—
Член 67	—
Член 68	—
Член 69	—

26. Директива 2006/88/ЕО

Директива 2006/88/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 2 и член 3, параграф 2
Член 3	Член 4 (части)
Член 4, параграф 1	Членове 172, 173, 176 и 177
Член 4, параграф 2	Член 179
Член 4, параграф 3	Член 185, параграф 2

▼B

Директива 2006/88/ЕО	Настоящият регламент
Член 4, параграф 4	Членове 172, 173, 174 и 175
Член 4, параграф 5	—
Член 5	Член 181
Член 6	Член 185
Член 7	—
Член 8	Членове 186, 187, 188 и 189
Член 9	Член 181, параграф 1, буква а), подточка i) и параграфи 2 и 3
Член 10	Член 181, параграф 1, буква а), подточка ii) и параграфи 2 и 3
Член 11	Членове 191 и 204
Член 12	Член 191
Член 13	Член 192
Член 14, параграфи 1 и 2	Членове 208 и 211
Член 14, параграфи 3 и 4	Членове 219 и 220
Член 15, параграфи 1 и 2	Членове 196 и 197
Член 15, параграф 3	Член 193
Член 15, параграф 4	Членове 196, 197 и 199
Член 16	Член 197
Член 17	Член 197
Член 18	Членове 201 и 202
Член 19	Членове 201 и 202
Член 20	Член 200
Член 21	Членове 200, 203, 205 и 226
Член 22	Член 229, параграф 1, буква а)
Член 23	Членове 230 и 231
Член 24	Член 229, параграф 1, буква г) и член 237
Член 25	Членове 234, 237 и 238
Член 26	Член 18
Член 27	Членове 19 и 20
Член 28	Членове 53—55 и членове 72—74
Член 29	Член 57 и член 77, параграф 1, буква б)
Член 30	Членове 59 и 78
Член 31	—
Член 32	Членове 60, 61, 62 и 64
Член 33	Членове 65—67
Член 34	Член 61, параграф 1, букви б) и в) и член 63
Член 35	Член 61, параграф 3 и член 63

▼B

Директива 2006/88/ЕО	Настоящият регламент
Член 36	—
Член 37	Член 68
Член 38	Членове 77 и 79 и член 80, параграф 3
Член 39	Членове 79 и 80
Член 40	Член 81
Член 41	Член 257, параграф 1, букви б) и в)
Член 42	Член 71, параграф 3
Член 43	Член 226
Член 44	Членове 27, 28, 31 и 32
Член 45	Член 33
Член 46	Член 31, параграф 2
Член 47	Членове 43 и 44
Член 48	Членове 46 и 47
Член 49	Член 36
Член 50	Членове 36 и 37
Член 51	Член 38
Член 52	Член 41
Член 53	Член 42
Член 54	—
Член 55	—
Член 56	—
Член 57, буква а)	—
Член 57, буква б)	Член 54, параграф 2, буква в) и параграф 3, член 58, член 61, параграф 1, букви ж) и з), член 63, буква в), член 67, параграф 1, букви б) и в)
Член 57, буква в)	—
Член 58	—
Член 59	Член 38 и член 185 (части)
Член 60	Член 268
Член 61	—
Член 62	—
Член 63	—
Член 64	—
Член 65	—
Член 66	—
Член 67	—

▼B

27. Директива 2008/71/ЕО

Директива 2008/71/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3, параграф 1	Членове 101 и 111
Член 3, параграф 2	Член 118, параграф 2 и член 119
Член 4, параграф 1	Членове 102, 107 и 119
Член 4, параграф 2	Член 102, параграф 3
Член 5, параграф 1	Член 115, буква а), член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а) и член 120
Член 5, параграф 2	Член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а)
Член 6, параграф 1	Член 115, буква а), член 118, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а) и член 120
Член 6, параграф 2	—
Член 7	Член 109, параграф 1, буква в) и параграф 2
Член 8	Член 118, параграф 1, буква д)
Член 9	Член 268
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	—
Член 13	—

28. Директива 2009/156/ЕО

Директива 2009/156/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	Членове 126 и 139
Член 4, параграф 1	Член 130 и член 149, параграф 3
Член 4, параграф 2	Членове 130 и 131
Член 4, параграф 3	Член 128
Член 4, параграф 4	Членове 114, 118 и 120
Член 4, параграф 5	Член 126, параграф 1, буква б) и членове 130 и 131
Член 4, параграф 6	Членове 31—35
Член 5	Членове 130 и 131
Член 6	Членове 130, 131 и член 144, параграф 1, буква б)

▼B

Директива 2009/156/ЕО	Настоящият регламент
Член 7, параграф 1	Член 126, параграф 2 и член 133
Член 7, параграф 2	Членове 131 и 132
Член 7, параграф 3	Членове 130, 131 и 132
Член 8	Член 114, параграф 1, буква в), членове 118, 120 и 143—146
Член 9	Членове 257—259 (части)
Член 10	—
Член 11	—
Член 12, параграфи 1, 2 и 3	Член 229, параграф 1, буква а) и членове 230 и 231
Член 12, параграф 4	Член 234
Член 12, параграф 5	—
Член 13	Членове 234 и 235
Член 14	Член 234
Член 15	Член 234
Член 16	Членове 234, 235 и 237
Член 17	Член 234
Член 18	—
Член 19, букви а)—в)	Членове 234—239
Член 19, буква г)	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—
Член 23	—
Член 24	—

29. Директива 2009/158/ЕО

Директива 2009/158/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 4 (части)
Член 3	—
Член 4	—
Член 5	Членове 126, 130, 131, 159 и 160
Член 6	Членове 124, 126 и 159
Член 7	Член 101
Член 8	Членове 159 и 160
Член 9	Членове 130 и 131
Член 10	Членове 130 и 131 и член 149, параграфи 3 и 4

▼B

Директива 2009/158/ЕО	Настоящият регламент
Член 11	Членове 130 и 131 и член 149, параграфи 3 и 4
Член 12	Членове 130 и 131
Член 13	Членове 131 и 273
Член 14	Член 131
Член 15, параграф 1, буква а)	Членове 159 и 160
Член 15, параграф 1, букви б)—г)	Членове 130 и 131
Член 15, параграф 2	Членове 31—35 и член 36, параграф 3
Член 15, параграф 3	Член 42
Член 16	Членове 31—35
Член 17	Членове 36, 39 и 40
Член 18	Член 117, член 118, параграф 2, буква д), член 122, параграф 2, членове 124 и 125, член 126, параграф 1, буква а) и параграф 2, член 132 и член 157, параграф 3
Член 19	Членове 130 и 131
Член 20	Членове 143, параграф 1, буква а), членове 144, 145, 149, 161 и 162
Член 21	Член 139 и член 144, параграф 1, букви а) и б)
Член 22	—
Член 23	Член 229, параграф 1, буква а) и членове 230 и 231
Член 24	Член 234
Член 25	Член 234
Член 26	Член 237
Член 27	—
Член 28	Членове 234, 235 и 236
Член 29	Членове 234, 235 и 239
Член 30	Член 234
Член 31	Членове 257—259
Член 32	—
Член 33	—
Член 34	—
Член 35	—
Член 36	—
Член 37	—
Член 38	—

▼B

30. Регламент (ЕС) № 576/2013

Регламент (ЕС) № 576/2013	Настоящият регламент
Член 1	—
Член 2	Член 3, параграфи 5 и 6 и член 244
Член 3	Член 4 (части)
Член 4	Член 245, параграф 1
Член 5, параграфи 1 и 2	Член 246, параграфи 1 и 2
Член 5, параграф 3	—
Член 5, параграф 4	Член 3, параграфи 4—6
Член 5, параграф 5	Член 246, параграф 3
Член 5, параграф 6	—
Член 6	Член 247 и член 252, параграф 1, букви а) и б)
Член 7	Член 252, параграф 1, буква б) и параграф 4, буква г)
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 252, параграф 1, букви б) и г)
Член 8, параграф 2	Член 253, параграф 1, буква б)
Член 9	Член 248 и член 252, параграф 1, букви а) и б)
Член 10	Член 249 и член 252, параграф 1, букви а) и б)
Член 11	Член 252, параграф 1, буква б) и параграф 4, буква г)
Член 12	Член 252, параграф 1, буква б) и параграф 4, буква г)
Член 13	Член 252, параграф 4, буква г) и член 253, параграф 1, буква г)
Член 14	Член 250 и член 252, параграф 1, букви а) и б)
Член 15	Член 252, параграф 4 и член 253, параграф 1, буква г)
Член 16	Член 251
Член 17	Член 247, буква а) и член 252, параграф 1, буква а)
Член 18	Член 252, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 14, параграф 1, буква в), подточка iv) и параграф 2
Член 19	Член 252, параграф 1, буква а), параграфи 2 и 3 и параграф 4, букви а), б) и в)
Член 20	Член 253, параграф 1, буква в)
Член 21	Член 254, буква а) и член 255, параграф 1 и параграф 2, буква б)

▼B

Регламент (ЕС) № 576/2013	Настоящият регламент
Член 22	Член 254, буква г)
Член 23	Член 254, буква б)
Член 24	Член 254, буква в)
Член 25	Член 254, буква а) и член 255, параграф 1
Член 26	Член 254, буква г)
Член 27	Член 254, буква в)
Член 28	Член 254, буква а) и член 255, параграф 2, буква а)
Член 29	Член 254, буква г)
Член 30	Член 254, буква а) и член 255, параграф 2, буква а)
Член 31	Член 254, буква г)
Член 32	Член 252, параграф 4, буква д)
Член 33	—
Член 34	—
Член 35	—
Член 36	Членове 257—262
Член 37	Член 256
Член 38	—
Член 39	—
Член 40	—
Член 41	—
Член 42	Член 268
Член 43	—
Член 44	—
Член 45	—